

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2025

PP

DIVADLO POD PALMOVKOU

OBSAH

03	Status divadla
04	Úvodní slovo ředitele
06	Organizační struktura
07	Dramaturgie roku 2025, premiéry
14	Dramaturgický výhled na rok 2026
16	Reprízované tituly roku 2025
24	Ohlasy v tisku
76	Ocenění, úspěchy v roce 2025
77	Mimorepertoárové a doprovodné aktivity
82	Hosté divadla
86	Výkonové ukazatele
88	Zpráva o výsledku hospodaření
99	Podporovatelé, dárci, mecenáši, sponzoři divadla

STATUS DIVADLA

Divadlo pod Palmovkou je příspěvkovou organizací Hlavního města Prahy. Na základě zřizovací listiny je předmětem jeho činnosti: „veřejné scénické předvádění dramatických či jiných děl výkonnými umělci, a to formou pořádání či spolupořádání představení nebo jiných kulturních produkcí nebo pohostinnými představeními pro jiné pořadatele v tuzemsku či zahraničí“.

Divadlo pod Palmovkou se řadí mezi nejstarší kontinuálně působící česká repertoárová divadla. Jeho moderní historie sahá až do roku 1948, kdy vzniklo pod názvem Městské a oblastní divadlo Žižkov a později působilo mj. pod názvem Divadlo S. K. Neumanna. Během bezmála osmdesáti let tímto divadlem prošla řada vynikajících režisérských a hereckých osobností, které významným způsobem určovaly podobu moderní české kultury. Divadlo sídlí v secesní budově v pražské čtvrti Libeň – v místě proslulém nezaměnitelným géniem loci nedaleko stanice metra Palmovka. Kromě hlavní scény s kapacitou 270 míst nabízí také malou scénu Studia PALM OFF s kapacitou přibližně pro 75 diváků.

Divadlo se od svého vzniku zaměřuje zejména na inscenace založené na velkých a silných příbězích, které mají přesah k současnosti. Zároveň usiluje o propojení nadčasových a klasických děl a témat s nejnovějšími trendy, technologiemi a inscenačními postupy. Repertoár divadla je tak postavený zejména na klasických divadelních dílech uváděných v nových (a často nečekaných) interpretacích, tak na nových adaptacích původně nedivadelních děl a divadelních novinkách.

Zřizovatel

ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE

Vážení diváci, milí přátelé Divadla pod Palmovkou,

Minulá sezóna byla uvedena podtitulem *Proměny Palmovky*. Výrazně se proměnil a omladil herecký soubor a zcela se proměnilo marketingové oddělení. Omládlý tým Palmovky uvedl v minulém roce tři premiéry na velké scéně a jednu premiéru ve Studiu Palm Off. Integrace nových mladých herců do souboru proběhla skvěle a rovněž s novým marketingovým oddělením přišly do divadla nové nápady, nové myšlenky, větší koncepčnost i důslednost. To se projevilo větším zájmem diváků o naše inscenace a celkově lepšími výsledky než v předchozím roce.

Dramaturgie divadla nadále vychází z Koncepce rozvoje Divadla pod Palmovkou, se kterou jsem uspěl ve výběrovém řízení. To znamená, že jsme uvedli na naše jeviště jednak klasické dílo v moderní podobě – *Pygmalion* G. B. Shawa, dále pak autorskou hru Jana Mikuláška a Lenky Veverkové *Příliš krátká telomera*, k tomu současnou novinku italského autora Stefana Massiniho *Projekt Manhattan* v mé režii a dnes už klasické dílo – *Ostře sledované vlaky* autora Bohumila Hrabala v režii Jakuba Krofty. Už reakce prvních recenzí ukázaly, že tato dramaturgická linie je životná a srozumitelná i dnešnímu publiku: *Pygmalion* zaujal neotřelou, moderně stylizovanou podobou, v níž klasický text dostal steampunkový nádech a výraznou jazykovou stylizaci; *Příliš krátká telomera* otevřela ve Studiu Palm Off aktuální téma biohackingu, posedlosti výkonem a kultu věčného mládí; *Projekt Manhattan* byl kritiky vnímán jako silná a znepokojivě aktuální výpověď; a *Ostře sledované vlaky* jako herecky přesná, široce přístupná inscenace, která dobře ví, proč a jak chce Hrabalův příběh vyprávět dnešnímu divákovi.

Za zvlášť cenné považuji i to, že se o našich premiérách mluvilo nejen jako o jednotlivých titulech, ale také jako o jasně čitelné součásti uměleckého směřování Palmovky. Ukázalo se, že divadlo dokáže spojovat klasické látky s novými interpretačními klíči a že dokáže otevírat současná témata bez laciné prvoplánovosti. Právě tato kombinace srozumitelnosti, odvahy a herecké kvality je podle mého názoru jedním z důvodů, proč Palmovka v uplynulé sezóně posílila svou pozici na pražské divadelní mapě.

Velikou radost přinesla do Divadla pod Palmovkou Tereza Dočkalová, která získala za inscenaci *Máma*, uvedenou v našem Studiu Palm Off, Cenu Thálie za nejlepší ženský výkon v činohře. Tím se stala historicky první herečkou, která toto ocenění získala potřetí. Její úspěch je pro celé divadlo potvrzením, že dlouhodobá práce se souborem, důvěra v hereckou individualitu i vytváření silných hereckých příležitostí mají hluboký smysl. Tři Thálie Terezy Dočkalové byly nejprve vystaveny ve foyer Nové radnice na Mariánském náměstí a následně se přesunuly do Divadla pod Palmovkou, kde si je mohou prohlédnout i naši diváci.

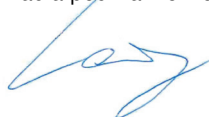
V roce 2025 jsme podali žádost o grant v programu Kreativní Evropa. Projekt jsme nazvali *Renewing Trust*. V připomínkovém řízení byl náš projekt velmi dobře hodnocen, nicméně jsme nakonec zůstali bodově těsně pod hranici přijetí. V minulém roce bylo podáno dvakrát více žádostí, takže se konkurence výrazně zvýšila. S partnery jsme se však i díky velmi příznivému hodnocení našeho projektu ze strany Kreativní Evropy dohodli pokračovat. V současné chvíli zpracováváme připomínky a doladíme projekt k novému podání. Účastníky projektu jsou divadla a divadelní festivaly ze sedmi zemí:

- Sommerblut, festival Kolín, Německo
- Teatr Dramatyczny Varšava, Polsko
- Anti Contemporary Art Festival, Kuopio, Finsko
- Jam Factory Lvov, Ukrajina
- Teatro dei Venti, Modena, Itálie
- Creart – Center for Creation, Art and Tradition of the Bucharest Municipality, Bukurešť, Rumunsko

V roce 2025 měla proběhnout rekonstrukce křesel v našem divadelním sále. Vzhledem k tomu, že nám byla projektová dokumentace architektonickou kanceláří dodána se zpožděním, nepřihlásil se žádný zájemce, který by projekt realizoval. Rekonstrukce divadelních křesel proběhne tedy letos od poloviny června do poloviny září.

Milí diváci, děkujeme vám za přízeň. I nadále stavíme naši jevištní tvorbu na silných příbězích, atraktivním a neotřelém zpracování a v neposlední řadě také na silném hereckém souboru, který budeme dále rozvíjet. I nadále budeme usilovat o vytváření předpokladů pro vznik mimořádných hereckých výkonů a výjimečné herecké souhry. I nadále budete mít možnost vidět na naší scéně moderně pojatá klasická díla světového repertoáru, světové dramatické novinky i autorskou tvorbu.

Michal Lang
Ředitel a umělecký šéf
Divadla pod Palmovkou

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

DRAMATURGIE ROKU 2025

Z dramaturgického hlediska byl rok 2025 v Divadle pod Palmovkou definován zejména úsilím o charakteristiku a nepřikrášlovaný popis rozpadajícího se světa, ve kterém již téměř úplně přestaly platit všechny dosavadní jistoty a mnohé z toho, co bylo doposud považováno za nemožné se stalo zcela běžnou součástí našich životů. Rozpad mezinárodních vazeb a institucí vyvolaný nárůstem fašizujících tendencí v mezinárodní i domácí politice doprovázený dosud nevídanými možnostmi umělé inteligence, reálnou či hrozící válkou, klimatickou krizí a dalšími výzvami přinesl situaci, jakou Evropa dlouho nepoznala. Reakcí Divadla pod Palmovkou na bezstarostnou a naivní „pohodovost“ a bezradnost byly inscenace, které přinášely témata, jazyk, situace a příběhy představující srozumitelnou (byť někdy překvapivou a nekorektní) analogii k nejpodstatnějším tématům a situacím, kterým čelíme. Podařilo se přitom navázat na výsledky naší dlouholeté práce, kdy se podařilo nově definovat a rozvinout jevištní jazyk Divadla pod Palmovkou i jeho dramaturgické, herecké a inscenační postupy v podobě blízké současnému divákovi i „duchu doby“. Díky tomu má dnes Divadlo pod Palmovkou v kontextu pražských divadel tvář, která je originální, autentická a jasně čitelná.

Inscenace Divadla pod Palmovkou uvedené v roce 2025 nebyly současné pouze tématy nebo příběhy, ale jako celek: Měly ambici být obrazem dnešní reality ve všech rovinách včetně struktury, formy, stylu, jazyka, výtvarného řešení, hudební složky a hereckého ztvárnění. Vycházeli jsme přitom z českých divadelních tradic, jak byly v Divadle pod Palmovkou rozvíjeny již od dob jeho vzniku (tzn. moderní herectví stavící na realistických základech výrazně obohacených postupy tzv. meziválečné divadelní avantgardy a šedesátých let minulého století), které důrazně posunujeme do dnešních souvislostí inscenačními prvky inspirovanými např. performativním herectvím, novými technologiemi a jejich „klipovitostí“ a také celosvětově se prosazujícím zájmu o niterní a „sebepetrační“ formu melodramu a metamoderny. V tomto smyslu byla pro rok 2025 v Divadle pod Palmovkou důležitá spolupráce s mladými členy souboru, kteří jej doplnili v roce předcházejícím. Právě jejich hladké splynutí se zkušenými kolegy umožnilo posunout inscenační styl a poetiku Divadla pod Palmovkou do současné, zdravě sebevědomé a aktuální stav světa plně reflektující podoby. Vzrůstající zájem diváků, který jsme společně s často jednoznačně pozitivními reakcemi na naše nové inscenace zaznamenali, naznačil, že tato dramaturgická a inscenační odvaha je diváky oceňována.

Rok 2025 byl pro Divadlo pod Palmovkou obdobím, kdy se výrazně potvrdila jeho dlouhodobá dramaturgická strategie: Spojovat klasické texty s aktuální společenskou reflexí, uvádět texty zcela nové vznikající přímo „na míru“ pro Divadlo pod Palmovkou, posilovat vlastní interpretační rukopis a zároveň rozvíjet herecký soubor. Výsledkem byl repertoár, který dokázal oslovit jak tradiční diváky, tak publikum hledající současné, živé a společensky vnímavé divadlo.

PREMIÉRY ROKU 2025:

Velká scéna:

George Bernard Shaw: PYGMALION

Premiéra: 7. 3. 2025

Režie: Michal Lang

Počet repríz v roce 2025: 16

Stefano Massini: PROJEKT MANHATTAN

Premiéra: 19. 9. 2025

Režie: Michal Lang

Počet repríz v roce 2025: 7

Bohumil Hrabal, Václav Nývlt:

OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY

Premiéra: 17. 10. 2025

Režie: Jakub Krofta

Počet repríz v roce 2025: 8

Studio PALM OFF:

Jan Mikulášek, Lenka Veverková:

PŘÍLIŠ KRÁTKÁ TELOMERA

Světová premiéra: 28. 3. 2025

Režie: Jan Mikulášek

Počet repríz v roce 2025: 15

Divadlo pod Palmovkou v roce 2025 uvedlo čtyři nové inscenace, z toho jednu ve světové a jednu v pražské premiéře. Na jedné inscenaci se podílel významný zahraniční scénograf Mírek Kaczmarek, který v současné době patří k výrazným scénografickým osobnostem středoevropského divadla. Dvě inscenace realizované Divadlem pod Palmovkou v roce 2025 režíroval ředitel divadla Michal Lang, který patří k významným českým režisérským osobnostem, zbývající dvě pak hostující režiséři, kteří rovněž patří k nejrespektovanějším a nejúspěšnějším režisérským osobnostem současného českého divadla, Jakub Krofta a Jan Mikulášek.

První premiérou roku 2025 byla současná verze klasické hry slavného britského autora, ironika a provokatéra Georga Bernarda Shawa *Pygmalion*, která byla inscenátory vyložena jako „steampunková komedie“ o mužích, ženách, stereotypch a pokrytecké společnosti, kde lze úspěchu dosahovat i prostřednictvím pouhé nápodoby anebo iluze a zdání, tedy téměř bez ohledu na pravdu a realitu. Zároveň akcentovala také téma narcismu, které ve své hře brilantně otevřel pro svoji dobu již G. B. Shaw, které se v současnosti ale stalo jedním z určujících témat zasahujících do mezilidských vztahů i celkového stavu společnosti. Inscenace přitom kladla důraz na pojetí jazyka nikoliv jako na pouhého prostředníka komunikace, ale vysloveně jako na nástroj moci, což je téma v době současného obrovského vlivu sociálních sítí více než zásadní. Zároveň se věnovala také sociální tematice,

když do Shawovy hry vnesla nová a ryze současný prvek, který s ní přitom logicky souvisí, a sice téma migrace a začlenění migrantů do „původní“ společnosti. Dalšími současně znějícími tématy, které Shawův text nabízí a inscenace plně využila, byly sociální a intelektuální předsudky, mužská i ženská a také expertní arogance a téma mužské a ženské identity. Skvělá hra náležející k evropskému divadelnímu kánonu, Vynikající herecké výkony a silné inscenační ztvárnění, které nabídlo také originální výtvarné gesto a estetiku, se setkaly s velkým zájmem diváků.

Druhá inscenace roku 2025, *Příliš krátká telomera*, byla v Divadle pod Palmovkou uvedena v rámci Studia PALM OFF ve světové premiéře. Režisér Jan Mikulášek a dramaturgyně Lenka Veverková, inscenátoři a autoři inscenace přímo vytvořené pro dva přední herce Divadla pod Palmovkou Barboru Kubátovou a Jakuba Albrechta, přinesli originální a horce úsměvný pohled na další oblasti určující současnou podobu společenského diskurzu i mezilidských vztahů. Prostřednictvím postavů inspirovaných absurdním dramatem, groteskou a postmoderním divadlem zkoumali zejména téma společenské úzkosti ze stárnutí, „umělého vylepšování“ přírody a lidských těl i myslí, hledání nesmrtelnosti bez ohledu na duchovní a etické rozměry, „biohacking“, ale také téma zneužívání strachu, dominance, dezinformací a manipulace. Ústředním tématem byly lidské životy čelící neustálému tlaku na výkon a „správnost“, upadající často do sobectví, neustálé optimalizace všeho a všech a paralyzované strachem z nedostatečnosti a úpadku. V době, kdy se vztahy často rozpadají pod tlakem rychlosti, mobility a digitální komunikace, nabízí inscenace trefnou tragikomickou diagnózu: Neopotřebává se jen tělo, ale i schopnost být s druhým a z každého těla a z každé duše se dnes stává politické bojiště svého druhu. Poetika oceňovaného režiséra Jana Mikuláška spolu s vynikajícími hereckými výkony herců a silnými tématy zaznamenala značný pozitivní ohlas u diváků i divadelní veřejnosti.

Třetí inscenací roku byla pražská premiéra hry italského autora Stefana Massiniho *Projekt Manhattan* vyjadřující se k dalšímu mimořádně aktuálnímu tématu současnosti, jakým je téma využití vědy pro válečné účely a s tím související otázky odpovědnosti a etiky. Inscenace zejména řešila naléhavou otázku dneška, co se stane, když vědecký a technologický vývoj dalekosáhle předběhne všechno ostatní a tenkou hranici mezi výzkumem a katastrofou. Jeden z doposud nejvelkolepějších intelektuálních výkonů lidstva je totiž ve hře představen jako zároveň ten nejvíce kontroverzní a nebezpečný. Téma přitom bylo v inscenaci zkoumáno ze všech úhlů a byly akcentovány paralely k dnešku nejen v souvislosti s hrozbami použití atomové bomby ze strany velmocí, ale také s ohledem na další velké přísliby a hrozby, které lidstvo objevilo a se kterými si zároveň tak docela neví rady. V době sílícího vlivu umělé inteligence, biotechnologií a robotických zbraní je právě tohle téma až bolestě současné. V neposlední řadě se inscenace dotýkala také velkému tématu „spasitelství“, kdy ostře polemizovala s představou neomylného vůdce, ať už vědce, politika nebo technologického vizionáře, kterému máme v současnosti často tendenci svěřovat moc nad sebou samými. Zároveň také představila špičkové vědce nejen jako geniální mozky, ale přivedla je na jeviště jako celistvé žijící osobnosti se slabostmi, strachy a obavami. Naznačila, že doba velkých jednoduchých příběhů s jasně rozpoznatelnými hrdiny a padouchy definitivně skončila a že realitu je nutné zkoumat mnohem pečlivěji a uvážlivěji, často bez nároku na jasné a jednoznačné morální soudy. Vynikající herecká souhra, neobvyklé scénografické řešení a originálně komponovaný a náročně vystavěný divadelní text blížící se až podobě jakéhosi scénického oratoria přinesl společně se silnými a aktuálními tématy strhující a v dobrém slova smyslu zneklidňující divácký zážitek.

Poslední uvedená inscenace roku 2025 v Divadle pod Palmovkou, *Ostře sledované vlaky*, byla rovněž pojata jako příležitost vyjádřit se k aktuální době a k situaci, ve které se nachází česká společnost. Přestože je totiž novela Bohumila Hrabala, která byla pro inscenaci předlohou, zasazena do konkrétní historické situace konce druhé světové války, nabízí při současném čtení cennou příležitost nahlédnout i mnohé současné souvislosti. V první řadě bylo v inscenaci akcentováno i u Hrabala podstatné téma „obyčejnosti“ násilí a války a spolu s tím také absurdity a grotesknosti, které nenormální a z logiky věci neklidná a šléjící doba nevyhnutelně přináší. Inscenace přitom akcentovala zejména Hrabalův pohled na mladou generaci, která je nucena se snad ještě více než jiní vyrovnávat s tlaky doby a která je v podstatě ignorována nebo dokonce obětována, aniž by z toho vlastně měl kdokoli přímý prospěch. Zároveň se věnovala také poněkud tabuizovanému tématu mužské iniciace, lásky a zrání a jeho prostřednictvím otevřela také téma selhání jakožto neviditelného stigma a tlaku na výkon, který hrozí zadusit a zničit všechno lidské. Hrabalovské soustředění na „malého člověka v soukolí velkých dějin“ zároveň mistrovsky ukazuje, a inscenace tento rozměr Hrabalovy předlohy akcentovala, že nakonec jsou to oni bezejmenní a zdánlivě malí lidé, kteří nesou největší tíhu doby a kteří za ní nezřídka nakonec zaplatí nejvyšší cenu. Důležitý byl také zájem o nalezení současné podoby hrabalovské poetiky a jeho specifického pohledu na lidské osudy a příběhy, který by nezůstával konzervovaný v době vzniku literární předlohy, ale naopak zazněl plnohodnotně, současně a naléhavě. Vynikající herecké výkony spolu se „současným přečtením“ Hrabalovy předlohy vyvolaly značný zájem obecnosti, který dokládá nepříjemnou a možná překvapivou souvislost mezi časy otevřené války a tím, co jsme nyní nuceni prožívat.

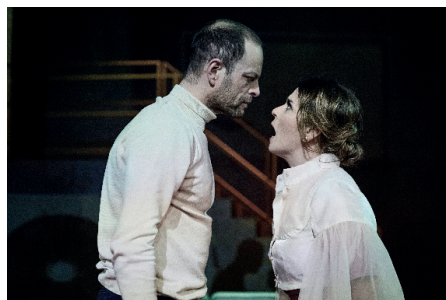

George Bernard Shaw: PYGMALION

Premiéra: 7. 3. 2025, Režie: Michal Lang

„Kupíte si kytku od chude děvuchy? Su kurevski fajne.“ Komédie o snobismu, lásce, morálce a předsudcích aneb hvězdou diplomatického večírku za pouhé tři měsíce.

Pygmalion je původně jméno postavy z antické mytologie. Sochař, který vytvořil sochu Afrodíté ze slonoviny a do svého díla se zamiloval. Bohyně pak vyslyšela jeho prosby a sochu oživila. Nejslavnějším zpracováním tohoto námětu je určitě divadelní hra George Bernarda Shawa. Někomu by se mohlo zdát, že příběh květinářky Lízy Doolittlové a profesora fonetiky Higginsse poněkud připomíná pohádku o Popelce – muž z vysoké společnosti stvoří z obyčejné holky dámu. Slavná muzikálová verze *My Fair Lady* se této možnosti chopila dokonale. Shaw ovšem setrval proti této romantizující verzi příběhu protestoval. On přece pojmenoval svou hru „Pygmalion“, a to byl sochař krajně narcistní povahy, neschopný navázat kontakt, který si stvoří sochu – ženu k obrazu svému. Shaw byl skvostný ironik: muž učí ženu mluvit, ale hovořit s ní nedokáže. Inscenace Michala Langa přibližuje Lízu současněmu českému divákovi, její prostý původ zosobňuje severomravský dialekt (typický pro jednu z někdejších klíčových oblastí těžkého průmyslu u nás). Klasické dílo bylo aktualizováno také nejedním odkazem na estetiku steampunku, a to nejen ve scénografii, kostýmech a rekvizitách. Vynikající herecké výkony představitelů hlavních rolí i režie, která originálním způsobem přenesla Shawův příběh do dnešních souvislostí i estetiky si získaly značnou přízeň obecnosti i divadelní veřejnosti.

Stefano Massini: PROJEKT MANHATTAN

Premiéra: 19. 9. 2025, Režie: Michal Lang

Kolik času má Oppenheimer a jeho Maďarský klan, než všechno, včetně Einsteina a Bílého domu, vyletí do vzduchu? Příběh úsvitu atomového věku vyprávěný s humorem, ironií a poetickou nadsázkou.

Dramatický příběh zrodu nejničivější zbraně, jakou lidstvo kdy vytvořilo, s prvky absurdní černé komedie. Je rok 1938 a Robert Oppenheimer, Leó Szilárd a další maďarští židovští fyzici prchají z nacistické Evropy. S vědomím, že Hitler může být blízko ke zkonstruování ultimátní zbraně, která zničí celý svět, se vědci spojí a v newyorské laboratoři se snaží vyhrát závod s časem. Kdo jako první vynalezne atomovou bombu? A kdo si zachová poslední zbytky lidskosti? Jak těžké je rozhodnutí, zda zabít novou bombou statisíce lidí a rychle ukončit krvavou válku nebo bombu nepoužít a nechat v dále trvajících bojích zemřít lidí mnohonásobně více? Jak naložit s tak velkou odpovědností? Kdo vlastně byli a jak se rozhodovali lidé, kteří sestrojili nejničivější zbraň dosavadních dějin? Po světovém úspěchu hry *Dynastie – Lehman Brothers* přichází italský dramatik Stefano Massini s dalším strhujícím dílem kombinující epický styl vyprávění s vtipnými, svižnými dialogy, ironií a napětím. Inscenace Divadla pod Palmovkou přinášející v nejlepším slova smyslu neobvyklý - protože neobyčejně sugestivní a tematicky velmi aktuální – divadelní zážitek, vyvolala nemalou pozornost a těší se zájmu diváků.

Bohumil Hrabal: OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY

Premiéra: 17. 10. 2025, Režie: Jakub Krofta

*„Pusa od hezkýho děvčete, to přece není proti staničním ani okupačním předpisům...“
Slavný tragikomický příběh lásky a hrdinství v nelehké době.*

Příběh mladého výpravčího Miloše Hrmu, který na sklonku války touží dospět v muže a obstát ve světě dospělých, proslavil, mimo jiné díky oscarovému filmovému zpracování, českou kulturu po celém světě. Novela *Ostře sledované vlaky* patří k nejsilnějším a zároveň nejlidštějším dílům české literatury. S jemným humorem, nadhledem i porozuměním pro obyčejného člověka vypráví o zdánlivě nenápadných hrdinech, kteří nesou tíhu dějin bez velkých gest, a přesto dokážou vykonat mimořádné činy. Základní téma příběhu, jak milovat, jak žít a jak obstát v nelehké době, dnes působí možná ještě naléhavěji než v době svého vzniku.

Dílo Bohumila Hrabala je přitom neoddelitelně spjato s pražskou Libní, jejíž atmosféra se výrazně otiskla do jeho literární imaginace. Právě v bezprostředním sousedství dnešního Divadla pod Palmovkou prožil Hrabal jednu ze svých neplodnějších tvůrčích etap a vznikla zde také jeho slavná novela *Ostře sledované vlaky*, která se později stala jedním z nejznámějších děl české literatury 20. století.

Není proto náhodou, že právě tato látka má v repertoáru Divadla pod Palmovkou pevné místo. Divadelní dramaturgie z pera filmového dramaturga Václava Nývltu v režii oceňovaného režiséra Jakuba Krofta přináší současnou scénickou interpretaci Hrabalova textu. Výrazné herecké výkony souboru, trvalý divácký zájem i pozitivní ohlasy kritiků řadí tuto inscenaci mezi výrazné tituly současného repertoáru divadla.

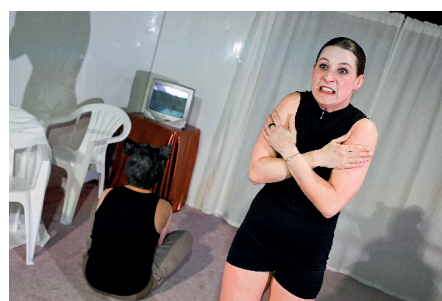
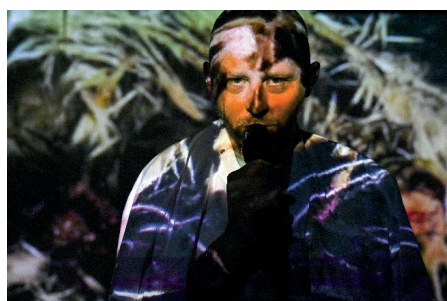

Jan Mikulášek, Lenka Veverková: PŘÍLIŠ KRÁTKÁ TELOMERA

Světová premiéra: 28. 3. 2025, Režie: Jan Mikulášek

Příběh o hranicích, které jsme ochotni překročit, když se touha po nesmrtelnosti promění v byznys.

Autorská inscenace o hranicích, které jsme ochotni překročit, když se touha po nesmrtelnosti promění v byznys. Otužují se v sudu s ledovou vodou, do pití si kapou adaptogeny a nosí brýle s filtrem modrého světla. Pravidelně analyzují svou krev, kvalitu spánku si měří chytrým prstenem, experimentují s dýchacími technikami, přerušovaným půstem i různými typy diet. Biohackeři testují nejrůznější přístupy k optimalizaci těla a prodloužení života. Můžeme však mít náš život a tělo plně pod kontrolou? Lze zpomalit proces stárnutí, či se dokonce stát nesmrtelným? Satirická komedie v režii jednoho z nejoceňovanějších českých divadelních režisérů současnosti, Jana Mikuláška, vícenásobného držitele Ceny Divadelních novin, Ceny Alfréda Radoka a Ceny Josefa Balvína, zkoumá fenomén biohackingu a klade otázku, zda se posedlost zdravím nestává moderním náboženstvím. V inscenaci, která byla vysoce pozitivně hodnocena divadelními odborníky a těší se zájmu diváků herecky, excelují herci Divadla pod Palmovkou Barbora Kubátová a Jakub Albrecht.

DRAMATURGICKÝ VÝHLED NA ROK 2025

Velká scéna

Tomáš Dianiška

HAVĚŤ

Světová premiéra: 6. 2. 2026

Režie: Tomáš Dianiška

„Brouci se dnes večer zbláznili a počasí se utrhlo ze řetězu.“ Mrazivá apokalypsa za zvuků samby.

Na skautském táboře, kdesi u tajemné vsakovačky, miluje Buřtguláš Pralinku, Pralinka Řehoře, Řehoř Romanu a Romana zpěvníky a nad tím vším ční silou zdravého selského rozumu Bába – vedoucí s duší diktátora. Jednoho dne se ale začnou dít opravdu zvláštní věci. Brouci se začínají řadit do dvojstupů, uprostřed léta mrzne a k tomu ještě to nečekané zatmění slunce, země se začíná třást a padají obří kroupy. Apokalypsa? Možná, ale rozhodně ne taková, o jaké se píše v knihách. Řehoř a Romana totiž najdou něco, co mělo zůstat pohřbené navždy. Jeden nádech... a o pár vteřin později se už oba řítí kamsi, kde smrt je pravidlem a přežití výjimkou. Do světa, jehož obyvatelé vůbec netuší, jak obrovský problém budou muset brzy řešit a namísto toho se chovají... skoro jako lidi. Začíná nekompromisní boj o přežití na místech, kde se nevyplácí věřit někomu, kdo má víc než dvě nohy. A kde si bratři Čapkové podávají ruku s Orwellem a horor s bláznivou absurdní komedií. Inscenace bude uvedena ve světové premiéře.

Per Olov Enquist

NOC TRIBÁDEK

Premiéra: 24. 4. 2026

Režie: Michal Lang

Přijďte se podívat, jak to chodí v kuchyni u druhých. Příběh jediné noci, ve které se účtuje s minulostí.

Na divadelní zkoušce se sejdou August Strindberg, jeho žena Siri von Essen a její milenka Marie Karolina Davidová. Setkání zdatně sekunduje zoufale užitečný herec Viggo. Hra o tom, jak se milostný trojúhelník mění v komedii a tragédii zároveň... Per Olov Enquist je pravým dědicem zakladatele moderního psychologického dramatu, Augusta Strindberga. Všechny postavy mají svůj reálný předobraz, odpovídají i realie jejich životů. Nejde však o lekci z literární historie. Enquist své postavy nešetří, ani legendu Strindberga, ani přítomné dámy tribádky. A jak už to v severské dramatičce bývá, je to zářez přímo do srdce – je to kruté, cynické, směšné, komické – jako my sami. Válka mužů a žen, tekutá sexualita, touha po zbavení se všech pout... a stejně tak i po ukotvujícím řádu... a vykoupení...

Woody Allen, Douglas McGrath

VÝSTŘELY NA BROADWAYI

Premiéra: 11. 12. 2026

Režie: Tomáš Dianiška

Když se divadlo střetne s gangstery, nemusí být výstřely to jediné, co z toho vzejde... Slavná komedie o divadle a všem, co se za ním skrývá.

V gangsterské komedii zasazené do pulzujícího New Yorku dvacátých let minulého století se svět umění prolíná s lehkonožnou zábavou, ale také s podsvětím – a o talentu i morálce se zde rozhoduje často mnohem méně vznešenými prostředky, než by si kdo přál. Mladý dramatik David Shayne touží po velkém úspěchu, ale aby se jeho hra dostala na vysněnou Broadway, musí přijmout nabídku místního mafiána: obsadit jeho zcela neta-lentovanou, milenkou Olivu... To, co začíná jako nevinný kompromis, se brzy mění v lavinu komických situací, nečekaných zvratů a střetů – zvláště když je do hlavní role obsazena

velká newyorská hvězda Helen Sinclairová, které skutečně není nic lidského (ani divadelního) cizí... Nečekaně důležitou roli navíc v příběhu sehraje gangster Cheech, který má sice hrubé způsoby profesionálního zabijáka, ale také schopnosti, které by u něj nikdo nečekal... Podaří se Davidovi na Broadwayi prorazit a překonat všechny nástrahy, které na něj v divadle čekají? Je možné vyjít ze setkání s Helen Sinclairovou bez následků? A jak také mohou skončit špatné herečky?

Studio PALM OFF

Dietmar Jacobs, Moritz Netenjakob

STARÝ BÍLÝ MUŽ

Premiéra: 10. 09. 2026

Režie: Tomáš Svoboda

Nekorektní satirická komedie o tom, jak je dnes těžké dohodnout se i na těch zdánlivě nejjednodušších věcech.

Devadesátiletý úspěšný podnikatel Gernot Steinfels zemře a jeho zaměstnanci mají zařídít důstojný pohřeb hodný budovatele firemního impéria. Drobný detail na smuteční stuce však spustí neuvěřitelnou lavinu nedorozumění, „kulturních válek“, podezření, sporů a absurdních konfliktů, které rychle přerostou v groteskní spirálu obviňování, uražené morálky a argumentačních faulů a pastí. Výsledkem je překvapivě lidská, svižná, inteligentní a místy až bolestně trefná komedie, která nastavuje zrcadlo době posedlé identitami, nálepkami a rychlými soudy – a zejména pak vytvářením falešného obrazu sebe sama. Autoři Dietmar Jacobs a Moritz Netenjakob s lehkostí a ironií ukazují, jak křehká je naše jistota v tom, „co je správné“, a jak snadno se současná společenská debata může změnit v karikaturu sebe sama. Inscenace bude uvedena v pražské premiéře.

Tomáš Ráliš

VYHUBYT

Premiéra: listopad 2026

Režie: Tomáš Ráliš

Láska, společná budoucnost, bezpečí, dítě... ale co když se to nikam nevejde?

Temná groteska na téma, jež pálí (nejen) mladou generaci: nedostupnost bydlení, tlak na rodiny a absurditu systému, který člověka semele na prach dřív, než si stačí vybalit krabice s věcmi na policičku... V centru inscenace, která se pohybuje na hraně absurdní frašky, sociální satiry a existenciálního hororu, stojí mladý pár, který zoufale hledá zdánlivě samozřejmou věc – místo, kde by mohli alespoň trochu normálně bydlet. Jenže každé domnělé řešení přináší nové problémy, každá domnělá pomoc má svou cenu a každé rozhodnutí dříve nebo později vyústí do spirály absurdit. Otázka „kde budeme bydlet?“ se tak mění v zoufalý existenciální výkřik, lidskost se ztrácí v záplavě formulářů, planých slibů i vyložených podvodů a budoucnost ve skutečnosti určují kšeftaři s byty... Inscenaci plnou černého humoru a originální drsné poetiky poprvé uvedlo Klicperovo divadlo v Hradci Králové, na podzim 2026 bude v režii autora nazkoušena pro Divadlo pod Palmovkou.

DALŠÍ REPRÍZOVANÉ TITULY ROKU 2025

(v abecedním řazení)

T. Dianiška: *294 statečných*

Světová premiéra: 18. 9. 2020

T. Dianiška, I. Orozovič: *Bezruký Frantík*

Světová premiéra: 30. 9. 2019 ve Studiu PALM OFF

Premiéra na Velké scéně Divadla pod Palmovkou: 10. 9. 2020

T. Dianiška: *Encyklopedie akčního filmu*

Světová premiéra: 17. 12. 2021

T. Baránek, T. Dianiška: *Jak sbalit ženu 2.0*

Česká premiéra 10. 2. 2017 ve Studiu PALM OFF

E. Bol: *Máma*

Premiéra: 6. a 7. 6. 2024 ve Studiu PALM OFF

T. Dianiška: *MLčení bobříků*

Světová premiéra 12. 2. 2016 ve Studiu PALM OFF

L. Veverková, J. Hanzlík, T. Dianiška: *Noc zlomených nehtů*

Světová premiéra 20. 9. 2024

H. Ibsen: *Nora (Domeček pro panenky)*

Premiéra 16. 12. 2016

Blog Poslední důvod, proč se nezabít a T. Dianiška: *Poslední důvod, proč se nezabít*

Světová premiéra: 18. 5. 2018 ve Studiu PALM OFF

B. Smetana, K. Sabina: *Prodaná nevěsta*

Premiéra: 9. 12. 2023

T. Dianiška: *Pusťte Donnu k maturitě!*

Světová premiéra: 28. 2. 2018 ve Studiu PALM OFF

Premiéra na Velké scéně Divadla pod Palmovkou: 23. 1. 2019

W. Shakespeare: *Sen noci svatojánské*

Premiéra: 21. 4. 2023

M. Carr: *U Kočičí bažiny*

Premiéra: 7. 12. 2024

W. Shakespeare: *Zkrocení zlé ženy*

Premiéra: 24. 9. 2021

T. Dianiška, P. Cífka: *Žena filmového kritika*

Světová premiéra: 21. a 22. 9. 2023 ve Studiu PALM OFF Divadla pod Palmovkou

K. Tučková, M. Lang: *Žitkovské bohyně*

Pražská premiéra: 14. 9. 2018

294 STATEČNÝCH

Inscenace Tomáše Dianišky *294 statečných* je vůbec prvním českým divadelním dílem, které se podrobně věnuje tématu atentátu na Heydricha – jednomu z klíčových momentů našich moderních dějin. Inscenace *294 statečných* pracuje metodou „docu-fiction“ divadla (spojuje historická fakta s fikcí, místy až do podoby travestie) a zprostředkovává tak, zejména dnešní mladší a střední generaci diváků, nově nahlížená témata hrdinství a aktivního odporu proti totalitářským režimům. K inscenaci *294 statečných* vznikl také doprovodný edukativní program – vzdělávací projekt určený primárně pro druhé stupně základních škol a střední školy, na kterém Divadlo pod Palmovkou spolupracuje s Vojenským historickým ústavem Praha. Inscenace získala v roce 2022 ocenění v rámci Cen české divadelní kritiky za Poprvé uvedenou českou hru, byla také nominována v rámci Cen Marka Ravenhilla a získala Cenu Divadelních novin za tvůrčí počín v oboru činoherní divadlo. Záznam inscenace pořídila Česká televize. V roce 2022 byla inscenace odbornou komisí Institutu umění zařazena do prestižního katalogu Czech Performance Collection, který nominuje výběr českých divadelních inscenací pro reprezentativní výjezdy do zahraničí. V roce 2023 se inscenace představila na pražském showcasu Prague Visitors určeném zahraničním pozorovatelům. Pro své nesporné kvality zůstává nadále na repertoáru. Režie: Tomáš Dianiška.

BEZRUKÝ FRANTÍK

Dianiškův a Orozovičův *Bezruký Frantík* navazuje na úspěšnou linii studiové scény Divadla pod Palmovkou, kterou lze označit jako travestie či pastiše inspirované skutečnými událostmi. Silný lidský příběh o nezdolné touze rvát se s nepřízní osudu je inspirován osudy Františka Filipa, od dětství těžce tělesně postiženého muže, který v dobách tzv. první republiky proslul optimismem a virtuozitou, s jakou se naučil dělat nohama vše, co člověk potřebuje ke kvalitnímu životu. Černo-černá komedie o „českém Forestu Gumpovi“ se soustředila hlavně na vypjaté chvíle jeho života a boje o lidskou důstojnost probíhajícího na pozadí nelehkých novodobých českých dějin. Značný zájem diváků vedl k tomu, že je od 10. září 2020 uváděna v nově rozšířené verzi ve Velkém sále Divadla pod Palmovkou. Jakub Albrecht za svůj výkon v inscenaci získal Cenu české divadelní kritiky a byl nominován na Cenu Thálie. Hra byla v rámci Cen české divadelní kritiky nominována na nejlepší českou novou hru. Z hudby k inscenaci vznikl také soundtrack, který je k poslechu na několika streamovacích službách. V roce 2022 nastudoval za zdravotně indisponovaného Jakuba Albrechta hlavní roli Vojtěch Fůle, díky kterému získala inscenace jiné možnosti. V listopadu 2023 se inscenace úspěšně představila v Budapešti v rámci festivalu české kultury Csekkold! 6.0. Pro své nesporné kvality a velký zájem diváků zůstává hra na repertoáru. Režie: F. X. Kalba.

ENCYKLOPEDIE AKČNÍHO FILMU

Inscenace autorské hry člena uměleckého souboru Tomáše Dianišky byla realizována v rámci dramaturgické linie uvádění nových divadelních her českých autorů. Hra je volně inspirovaná tvorbou skupiny skutečných „filmových geeků“, a zároveň také událostmi kolem vzniku Charty 77. Inscenace (stejně jako text hry) pracuje s motivy žánrů sci-fi a akčního filmu. V podstatě je dystopickou persifláží sedmdesátých let minulého století, která přitom míří i k řadě zcela současných témat a umožňuje je nahlédnout ze zcela nečekaných úhlů. Trojice současných loserů se nedopatřením dostane do sedmdesátých let, kde ještě větším nedopatřením vážně zraní jednoho z hlavních představitelů československého disidentského hnutí, a tím fatálně vychýlí dějiny z nám známé dráhy. Pokud se těmto zcela neakčním hrdinům nepodaří ve světě „akčního sociku“ plném nejrůznějších nástrah a nebezpečí uspět, skončí svět katastrofou. Současnost, jak ji známe, vůbec nenaštane. Podstatnou součástí inscenace, která osobitým způsobem a za použití netradičních motivů pracuje s formou hudební komedie, je také živá hudba inspirovaná sedmdesátými lety dvacátého století. Vzhledem ke kvalitám inscenace a zájmu diváků zůstává inscenace nadále na repertoáru. Režie: Tomáš Dianiška.

JAK SBALIT ŽENU 2.0

Inscenace Baránkovy a Dianiškovy hry *Jak sbalit ženu 2.0* je divácky atraktivní generační komedií zpracovávající jedno z podstatných společenských témat současnosti – krizi mužství a nesnadnost navazování intimních kontaktů ve "virtuální" době. Inscenace hercům umožnila naplno využít jejich potenciál pro komorně laděné hry, současné tragikomické grotesky a kontaktní způsob herectví. Tragikomický příběh nesmělého mladíka, který se na základě teorií o navazování kontaktů pokouší získat ženské srdce přitom nezůstává na povrchu, ale dokáže se dotknout hluboké podstaty problému. Inscenace je dlouhodobě divácky velmi populární a vyhledávaná jako svérázná generační divadelní příručka mapující „úskalí“ vznikající při navazování vztahů a hledání mužského sebevědomí. Inscenace zůstává na repertoáru pro mimořádný zájem diváků a své divadelní kvality. Režie: F. X. Kalba.

MÁMA

„Vaše tělo to ví“ Osobitá, otevřená a ironická zpověď temných zážitků, trapnosti a beznaděje mladé ženy žijící na jihu Ruska. Žena, která, stejně jako ty před ní, touží uchopit skutečnost. Rituál strachu z příliš dlouhého života s Terezou Dočkalovou, která byla za svůj výkon v této inscenaci oceněna Cenou Thálie, a Rosalíí Malínskou. Dramatička Esther Bol (1985) se v „minulém životě“, tj. předtím než Rusko zaútočilo na Ukrajinu, jmenovala Asja Vološina a patřila k nejvýznamnějším osobnostem ruského současného divadla. Válka vše změnila. Hned po jejím začátku odjela do Izraele a poté do Francie, kde získala nový pas. Ve svých hrách, stejně jako v životě, umí být až bolestně upřímná. Taková je i hrdinka jejího monodramatu *Máma*, která se velmi otevřeně svěřuje se svými peripetiemi, nevydařenými láskami, nenaplněnými touhami i vnitřními běsy. Herecký výkon Terezy Dočkalové v hlavní roli této inscenace byl v roce 2025 oceněn Cenou Thálie. Pro své nesporné kvality zůstává inscenace nadále na repertoáru. Režie: Tomáš Soldán.

MLČENÍ BOBŘÍKŮ

Inscenace hry Tomáše Dianišky s podtitulem *Totalitní horor* o nástrahách skautingu odvážným způsobem volně zpracovává příběh mladé skautky vězněné komunistickým režimem. Nevšední, ironický, nekompromisní a zároveň velmi trefný pohled na komunistickou totalitu přináší nejen skvělou zábavu, ale také odkrývá její zřůdnost. Inscenace je vytvořena se zcela výjimečnou pečlivostí, s pochopením pro historické souvislosti i současný jevištní jazyk. Představení, postavené na sžíravém humoru i smrtelně vážných tématech, si získalo značnou pozornost diváků a odborné kritiky. Autor Tomáš Dianiška pak v rámci Cen divadelní kritiky získal prestižní ocenění Talent roku. Inscenace byla opakovaně zmiňována v odborných anketách mezi nejlepšími inscenacemi. Pro značný zájem diváků a své nesporné kvality zůstává inscenace v repertoáru divadla. Režie: Jan Frič.

NORA (Domeček pro panenky)

Inscenace byla uvedena v rámci dramaturgické linie klasických divadelních textů realizovaných moderními divadelními postupy. Nora zároveň umožnila přinést na současné jeviště hned několik závažných témat, která jsou i dnes více než živá: problematiku dluhů, protekcionismu, lidské bezskrupulóznosti, cynismu, ale i křehkosti a důvěry – a především pak ženské role v rodině, chcete-li ženské emancipace. Inscenace přinesla především originální režijní koncepci, kterou korunovaly vynikající herecké výkony všech účinkujících – zvláště pak Terezy Dočkalové v titulní roli, která za svůj mimořádný výkon obdržela Cenu Thálie. O kvalitách inscenace Nora svědčí i skutečnost, že se jedná o inscenaci tohoto textu, která dosáhla zatím největšího počtu repríz v dějinách českého divadla. Tato mimořádná divadelní událost nesporných kvalit velmi zaujala odbornou veřejnost a těší se i diváckému zájmu. Proto zůstává na repertoáru. Režie: Jan Nebeský.

NOC ZLOMENÝCH NEHTŮ

Příběh dvou dívek, jejichž život se obrátí naruby, vyprávěný komiksovými postupy s prvky filmových gangsterek, v prvním českém rapovém muzikálu. Autorská inscenace o nástrahách „pražského inferna“ a také o současné mladé generaci, která musí čelit nejrůznějším tlakům, je zábavnou, absurdně laděnou a ironickou sondou do současné reality vysokých nájímů, malých platů a krajně nejisté budoucnosti. Zábava a humor se zde mísí s tragikomickou absurditou a naléhavými tématy, o kterých se většinou mnoho nemluví. Rapové skladby pro inscenaci napsal Kato aka Def aka Deph, frontmen skupiny Prago Union a někdejší šéf skupiny Chaozz, významný představitel české rapové scény a DJ. Inscenace představující mj. navázání na starší úspěšnou tradici libeňského hudebního divadla vyvolala velmi živý zájem diváků i odborné veřejnosti a dočkala se řady kladných ohlasů. Zároveň jde o inscenaci nejen divácky atraktivní, ale v českém divadelním prostředí také v mnoha ohledech průkopnickou. Režie: Tomáš Dianiška.

POSLEDNÍ DŮVOD, PROČ SE NEZABÍT

Po úspěchu Dianiškovy divadelní verze blogu *1000 věcí, co mě serou* převedla skupina kolem Tomáše Dianišky do divadelní podoby další blog z dílny stejných autorů, tentokrát s poněkud nadějnějším názvem, než měl jeho předchůdce, a sice *Poslední důvod, proč se nezabít*. Generačně laděná černá groteska o krizi současných třicátníků a nesnadném hledání svého příslovečného „místa na slunci“ z dramaturgického hlediska představuje cennou (protože autentickou) zprávu o životě dnešní mladé generace i skvělý příklad současných možností komediálního divadla. Pozitivní reakce diváků zaplňujících představení svědčí o tom, že tato „zpráva“ o životě ve středním věku je pro jeho generaci (ale nejen pro ní) opravdu výstižná a atraktivní. Z písni složených pro tuto inscenaci byl natočen také soundtrack dostupný na CD a streamovacích platformách. Po bezmála sedmi letech, kdy byla inscenace úspěšně na repertoáru, došlo k úbytku zájmu diváků a inscenace proto byla v roce 2025 dernierována. Režie: F. X. Kalba.

PRODANÁ NEVĚSTA

Libreto k nejstarší, nejhranější a nejslavnější české komické opeře *Prodaná nevěsta*, která pomohla proslavit českou kulturu i daleko za hranicemi Evropy, napsal Karel Sabina – básník, bouřlivák i nemilosrdný satirik (a také konfident rakouské tajné policie). Na pozadí zdánlivě banální komediální zápletky postavené na záměně osob a domnělé zradě, která paradoxně přinese hlavním aktérům hry štěstí, zobrazil Sabina prostředí české vesnice své doby jako soupeřivé, prolhané, hrabivé a navzájem si překvapivě vynalézavě škodící společenství. *Prodaná nevěsta* se v Divadle pod Palmovkou představila ve zcela současné podobě za použití nejnovějších multimediálních technologií, což bylo výrazně podpořeno i novým hudebním kabátem, jehož autorem je jeden z našich v současnosti nejvýraznějších českých operních skladatelů Ivan Acher. Inscenace vyvolala relativně vzrušenou diskuzi v řadách odborné veřejnosti, když pomohla otevřít řadu podstatných témat ohledně přístupu ke klasickým titulům a „národním pokladům“. Vzhledem ke svým nesporným kvalitám, v českém divadle výjimečné inscenační originalitě i oceňovanému významu pro studentské publikum zůstává inscenace nadále na repertoáru. Režie: Jakub Krofta.

PUSŤTE DONNU K MATURITĚ!

Inscenace pokračuje v úspěšné programové linii Divadla pod Palmovkou zaměřené na nové autorské hry. Je nesena zejména ve znamení snahy vyjádřit se divadelními prostředky k atmosféře a dění „divokých devadesátých let“. Za použití řady popkulturálních odkazů, které silně ovlivnily dětství a dospívání dnešních třicátníků a čtyřicátníků, se v inscenaci *Pusťte Donnu k maturitě!* odvíjí fiktivní příběh, umožňující zachytit část dobové reality „devadesátek“. Zájem diváků a pozitivní hodnocení divadelních odborníků svědčí o živosti a naléhavosti zpracovávaných témat i kvalitě inscenace, která byla pro velký zájem obecnstva v lednu 2019 přenesena na Velkou scénu Divadla pod Palmovkou a v roce 2021 v rámci projektu Břejlando taktéž do virtuální reality. Inscenace se i nadále těší zájmu diváků a proto zůstává na repertoáru. Režie: F. X. Kalba.

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Zřejmě divácky nejoblíbenější Shakespearova komedie, ve které se vyvažuje láska a krutost a kde se pláč proměňuje ve smích. Inscenace pracuje zejména s tématem lidských snů (včetně těch nejutajovanějších) s archetypy postihujícími nezákladnější a nejstarší roviny lidské existence a snaží se současným jazykem a dnešními inscenačními prostředky de facto o totéž, o co ve své době usiloval William Shakespeare: vytvořit divadlo světa, které postihuje chaos i řád lidského života. Na vzniku inscenace se podílel mezinárodní tým složený z českých a polských tvůrců, kteří patří ke špičce současného evropského divadla. Pozoruhodná je zejména vizuální stránka inscenace, která pracuje s novými technologickými možnostmi Divadla pod Palmovkou a jako jedna z mála přináší na česká jeviště plnohodnotnou a široce komponovanou multimediální podívanou propojenou se silnými hereckými výkony a dramaturgicko-režijní koncepcí. Pozitivní ohlasy diváků i odborné veřejnosti spolu s průkopnickou výjimečností inscenace v rámci současné pražské divadelní nabídky vedou k tomu, že inscenace zůstává nadále na repertoáru. Režie: Michal Lang.

U KOČIČÍ BAŽINY

Drsná i magická komedie o lásce, osudu a tajemstvích v irských mlhách, kde se může stát téměř cokoli. Hra celosvětově úspěšné irské autorky je svéráznou variací na Eurípidovu proslavenou tragédii *Médea*. Hra Mariny Carr je drsná i magická. Jedná se v ní olásce a zradě, penězích, minulých vinách a odpuštění. Podstatným tématem inscenace je pak rozpor mezi tradicemi vnímání ženství a mateřství a touhou žen se od těchto tradic očekávání osvobodit. V tomto smyslu je inscenace také o svobodě, která není vždy snadná ani laciná a někdy vyžaduje radikální činy. Inscenace s Terezou Dočkalovou v hlavní roli na scéně oceňovaného polského scénografa Mirka Kaczmarka naplno rozehrává téma pokrytectví, sobectví a tužeb i vášní, které lze snad na nějaký čas utiřit, ale nikdy ne zcela umlčet. Na půdorysu antické tragédie se v inscenaci rozehrává „plnokrevné drama“ několika postav, které sahá k nejvlastnější podstatě moderní lidské existence a přitom oživuje nejstarší legendy a mýty lidstva. Proto inscenace zůstává nadále na repertoáru. Režie: Michal Lang.

ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY

Inscenace je založena na radikálním uchopení Shakespearova slavného textu a zároveň na důsledném jevištním realizování zásadní konvence alžbětinského divadla, kdy i ženské role hráli výhradně muži. Hra o partnerském soužití dvou silných (a značně nekonvenčně se projevujících) osobností díky tomu dostává úplně jiné možnosti – dostává se do nečekaných a velmi pozoruhodných rovin, kde nabývá současné téma rovnoprávnosti pohlaví i „genderového údělu“ nových a nezvyklých podob. Takto uchopená inscenace objevuje skutečně všechny možnosti a kontext Shakespearova textu, které dnes většinou zůstávají stranou zájmu (a vlastně v jistém smyslu také mimo představivost dnešního „běžného“ diváka). Současný rozměr přitom inscenaci dodává také způsob jejího scénování, jehož podstatnou součástí je velkorysá jevištní výprava a kostýmy vynikajícím způsobem podporující inscenační záměr. Inscenace zůstává pro svoje nesporné kvality i značnou diváckou oblibu nadále na repertoáru. Režie: Michal Lang.

ŽENA FILMOVÉHO KRITIKA

Divadelní verze „internetového deníku“ oceněného cenou Magnesia Litera představuje ironickou reflexi vztahů, společenských stereotypů i existenciálních nástrah spojených s rolemi milující partnerky, matky i příčinnivé ženy obecně – to vše na pozadí aktuálního umění a popkultury. Ironickým a často i sarkastickým způsobem se dotýká všemožných, a neznáma značně absurdních situací a rovin života s velmi specifickým druhem muže, jehož hlavním (a v podstatě jediným) skutečným životním zájmem, láskou i vášní je film. Vděčné téma a atraktivní zápletky, které jsou důvěrně známé každému, kdo někdy žil v delším partnerském vztahu – a to i přesto, že druh muže, který je zde podroben „divadelnímu zkoumání“ je značně neobvyklý. Absurdní a komické situace vycházející z mužovy nepraktičnosti, jeho slabostí či neschopnosti být ženě skutečným partnerem a oporou se přitom nezřídka lámou v momenty tragické, dotýkající se podstaty lidských vztahů, čímž inscenace znovu potvrzuje Dianiškovu mimořádnou schopnost vystihnout hlubokou a často neveselou podstatu tématu atraktivním a zábavným způsobem. Značný zájem diváků (inscenace je prakticky trvale vyprodána a je nejčastěji uváděným titulem Divadla pod Palmovkou na zájezdech), nominace na ceny za herecké výkony a pozitivní hodnocení odborné kritiky zajišťují, že inscenace zůstává nadále na repertoáru divadla. Režie: F. X. Kalba.

ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ

Nová dramatisace mezinárodně úspěšného románu Kateřiny Tučkové vytvořená přímo pro Divadlo pod Palmovkou Michalem Langem usiluje o divadelní zpracování silného příběhu o zaniklém světě žen, které dovedly léčit a vidět do minulosti a budoucnosti, ale také o divácky atraktivní zpracování mnoha tabuizovaných témat. Na základě mimořádně atraktivního a hluboce lidského příběhu se podařilo vytvořit mnohovrstevný jevištní obraz dějin českého dvacátého století i s jeho stíny, které doléhají i na naši současnost. „Obyčejné“ lidské zlo, touha po pomstě, žárlivost a nenaplněná láska se zde střetávají s „velkými dějinami“ v podobě, která v dnešní době představuje jedno z nejvýraznějších děl usilujících zpracovat toto nanejvýš aktuální téma. Zároveň jde také v jistém smyslu o originální pohled na tzv. „českou otázku“ a „smysl dějin“. Inscenace, která je uváděna také s anglickými titulky, se těší mimořádnému diváckému zájmu a je vysoce hodnocena divadelními odborníky. Proto zůstává i nadále na repertoáru. Režie: Michal Lang.

AKTUÁLNĚ POZASTAVENÉ INSCENACE

- Vaříme s Elvise
- Faust
- Romeo & Julie 2022

V repertoáru divadla zůstává několik inscenací, které v současné době nejsou pravidelně uváděny, jejichž uvádění však nebylo oficiálně ukončeno. Jedná se o tituly, které jsou nadále vedeny v evidenci divadla, přestože jejich další uvádění může být v současnosti omezeno například provozními nebo personálními okolnostmi. V evidenci zůstávají také projekty vzniklé v souvislosti s grantovou podporou.

Odehrané inscenace z vlastního repertoáru v roce 2025

Název inscenace	Počet repríz v DPP	Počet zájezdů	Celkový počet za rok 2025	Celkový počet repríz
294 statečných	15x	1x	16x	97
Bezruký Frantík	10x	5x	15x	104
Encyklopedie akčního filmu	6x		6x	57
Jak sbalit ženu	6x		6x	81
Máma	10x	3x	13x	23
Mlčení bobříků	6x		6x	93
Noc zlomených nehtů	15x		15x	22
Nora	5x		5x	110
Ostře sledované vlaky	8x		8x	8
Poslední důvod proč se nezabít	2x		2x	43
Prodaná nevěsta	6x		6x	24
Projekt Manhattan	7x		7x	7
Příliš krátká telomera	15x	2x	17x	17
Pusťte Donnu k maturitě!	7x	2x	9x	105
Pygmalion	16x		16x	16
Sen noci svatojánské	3x		3x	28
U Kočičí bažiny	13x		13x	16
Zkrocení zlé ženy	12x		12x	73
Žena filmového kritika	31x	10x	41x	94
Žitkovské bohyně	13x		13x	112

V rámci repertoáru roku 2025 dosáhla nejvyššího počtu uvedení inscenace *Žena filmového kritika*, která se již bezprostředně po premiéře etablovala jako výrazný divácký úspěch a svůj mimořádný ohlas si udržuje i nadále. Celkových **41 repríz** v průběhu roku představuje nejen nadstandardní návštěvnický zájem, ale také jasný indikátor umělecké kvality a dlouhodobé atraktivitu titulu.

Silnou diváckou odezvu zaznamenaly rovněž inscenace, které pracují s historickým kontextem nebo vycházejí z výrazných literárních předloh. K takovým titulům patří například *Žitkovské bohyně* či *Ostře sledované vlaky*, jež potvrzují, že dramaturgie opřená o tematicky ukotvené příběhy a kulturní paměť dokáže oslovit široké publikum. Stablní místo na repertoáru si zároveň udržují generačně sdílené klasiky, mezi nimi *Pygmalion*, *Nora* a *Zkrocení zlé ženy*, které dlouhodobě naplňují ambici uvádět kanonické texty v živé, současně čitelné interpretaci.

Z hlediska kumulovaného počtu repríz patří k nejdéle hraným titulům *Žitkovské bohyně* (112), *Nora* (110), *Pusťte Donnu k maturitě!* (105) a *Bezruký Frantík* (104). Všechny uvedené inscenace v roce 2025 překročily významný milník **sté reprízy**, čímž potvrdily svou stabilitu, trvalou oblibu u publika i pevné zakotvení v repertoárové nabídce Divadla pod Palmovkou.

V **září 2025** zároveň odstartovala nová sezóna s podnázvem „*Podlehni Palmovce*“, která podpořila komunikaci nové divadelní etapy směrem k veřejnosti a zdůraznila energii repertoáru i kontakt s publikem. Start sezóny byl chápán nejen jako marketingový moment, ale také jako příležitost k posílení návštěvnické zkušenosti a k jasnému vymezení dramaturgické i komunikační linky divadla pro další období.

Zájezdy Divadla pod Palmovkou v roce 2025

Název inscenace	Datum zájezdu	Místo zájezdu	Scéna	Akce
Bezruký Frantík	11. 01. 2025	Šumperk	Divadlo Šumperk	
	14. 03. 2025	Mladá Boleslav	Městské divadlo Mladá Boleslav	
	16. 06. 2025	Kladno	Městské divadlo Kladno	
Máma	01. 12. 2025	Chrudim	Divadlo Karla Pippicha	
	08. 12. 2025	Nový Bydžov	Jiráskovo divadlo	
Máma	19. 02. 2025	Olomouc	Muzeum umění Olomouc	
	21. 06. 2025	Hradec Králové	Studio Beseda	Mezinárodní divadelní festival REGIONY
Příliš krátká telomera	18. 10. 2025	Ostrava	Komorní scéna Aréna	Festival Stíny
	13. 09. 2025	Karviná	Areál dolu Barbora	Festival Scéna bez hranic
Pust'te Donnu k maturitě	24. 10. 2025	Hradec Králové	Studio Beseda	Festival Čekání na Václava
	18. 09. 2025	Příbram	Divadlo A. Dvořáka	
Žena filmového kritika	09. 10. 2025	Svitavy	Fabrika Svitavy	
	11. 02. 2025	Prostějov	Městské divadlo v Prostějově	
294 statečných	12. 02. 2025	Nový Jičín	Beskydské divadlo Nový Jičín	
	20. 03. 2025	Žďár nad Sázavou	Městské divadlo Žďár nad Sázavou	
294 statečných	27. 02. 2025	Jihlava	DIOD Jihlava	
	24. 04. 2025	Liberec	Naivní divadlo	
294 statečných	30. 04. 2025	Chrudim	Divadlo Karla Pippicha	
	19. 06. 2025	Plzeň	Měšťanská beseda	Festival POCEM na divadlo
294 statečných	07. 11. 2025	Červený Kostelec	Divadlo J. K. Tyla	
	13. 11. 2025	Třinec	Trisje a.s.	
294 statečných	14. 11. 2025	Ostrava	POKLAD Ostrava	
	10. 04. 2025	Třebíč	Divadlo Pasáž	

Zájezdová činnost zůstala jedním z klíčových pilířů obchodních výstupů. V roce 2025 se uskutečnilo celkem **23 zájezdů**, což potvrzuje stabilní poptávku po našich inscenacích i mimo domovskou scénu. Nejčastěji vyjžděla inscenace *Žena filmového kritika* s deseti uvedenými, následovaná titulem *Bezruký Frantík* s pěti zájezdy. Výrazně se prosadily také inscenace *Příliš krátká telomera* a *Máma*, dále *Pust'te Donnu k maturitě* a *294 statečných* s jedním uvedením mimo Prahu.

Vedle pravidelných hostování v divadlech po celé republice jsme navázali i na festivalovou linku. *Máma* se představila na Mezinárodním divadelním festivalu *Regiony* v Hradci Králové, *Žena filmového kritika* byla součástí festivalu *POCEM na divadlo* v Plzni a *Máma* se zároveň objevila i v rámci festivalu *Stíny* v Ostravě. *Příliš krátká telomera* byla uvedena například v Karvině na festivalu *Scéna bez hranic* a také v Hradci Králové v rámci festivalu *Čekání na Václava*.

OHLASY V TISKU

Divadlo pod Palmovkou si v roce 2025 udrželo stabilní pozitivní mediální reflexi, kterou oproti předchozímu roku dokonce mírně posílilo díky úspěchu inscenací a komunitním projektům. Mediální obraz je spojen s kvalitou, originalitou a pozitivním dopadem na kulturní život. V mediálním monitoringu za rok 2025 je vidět také rozšíření portfolia mediálních typů – poměrně vyrovnaný mix recenzí, zpráv, rozhovorů a reportáží, včetně nových formátů redakcí (podcasty, videoreportáže). Kvalita dosahu mediálních výstupů Divadla pod Palmovkou se v období 1. 1. 2025 – 31. 12. 2025 v porovnání se stejným obdobím roku 2024 zlepšila. Divadlo systematicky posiluje mediální prestiž rozšiřováním aktivit a inovací repertoáru. Počet recenzí a zmínek je v porovnání s předchozím rokem mírně vyšší, z čehož lze usuzovat na mírný nárůst mediální relevance souboru. V roce 2025 je také v porovnání s předchozími roky patrnější větší důraz médií na konkrétní repertoár Divadla pod Palmovkou a jeho aktuální premiéry (v předchozím roce byl akcent kladen více na jednotlivé herecké profily a rozhovory mimo kontext konkrétních inscenací).

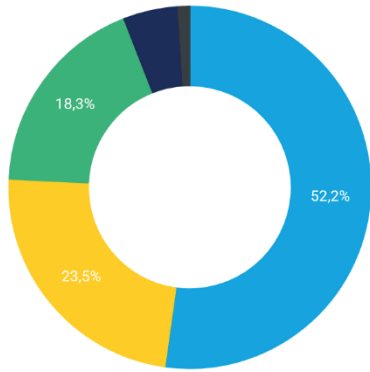
Tón mediálních výstupů je převážně pozitivní (počet pozitivních ohlasů meziročně vzrostl) až neutrální, často s nádechem uznání, respektu a optimistického pohledu na umělecké či osobní úspěchy. Ve většině textů se objevují vstřícné, povzbuzující nebo oceňující formulace jako „trefa do černého“, „skvělý Igor Bareš v čele“, „mistr svého oboru“, „bravurně“, „duchaplné dialogy“ či „inscenace nemůže být aktuálnější“. Kritické nebo negativní poznámky v recenzích jsou vesměs mírné a konstruktivní, např. „příliš krátká stopáž“, „druhé části by prospělo zkrácení“, a spíše upozorňují na možnosti zlepšení než by ovlivňovaly celkový tón. Celkově texty reflektují především pozitivní, vyrovnaný nebo neutrální přístup, bez silných negativních emocí či kritiky.

Výstupy z roku 2025 zdůrazňují inovativní dramaturgii, společenskou relevanci (např. reflexe jaderné energie, traumat, biohackingu) a snahu oslovit širší a mladší publikum. Média oceňují aktualizaci témat i charakter inscenací po technické stránce. V mediálním prostoru také mimořádně rezonoval v pořadí třetí zisk Ceny Thálie pro herečku Terezu Dočkalovou.

Pozitivní mediální odezvy mají i mimodivadelní iniciativy. Například obnovení tradice kina Svěpomoc v prostorách divadla je prezentováno jako inovativní snaha o rozšíření kulturní nabídky. Pavla Gajdošíková úspěšně zahájila hudební projekt Tamala a zůstává aktivní i ve filmu a kmenový herec, scenárista a režisér divadla Tomáš Dianiška připravuje jako spoluvůrce film *Bojovník*, média se zajímají také o jeho inscenace pro jiné divadelní scény.

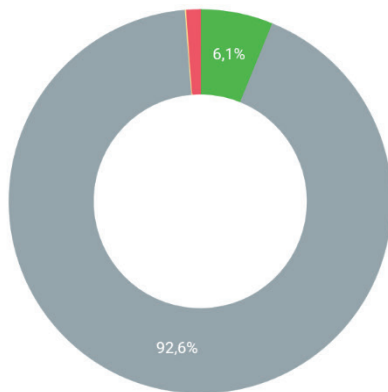
Vděčným tématem spíše bulvárnějších médií zůstávaly životní osudy někdejších osobností Divadla S. K. Neumanna. Média věnovala pozornost i jubilejnímu 30. ročníku *Pražského divadelního festivalu německého jazyka* nebo udílení cen *Křišťálová lupa* a *Roma Spirit*. Zmíněné akce hostil Velký sál Divadla pod Palmovkou.

Mediální výstupy podle mediatypu

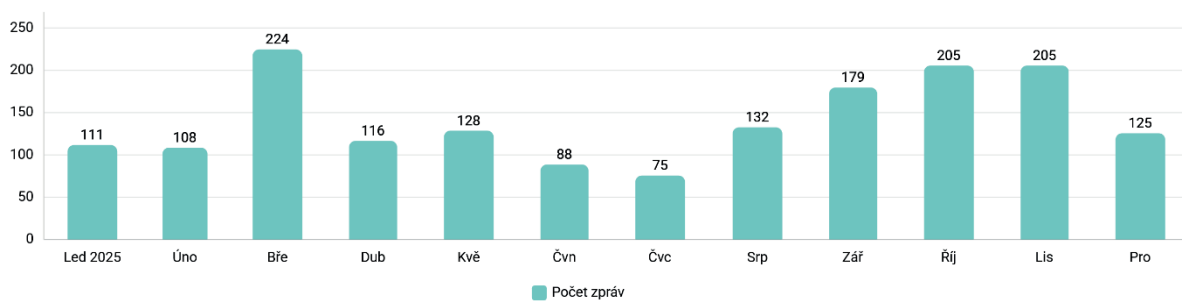
Online	897
Rozhlas	404
Tištěná média	315
Televize	84
Podcast	16
Newsletter	2

Sentiment mediálních výstupů

Neznámý	1
Pozitivní	104
Neutrální	1 570
Ambivalentní	2
Negativní	19

Mediální výstupy v čase

Celkový počet mediálních výstupů

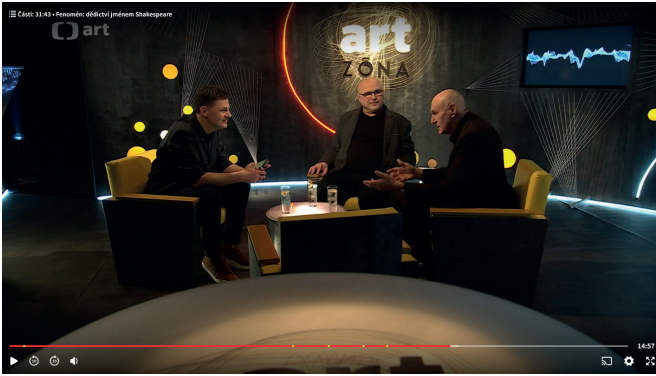

1,69 tis.

▲ 6 %

**Souhrn mediálních typů
a titulů v letech 2023–2025**

2023	Výstupy převážně v kulturních rubrikách regionálních a celopražských titulů.
	Dobře zastoupené: recenze, premiérové zprávy, rozhovory s herci, informativní články.
	Média: Deník, Česká televize, ČRo Radio Praha, některé webové portály (iDNES, Aktuálně).
2024	Rozšíření mediálního dosahu: nově zahrnuty větší zpravodajské portály a specializované kulturní weby (Divadelní noviny, Český rozhlas, Reflex).
	Vyšší poměr recenzí a rozhovorů reflektujících aktuální inscenace
	Tematická pestrost: od recenzí až po širší kulturní analýzy, včetně reflexí společenských otázek.
	Častější zmínky v mainstreamových titulech.
2025	Stabilní zastoupení ve velkých médiích, větší množství recenzí i informativních článků o aktivitách (např. obnovení kina Svěpomoc).
	Výstupy zůstávají rozmanité: recenze, rozhovory, kulturní reportáže, impulsy ve společenských rubrikách.
	Zaznamenán přesun části výstupů do online médií a kulturních portálů, zvýšený zájem ze strany TV a rozhlasu.
	Signifikantní celonárodní tituly nadále zachovávají prostor pro Divadlo pod Palmovkou.

Pod Palmovkou hrají herci na jevišti i na plátně

Divadlo navazuje na kino Svěpomoc, které v budově bylo v 1. polovině 20. století

Adam Hejduk
redaktor MF DNES

PALMOVKA Je pátek večer 3. října 1930 a Pražané právě ušedají do sedadel kina Svěpomoc, aby zhlédli snímek Tonka Šibenice natočený podle povídky Egona Erwina Kische. Děj vypráví příběh o pražské prostitutce, která se slituje a stráví noc s vrahem odsouzeným k smrti, kterému tak splní jeho poslední přání. Za to ji však zavrhnou i její kolegyne.

O dvě dekády později už sem ale diváci začnou chodit místo na filmové premiéry na ty divadelní a Divadlo pod Palmovkou kvůli výkonům živých herců navštěvují dodnes.

S odkazem na kinematografickou historii divadlo v této sezoně pořádá každý třetí čtvrtek v měsíci promítání na své komorní scéně ve studiu Palmovky.

Obnovené kino Svěpomoc bude vlastně tak trochu divadelně-filmový klub. Projekce bychom chtěli využít také jako příležitost k setkávání s osobnostmi našeho divadla a neformálním rozhovorem s nimi, říká ředitel a umělecký šéf Divadla pod Palmovkou Michal Lang.

Původní hotel
Budova v Zemělově ulici vznikla na počátku 20. století jako třípatrový hotel U Deutsché s kavárnou, který disponoval divadelním sálem. Pouhých pár let zde fungovala scéna nazvaná Nové divadlo Praha VIII v Lábní.

V roce 1910 zde sociálnědemokratická strana zřídila Lidový dům a z divadelního sálu se stal biograf pro 570 diváků. Pojmenování Svěpomoc německé získal až po I. světové válce. Největšího rozkvetu se dočkal od poloviny 20. let, kdy se promítalo i na letní scéně poblíž Rokytky pro skoro 900 diváků.

„V některých knihách o historii Prahy 8 se dočtete, že divadelní kvas spojený se zájezdním hostincem U Deutsché bohužel na 40 let přerušilo kino. Přijde nám nicméně, že i tato etapa vývoje místa, kde působíme, může být inspirující,“ míní Lang.

Zpátky na divadlo se biograf změnil na přelomu 40. a 50. let. Počít-

U Deutsché Budova, ve které sídlí Divadlo pod Palmovkou, vznikla jako hotel U Deutsché na počátku 20. století. Foto: Muzeum Prahy

Charlie Chaplin Obnovené kino Svěpomoc ve čtvrtek uvede snímek Moderní doba od Charleie Chaplina. Zdroj: Roy Export SAS

Ky tradice libeňské scény zde položilo Divadlo S. K. Neumanna. Po pomalejším rozjezdu v 50. letech se v následující dvou dekáдах divadlo stalo jedním z ústředních míst pražské kultury. Ještě známějším se stalo už jako Divadlo pod Palmovkou po revoluci v 90. letech.

Ve své novodobé historii zdejší fungování zkomplikovaly především povodně. Zničitý v roce 2013, kdy se v rozvodnila Rokytka a zničila většinu kulis, veskerou světelnou i zvukovou aparaturu a zaplavila vzhledově techniku a kotelnu.

Herce se na místní jevišti vrátili až po více než dvou letech komplikované rekonstrukce, tedy zhruba před dekádu. Lang, který se stal šéfem divadla pouhě tři měsíce před povodněmi a den před nimi právě dokončil dramaturgický plán na další sezonu, musel znovu vytvořit celý soubor, ze kterého zbylo jen pár lidí.

Hrabal a Sbornistr
První obnovené promítání se uskutečnilo už tento čtvrtek od 19.30. Na programu je legendární komedie Charleie Chaplina z roku 1936, tedy ze „zlatých časů“ kina Svěpomoc.

„Je pozoruhodné, jak je Chaplinův satirický pohled na společnost, zabaleny do groteskního příběhu obyčejného člověka a jeho každodenních strastí a snů, i po takřka devadesáti letech stále aktuální,“ podotýká filmová publicistka Alice Aronová, spoluautorka dramatur-

Fakta Program obnověného kina Svěpomoc

- Promítá se každý třetí čtvrtek v měsíci až do konce divadelní sezony. Na programu je deset představení.
- 18. 9. – Moderní doba
 - 16. 10. – Ostře sledované vlaky
 - 20. 11. – Sbornistr
 - 18. 12. – Anota
 - 15. 1. 2026 – Kdo zpívají raci
 - 19. 2. – Příchod z temnot
 - 19. 3. – Srdcová královna
 - 16. 4. – Big Lebowski
 - 21. 5. – Modrou stozkou
 - 18. 6. – Bratři Lumierové

gie obnověného kina Svěpomoc a moderátorka projekce.

„Divákům můžeme nabídnout verzi s nejnovější digitálně restaurovaným obrazem a remasterovaným soundtrackem. Jeho hudební složku po letech podle původních partitur znovu natočil rozhlasový filharmonický orchestr německé stanice NDR,“ dodává.

Vztah k divadlu ale mají i další snímky na programu. Diváci mohou třeba 16. října zajít na Ostře sledované vlaky. V ten samý den se koná veřejná generální zkouška ztvárnění tohoto kulturního příběhu Bohumila Hrabala v podání Divadla pod Palmovkou. O den později se uskuteční premiéra inscenace.

V listopadu je na programu filmová novinka Sbornistr, v níž vedlejší roli ztvárnila herečka místního divadelního souboru Ivana Wojtylová.

Pygmalion v Divadle pod Palmovkou

NOVÝ DEN
DÍVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ PYGMALION

Libeň

Divadlo oživí zaniklé kino Svěpomoc

Divadlo pod Palmovkou připomene svou historii oživením kina Svěpomoc. V budově předchozího hotelu U Deutschů v dnešní libeňské Zenklově ulici vznikl před první světovou válkou biograf, po válce dostal název Svěpomoc. „Divadlo začne na své komorní scéně ve Studiu Palm OFF od 18. září promítat o čtvrté večerech především zlaté hřeby světové kinematografie. Začne Moderní dobou Charlieho Chaplina,“ sdělil za divadlo jeho mluvčí Zdeněk Přidal. Obnovení kina, jehož historie sahá do roku 1910, má propojovat svět filmu a divadla. V předchůdci Divadla pod Palmovkou, v divadelním sálu tehdejšího Hotelu u Deutschů, v letech 1904 a 1907 předvedli své kinematografy zakladatelé pražských filmových scén František Ponec i Viktor Ponrepo. Kino pro 570 diváků našlo v sále hotelu své útočiště v roce 1910. (ČTK)

Dočkalová má třetí Thálii, Absolonová brala druhou

V Národním divadle se o víkend udeřovala ocenění pro nejlepší herce.

Teprve první laureátkou, která cenu získala potřetí, se stala o víkend Tereza Dočkalová. V rámci udílení divadelních cen Thálie ji dostala za nejlepší ženský výkon v činohře. Letos Dočkalová uspěla s rolí Olji v inscenaci Máma Divadla pod Palmovkou v Praze, z jejich mužských kolegů v činohře ocenění obdržel Petr Panzenberger za ztvárnění Romana v Perníkářích od Studia G v Ostravě. Cenu pro umělce do 33 let v činohře má Viktor Zavadil. Za celoživotní umělecké mistrovství dostali cenu Dana Syslová či Ladislav Frej, kteří se proslavili v desítkách rolí v divadle i filmu. Devětatdesátiletá Syslová, která mimo

Tereza Dočkalová

Monika Absolonová z ČTK

jiné propůjčila svůj hlas v dabingu mnoha světovým herečkám, cenu přebírala za bouřlivého potlesku. „Mně se strašně třesou nohy, 60 let hraju divadlo a vlastně jsem nikdy netrpěla nějakou přílišnou trémou, a teď přiznávám, že trému mám a jsem i dojatá a rozrušená,“ uvedla. Třiaosmdesátiletý Frej si rovněž vysloužil bouřlivý potlesk. Popularitu mu vynesla role Karla Sovy mladšího v televiz-

ním seriálu Nemocnice na kraji města. Mezi oceněnými byla i slovenská herečka Zdena Studénková, dostala cenu pro zahraničního umělce. Uvedla mimo jiné, že ji těší, že o herectví mají stále zájem i mladí lidé. Cenu za mimořádný přínos divadlu obdržel scénograf Jan Dušek, cenu za celoživotní umělecké mistrovství v operě pak získala sopranistka Natálie Achaladze Romanová,

za balet emeritní sólistka Alice Kvasnicová a za muzikál a operetu tenorista Jan Ježek. V oboru alternativního divadla ocenění za celoživotní mistrovství dostala Lenka Machoninová. Thálii za šíření divadelního umění má princípal Jakub Špaček z divadelního spolku Kašpar. Za muzikál letos Ceny Thálie získali Monika Absolonová a Lukáš Adam. Absolonová za to, jak ztvárnila roli Judy Garlandové v inscenaci Judy od Studia DVA divadla v Praze. Adam pak za roli italského anarchisty a vraha císařovny Sisi Luigiho Lucheniho v inscenaci Elisabeth Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Letošní 32. ročník udílení Cen Thálie se konal v Národním divadle. Ocenění, která vyhláší Herecká asociace, převzala celkem dvacítka umělců také v oboru balet, opera či alternativní divadlo. ČTK

PROGRAM ČT ART

INTENZIVNÍ JEVIŠTNÍ EXISTENCE DOČKALOVÉ JE PŘEDNOSTÍ INSCENACE U KOČIČÍ BAŽINY

divadlo recenze tip kritika umění

Tereza Dočkalová v inscenaci U Kočičí bažiny pražského Divadla pod Palmovkou. Foto: Divadlo Pod Palmovkou

Tereza Dočkalová
v hlavní roli
Hester Swanové

FOTO MARTIN ŠPIGLA

Variace na *Médeu* se odehrává v **NELÍTOSTNÉM SVĚTĚ**,
v němž se mrtví setkávají s živými

Bažina vášnivých duší

DIVADLO Irsko, drsná ostrovní země, přitahuje nás, změkčilé Střeďoevropany, jako magnet. Země prosáklá pálenkou, živou hudbou vycházející z folklóru i duchařinou napájenou z legend. Irská dramatika čerpající z tradičních venkovských zdrojů má světovější ohlas než ta naše, a není proto nijak udivující počet jejich inscenací – od menších scén až třeba po Ná-

rodní divadlo. Naposledy uvedlo irskou hru *U Kočičí bažiny Mariny Carrové* (*1964) Divadlo pod Palmovkou.

V Praze ji v české premiéře uvedl Činoherní klub před patnácti lety (záhy po londýnské premiéře) v režii Martina Cíčváka s Veronikou Žilkovou v hlavní roli. Komorní prostředí hře prospělo. Před režisérem **Michalem Langem**

na velkém jevišti libeňského divadla stál obtížnější úkol. Tragická hra, v níž se stěká inspirace antickým dramatem (Euripidova *Médeu*) s mocným vlivem irské dramatiky, může na nepřipravené diváky způsobit jako krvavá historika notně přitažena za vlasy. Jen si to představte: čtyřicetiletá polocikánka žijící s dcerou v krajně močálů a raseliništ se zuby nehty drží svého

milého, který se chce seriózně oženit a zbavit se tak dusivé lásky této Hester, s níž se dopustil vraždy jejího bratra. Vášnivá Hester Swanová se ale odehnat nenechá a uchýlí se ke zhářství i k další vraždě.

Věrohodnost tohoto nelítostného světa, v němž se duchové mrtvých i poslové smrti setkávají s živými čarodějnými senzibily, stojí na magické atmosféře. Režisér spolu s herci si to jistě uvědomovali, a přesto po mém soudu selhali. Michal Lang tlačil herce ke zbytečné přexponovanému realistickému výrazu, často až dryáčnický ukřivenému a monotónnímu. Pozvolna stavěné napětí, vtahující do bažiny fatální tragédie, se vytrácelo. Navzdory tomu, že režisér jako šéf divadla má k dispozici zkušený herecký soubor s všestrannou Terezou Dočkalovou v hlavní roli inscenace. Jednotlivým hereckým výkonům nelze mnoho vytýkat, jelikož naplňují režisérovu představu expresivního psychologického dramatu. Jediný příklad za všechny: v závěru zdívocelá, odvržená Hester vyhání milující dceru, aby ta s ní nemusela sdílet neodvratný osud. Matka i dcera Josie v podání Sofie Lily Boor (alt. Emilie Teplá) na sebe nesnesitelně ječí. Mohla to být srdcervoucí, bolestně zraňující scéna, katarze příběhu, ale není. Divák už slyšel tolik křiků, že otupěl. Jak už to bývá: méně je někdy více.

RICHARD ERMEL

Tereza Dočkalová, Petr Panzenberger herci, držitelé Thálie za činohru

Události v kultuře. 2. listopadu

16:52 VEDENÍ FOTBALOVÝCH PARDUBIC ODVOLALO TRÉNÉRA DAVIDA ŠTRÍHAVKU, NA LAVIČKU SE VRACÍ JIŘÍ KREJČÍ.

Aktuálně.cz

ZPRÁVY NÁZORY SPORT AUTO SPOTLIGHT KULTURA MAGAZIN BENATIVE DALŠÍ

Sdílet článek

Ostře sledované vlaky na správné koleji. Na Palmovku se vrací Bohumil Hrabal

Marcela Magdová
24. 10. 2025 5:30

Novela *Ostře sledované vlaky* patří k nejúspěšnějším prózám Bohumila Hrabala. Do všeobecného povědomí se dostala díky stejnojmennému oscarovému filmu Jiřího Menzela, avšak má za sebou celou plejádu jevištních adaptací. V Divadle pod Palmovkou, tedy nedaleko autorova někdejšího bydliště, ji v novém nastudování režiséra Jakuba Krofty uvádějí coby oslavu života a mladé generace.

Teodor Długoš jako mladý vypravěč Miloš Hrna a Petr Reif coby vypravěč Hubička v inscenaci *Ostře sledované vlaky* v Divadle pod Palmovkou. | Foto: Divadlo pod Palmovkou

Z RECENZÍ:

Tolik tragických tváří mateřství / díl druhý. O dvou inscenacích Pravidla úklidu z A studia Rubín a Máma z Divadla pod Palmovkou.

Veronika Holečková, casopisdilo.cz
21. 2. 2025

(...)

Když srdce zeje prázdnotou

Inscenace, která se noří do pochmurných vod mateřství bez matky, je uváděna v Divadle pod Palmovkou. **Máma** v režii Tomáše Soldána vypráví příběh inspirovaný skutečným životním osudem exilové autorky Esther Bol (ruské emigrantky, která se rozhodla používat tento pseudonym), které ve čtyřech letech zemřela matka a zanechala jí jen sadu narozeninových dopisů. S hlavní hrdinkou Oljou (ztvárněnou Terezou Dočkalovou, jež je čerstvě nominována na Cenu divadelní kritiky) se setkáváme v den jejích 28. narozenin, kdy se chystá otevřít poslední dopis.

Dítě je vychovááno pod vlivem machistického otce, jenž nedokáže zapřít hrdou ruskou povahu, a následně babičkami, které nad děvčátkem drží pevnou ruku, což nezpochybnitelně na osobnosti stopu zanechá. Což vyústí v sérii nefunkčních vztahů, znásilnění, myšlenky na sebevraždu či hluboké stavy deprese. Neukotvená bytost hledající smysl, s níž život cloumá ode zdi ke zdi, vyžaduje to, co hledala již Amandine v **Medea's Children** – trochu upřímné lásky a někoho, kdo by jí pomohl naučit se život alespoň nějak snášet, když ne chápat. Místo v srdci, které 28 let zeje prázdnotou, nedokážou nahradit slova a nehledě na to, kolik láskyplných vět dopisy unesou, žádný z nich nenahradí mateřskou lásku. Dopisy fungují jako jediné spojení minulosti s přítomností, matky s dcerou.

Mimo téma mateřství se i toto dílo prolíná s rovinou okupované Ukrajiny a na několika místech vyčnívá čistě nenávidný a výsměšně politizovaný postoj vůči ruskému diktátorovi, jehož nepochopitelné akce vedoucí k rozpoutání války, značně pokřivily vývoj hlavní hrdinky. Nepoukazuje se zde sice na vliv role matky jako v případě inscenace **Pravidla úklidu**, ale skrze apelativní výstupy jasně vyniká paralela a pocit vnitřního souznění s vlastním národem, který (stejně jako hlavní hrdinka) prožije znásilnění, trauma, které člověka i celý národ navždy poznamená, a s nímž se musí vyrovnat sám.

Soldánovo inscenační pojetí je protknuto ironickým humorem a nechává vyniknout především excelentní herectví Terezy Dočkalové a Rosalie Malinské, která v inscenaci ztvárňuje vedlejší postavy a místy vyjadřuje „vnitřní já“ hlavní hrdinky, také tvoří zvukovou kulisu, balancuje bolestné zkušenosti. Nevybalancuje ji sice natolik, aby člověk neodcházel v pochmurném zamyšlení, ale takový je záměr.

(...)

U Kočičí bažiny aneb Moderní Médeia v Divadle pod Palmovkou

Martina Oplatková, médium.cz
28. 2. 2025

Tmavá bažina kdesi v Irsku, na kraji za městem. Tady žije ve svém domku Hester Swaneová, zvláštní žena mluvící s duchy, a její malá dcerka. Dívčíným otcem je místní farmář, kterého Hester stále miluje – ale on se má právě ženit s jinou, mladší.

Médeia přenesená z antických časů na současný irský venkov, napadne nejspíš každého při přečtení výchozí situace.

Divadelní hra irské autorky Mariny Carrové (nar. 1964) vzbudila už po své dublinské premiéře v roce 1998 obrovský zájem veřejnosti, a od té doby byla s úspěchem uváděna po celém světě, v londýnském nastudování slavila úspěch oscarová herečka Holly Hunterová.

Opakovaně se už hra objevila i v českých divadlech: v pražském Činoherním klubu představovala hlavní roli Veronika Žilková, v brněnském Mahenově divadle Tereza Groszmannová, v nedávné inscenaci v Hradci Králové se role zhostila Kamila Sedlárová.

Dramatička pracuje ve své hře jak s odkazy na antická dramata, tak s irskými reáliemi a motivy. Základní princip je v mnohém převzatý z Médeie: je tu žena, která se vymyká a má nějaké mimořádné („kouzelnické“) schopnosti, a která předtím pomohla milovanému

muži, aby získal nějaké postavení a majetek. Pak ovšem nastane situace, kdy daný muž, především z touhy po ještě lepším zajištění, ženu a rodinu opustí a rozhodne se oženit s mladší a perspektivnější partnerkou. Všechno pak vede k tragédii, na kterou nejvíce doplatí ta nejmladší a nejnevinnější generace...

U Carrové je tato základní situace přenesena do prostředí typického irského venkova, kde má zcela nepokrytou roli zjevování duchů i jejich průvodců, existence zvláštních bytostí, které s nimi komunikují (zde kromě hlavní hrdinky i postava polobláznivé Kočičí ženy), propojenost lidí se zvířaty (osud Hester je spojený s jednou černou labutí), kletby a osudová znamení. V něčem tím Carrová připomíná svého o něco mladšího krajana Martina McDonagha, podobně jako on do děje zapojuje i humor, a to nejen ten černý. („To máš na sobě svatební oblek?“ „Vypadá to snad jako montérky?“ zazní například v jedné chvíli mezi hlavními, jinak mimořádně tragickými postavami.)

Nepřizpůsobivá hlavní hrdinka je v českém překladu označována hanlivě jako „cikánka“, přestože to zdaleka není přesné. Výraz „tinker“, který je zde v originále používán, označuje totiž specifickou skupinu bílých Irů, kteří se už po staletí živí kočováním a spravováním různých věcí, a na něž se většinová společnost dívá svrchu; etnická souvislost s Romy tu ovšem není žádná, jedná se jen o určitou spojitost ve stylu života.

Posledním tématem je pak provázanost dcery s matkou – Hester totiž v jejích sedmi letech vlastní matka u Kočičí bažiny opustila, aby se už nikdy nevrátila. Hrdinka je tak velice fixovaná na svou dceru Josie, které je teď právě také zmíněných sedm let, a která jí kromě toho stále spojuje s mužem, jehož nikdy nepřestala milovat.

Jedná se o velmi silné tragické drama s mimořádnou příležitostí pro představitelku hlavní hrdinky – ženy-podivínky, silné, ale přesto zranitelné, zoufale a nepřetržitě milující muže, který ji už před časem opustil, a schopné ve své vášnivosti i strašlivých činů.

Inscenace na Palmovce v režii Michala Langa dokáže diváka mimořádným způsobem vtáhnout do atmosféry, naznačené kulisy s chátrajícím domkem a karavanem a velmi nezřetelnou titulní bažinou se částečně utápějí ve tmě, a ani svatební scény u stolu jim svou temnotou nezůstávají nic dlužny.

Hlavní devizou je pak samozřejmě výborně obsazená Tereza Dočkalová. Ač je poněkud mladší než její postava, které už má být čtyřicet let (zajímavé, neboť obvykle tomu bývá na divadle spíše obráceně), postihuje svou Hester způsobem, který bere dech. Většinou působí jako samostatná, nezávislá žena, která je nad věcí a ze svého podivínství a odsudku společnosti si nic nedělá; v tom jsou pak v bolestném kontrastu scény, kdy vidíme její zoufalou závislou lásku na otci její dcery Carthagu Kilbrideovi, její jedinou skutečnou, opravdovou lásku, který jí nakonec přivede do záhuby. Stejně tak se jí výborně daří postihnout lásku k malé dceři.

Rovněž obsazení této klíčové role vyšlo na Palmovce nadmíru dobře – v tomto případě je představitelka Emílie Teplá (dcera herců Jana Teplého a Michaely Badinkové) pro změnu o něco starší, její bezelstná energie a silná povaha působí ovšem mimořádně autenticky.

Zaujme určitě také Hana Seidlová v roli Carthagovy panovačné matky, která by nejraději syna měla jen pro sebe. Obsazení některých dalších rolí vychází z určitých omezení palmovského souboru – otec Carthagovy nevěsty Caroliny působí v podání Petra Reifa spíše jako jeho vrstevník než nastávající tchán, zatímco Vendula Wronka je pro roli tajuplné Kočičí ženy poněkud mladá. A zatímco dříve zmíněné věkové disproporce v obsazení hlavních rolí na zážitku nijak neubírají, zde mohou působit poněkud rušivě.

První část inscenace je výborně dramaticky vystavěná a divák si velmi dobře dokáže najít cestu k Hester a pochopit její osudovou vazbu jak na Carthaga, tak na Kočičí bažinu, kterou nechce za žádnou cenu opustit.

Problematičtější je druhá část inscenace, na čemž nese svůj podíl způsob, jakým je samotná hra napsaná. Do té doby realistické schéma se totiž poněkud rozpadá na trhané výjevy ze svatby a od bažiny, kdy se postavy neustále různě přesunují, kdy se například dcerka stále vrací k matce a ona jí říká „Vrat' se na svatbu!“ a stejně tak stále přecházejí i další hrdinové.

Zároveň s tím se otevírají další hříchy z minulosti Hester Swaneové a dalších postav – ukáže se, že kdysi zavraždila vlastního bratra, stejně tak vyjde najevo, že i její tchán má na rukou krev, pro změnu vlastního syna. Tyto věci tu mají své opodstatnění – jednak se dozvíme o původu peněz, které Hester Carthagovi kdysi poskytla, jednak vidíme, čeho všeho je schopná, a stejně tak vnímáme paralelu mezi ní a na první pohled bezúhonným otcem „lepší“ nevěsty, o souvislosti s antickým mýtem, kde Médeia taktéž napomohla ještě k další vraždě, nemluvě –, na druhou stranu tu ovšem možná vyprávění o lásce, zradě a závislosti až příliš rozměňují další motivy.

Nebylo by možné některé z těchto motivů, příchodů a odchodů vyškrtnout a soustředit se více na ústřední dějovou linii mezi hlavními postavami?

Navíc se opravdu nechce věřit, že se návštěvníci poté, co v závěru vidí nejen vypálený Hesteřin domek, který sama zničila, ale vedle něj i vyhořelé stáje s vlastními telaty, chovají tak klidně, někteří se zase vrací na svatbu, a nechť si to s pachatelkou přímo vyřídí.

Zásadní rozdíl v závěru oproti klasickému mýtu, který je přítom už od začátku nazna-

čován, ovšem spočívá v tom, že Hester zabíjí svou dcerku nikoli proto, aby se pomstila muži, ale jedná se mnohem spíše o „rozšířenou sebevraždu“, motivovanou do jisté míry samotným prohlášením holčičky, aby ji maminka na své cestě jinam nepouštěla. Matka se tu zkrátka rozhodne, že dítě nevystaví dalšímu utrpení podobnému tomu svému...

Závěrečná scéna zabití dítěte přitom v tomto podání není (na rozdíl třeba od zmíněného nastudování v Činoherním klubu) pojata nijak explicitně, naopak, divák ji vlastně ani nevidí.

Přes všechny případné výtky jak k samotné hře, tak jejímu inscenování, zůstává ovšem Kočičí bažina na Palmovce mimořádným zážitkem, který divák ještě dlouho podrží v hlavě. Mohla Hester Swaneová svému osudu nějak uniknout? Nebo je i život současné, zdánlivě nezávislé ženy přece jen určen jejím postavením a vztahem k muži? Nebo se tohle všechno stává jen v divadelní tragédii?

Divadlo pod Palmovkou pojalo Pygmaliona po svém. Tak trochu steampunkově

Ondřej Novotný, novinky.cz

13. 3. 2025

Pražské libeňské Divadlo pod Palmovkou představilo svou třetí premiéru probíhající sezony. Tentokrát vsadilo na klasiku v podobě Pygmaliona, jak je ale jeho zvykem, trochu ji ozvláštnilo. Hlavní hrdinka proto mluví silným severomoravským akcentem a celý příběh má steampunkový nádech.

Hra Pygmalion od George Bernarda Shawa vychází z klasické antické báje a v roce 1913 byla představena coby satira na tehdejší společnost. Jelikož se v mnohém jedná o nadčasové dílo, dočkala se od svého uvedení nespočtu nastudování, v tuzemsku zmiňme například pražské Národní divadlo (v letech 2005-9) a opět pražské Divadlo na Vinohradech (od 2016).

Divadlo pod Palmovkou na rozdíl od vinohradských kolegů sáhlo po nejznámějším překladu Shawovy hry od Milana Lukeše, odklonilo se však od kulis Londýna začátku 20. století a představilo britské hlavní město ve stylu filmů, jako jsou Svět zítřka nebo Liga výjimečných.

V tomto na jevišti podávaném světě postavy operují s fantaskními přístroji, často je pak doprovází i robotický majordomus.

V hlavních rolích profesora Henryho Higginse a Lízy Doolitlové se objevili Jan Teplý a Pavla Gajdošíková. Mezi těmito herci skvěle funguje chemie a je znát sebranost z celé řady předcházejících inscenací, které již na Palmovce nazkoušeli.

Dvojici pak svede dohromady Higginsova sázka s plukovníkem Pickeringem, jehož ztvárnění se ujal nováček v řadách libeňské scény Petr Reif. A zhostil se jí skvěle.

Začátek hry ukazuje, jakým směrem se tvůrci v čele s režisérem Michalem Langem rozhodli ubírat, a když Gajdošíková poprvé vychrlí směsici ostravských nadávek, nejednomu divákovi úžasem spadne čelist.

Divadlo totiž fakt, že Líza bude mluvit lašským dialektem (podobně jako v nastudování Městského divadla Brno z devadesátých let mluvila hantecem), umně vynechalo ze své tiskové zprávy.

Protipólem nadávající ostravské květinářky se okamžitě stávají dva kultivovaní muži, každému (i jedinci, který o hře nebo o filmech podle ní neslyšel) pak musí být jasný děj.

V průběhu první části hry na jevišti excelují i hosté, kteří již na Palmovce dříve působili. Roli popeláře Doolittla ztvárňuje Igor Bareš, jenž si před dvaceti lety v Národním divadle zahrál Higginse, paní Higginsovou zase dřívější členka palmovského souboru Marie Málková.

Lang se svým týmem vynechal některé táhlejší pasáže z původního nastudování, britkým humorem, kterým je Palmovka proslulá, pak řadu scén proti originálu a jiným nastudováním ozvláštnil.

Po přestávce ale palmovskému nastudování chvílemi dochází dech a slušela by mu o zhruba 20 minut kratší stopáž.

Klíčový moment hry, tedy ukázka Lízy jako přední londýnské dámy, je naopak paradoxně trochu uspěchaný a diváka nezasáhne tak, jak před sto lety Shaw zamýšlel. Několik následných minut působí už jako nastavovaná kaše s několika gagy, kterým se sice člověk zasměje, ale v novém nastudování nemusely být.

Až na tyto drobné výtky v druhém dějství je ale nejnovější nastudování Shawovy nejslavnější hry v podání souboru z Palmovky povedené a ve své steampunkové podobě plně extravagantních kostýmů a nejrůznějších technických udělatek i odlišné od stejné dobrého pojetí na Vinohradech.

Není proto divu, že si tvůrčí tým po skončení premiéry vysloužil dlouhé minuty trvající ovace.

Hodnocení: 85 %

Kupite si kytku od chude děvuchy? Palmovka inscenuje Pygmalion

Marcela Magdová, aktualne.cz

19. 3. 2025

Otázku po lidské důstojnosti a hranici toho, co je člověk pro vidinu lepší existence ochoten udělat, položil prostřednictvím své hry už na začátku 20. století dramatik G. B. Shaw. V Divadle pod Palmovkou se k ní spolu s dramaturgyní Dariou Ullrichovou vrací i režisér Michal Lang. Navzdory průlomů ve vědě a emancipaci, k nimž během sta let od napsání textu došlo, zůstává však stav světa beze změny.

Vnějškově zanedbaná pouliční květinářka Líza Doolittlová se stává předmětem sociálního experimentu. Na základě sázky, kterou mezi sebou uzavřou dva vysoce postavení muži, profesor fonetiky Henry Higgins s plukovníkem Pickeringem, se má díky Higginsově tříměsíční výuce proměnit v dámu z nejvyšších kruhů tak, aby nikdo neodhalil její pravý původ. Pod heslem „hvězdou večírku za tři měsíce“ se ke svému novému mentorovi přestěhuje a nechává se jím přetvořit.

Připomíná to v mnohém vysílané seznamovací reality show typu Vem si mě! či aktuální Bachelor, v nichž mezi sebou až za zvrácených okolností soupeří ženy o ruku nezadaných podnikatelů a jiných boháčů. Jakou roli v jejich rozhodnutí hraje ekonomický faktor, je možné si domýšlet. Líza ostatně přistupuje na poněkud vykloubenou nabídku právě proto, aby si mohla polepšit. Vysnila si vlastní krámk s květinami a s ním i trochu důstojnosti, kterou získá opuštěním ulice.

To, že paradoxně Higginsovou manipulací důstojnost ztrácí, si uvědomuje až v závěru, kdy se jako „nová“ a zároveň emancipovaná žena rozhodne svého stvořitele opustit. Tímto aktem připomíná Líza jinou, o něco starší k rovnoprávnosti procitnuvší hrdinku, Ibsenovu Noru. Tu měl pravděpodobně při psaní na zřeteli i G. B. Shaw, který se dokonce účastnil prvního anglického uvedení hry Domeček pro panenky neboli Nora přímo na jevišti coby herec. Noru má už několik sezon na repertoáru i Divadlo Pod Palmovkou. Nebeského lehce revidovaná, a přesto povětšinou z autorova textu vycházející inscenace vynesla hlavní představitelce Nory Tereze Dočkalové Cenu Thálie 2017, režisér získal Cenu Divadelních novin.

Nově nasazený Pygmalion tak může být i pomyslným protějškem starší velice úspěšné inscenace. Lízu v něm hraje Pavla Gajdošíková, která do role vložila vše ze svých již dlouho zřetelných dispozic. A její výkon by určitě neměl v nominacích na oborová ocenění chybět. Nořina manžela Thorvalda Helmera stejně jako nyní doktora Higginse ztvárnil dost možná ne náhodou tradičně skvělý Jan Teplý ml., jehož setrvalé výborné výkony odborným porotám dosud nepochopitelně unikají.

Severomoravské nářečí zdůrazňuje sociální aspekt hry

Libeňští inscenátoři Lízu vybavili severomoravským dialektem, jejich „chuda děvucha“, jak sebe sama postava na úvod tituluje, odkazuje k sociálně postiženým oblastem někdejšího těžkého průmyslu. Zde došlo v důsledku uzavření provozů a redefinici území k výskytu výrazných společenských patologií a problémům s novým začleněním. Není to poprvé, kdy používá Líza v českém divadle upravenou mluvu. V roce 1999 měl premiéru v Městském divadle Brno revidovaný Pygmalion pod názvem My Fair Lady ze Zelňáku režiséra Stanislava Moši, v němž se ústřední figura vyjadřovala jazykem brněnské kriminální spodiny, tedy hantecem. Jednalo se o specifickou lokální úpravu, na Palmovce jde ale o zvýraznění sociálního rozměru hry, kterého si jsou inscenátoři dobře vědomi. G. B. Shaw se celý život považoval za socialistu, což je z Pygmalionu znát.

Silný sociální podtext je čitelný nejen u samotné Lízy, ale u několika dalších postav. Demonstruje ho osud Lízina otce, překotně zbohatnuvšího popeláře Doolittla, kterého na Palmovce hraje hostující, jako vždy bodrý Igor Bareš. Ten jedním dechem konstatuje, jak svobodný byl život v chudobě, jelikož od něho nikdo nic neočekával a nebyl nikomu ničím povinován. Dokud však není člověk povznesen do výšin kapitálu, bezmezně po něm touží. To je osud syna paní Eynsford-Hillové Freddyho Jaroslava Blažka, který si spolu s matkou hraje na smetánku, v kapse ale ve skutečnosti nemá ani floka.

Líza, ač zpočátku zdánlivě omezená, submisivní dívka si v průběhu pokusu uvědomuje vlastní osobnost a její hodnotu, stává se na rozdíl od svého pedagoga samostatně

uvažující, na nikom nezávislou bytostí. Higgins je posedlý správnou výslovností a svým egem. Chová se jako malé dítě, které dostalo do rukou hračku. Není schopen si zorganizovat vlastní život, o ten pečuje jeho hospodyně paní Pearsová, elegantně direktivní Ivany Wojtylové, přičemž jedinou ženou Higginsova života zůstává jeho stará matka, kterou ztvárnila sveřepá Marie Málková.

Steampunková stylizace a trocha dandismu

S přesnou mírou infantility přistoupil k roli plukovníka Pickeringa i Petr Reif. Páska přes oko, kterou zcela zbytečně nosí, i když, jak je z několika situací zřejmé, nemá poškozený zrak, jako by demonstrovala falešnost jeho na oko budovaného mužství. Asi je to jen jeden z dalších uniformou okrojovaných vojáčků bez přímé válečné zkušenosti. Higgins s Pickeringem stalkují díky skrytému kameře Lizinu koupel. Dost přesně zobrazení světa viklajícího se, ale za každou cenu při životě se držícího patriarchátu. Ale co v takovém světě se ženami, jako je Líza?

G. B. Shaw byl svědkem zásadní technické revoluce. Narodil se do viktoriánské Anglie, během jeho života ale vzletlo první letadlo a začalo se uvažovat o dobývání kosmu. Jako poctu autorově zájmu o technické novinky, kterým proslul, vetknuli tvůrci inscenaci estetiku steampunku. Ta slouží i jako doklad dnešních četných vnějších stylizací a touhy po alternativě ke komerčnímu mainstreamu. Vizi alternativní viktoriánské budoucnosti, která do doby konce 19. století zasazuje současná i dosud neexistující technická zařízení poháněná parou nebo mechanicky, na Palmovce realizovala výtvarnice Lenka Hollá.

Klíčem ke změně místa děje jsou projekce, na nich se objevuje obraz pošmourné londýnské ulice sužované pro město příznačným souvislým deštěm, obzor s plujícími vzducholoděmi či strohý interiér Higginsovy pracovny. Té vévodí předchůdce počítačové techniky, po domácku vyrobený stroj zaznamenávající lidský hlas, jenž oceňuje správnou výslovnost hudební znělkou. Kostýmy jsou směsicí nadčasové elegance s trochou dandismu a výstřednosti.

Do světa viktoriánské sci-fi se zatoulal dokonce robot. Jmenuje se Bob a jeho kompetencí jsou domácí práce. Ironií osudu se právě on stává po odchodu Lízy jediným společníkem osamělého Higginse. Víze stroje, který nahradí člověka, se jeví stejně tak utopická, jako když se Higgins pokoušel Lizu přetvořit a vlastnit. Anebo možná ne.

Promýšlet důsledně repertoár, vztahovat se skrze starší, mnohdy známé tituly k dnešku srozumitelnou, a přesto ambiciózní, aktuální formou (navíc s potenciálem k velkým hereckým kreacím), to je letitý přístup Michala Langa k libeňské scéně, kterou umělecky profiluje. Jeho nejnovější inscenace Pygmalionu je toho důkazem. Snad se udrží obdobně jako Nora dlouho na zdejšímu repertoáru, má k tomu všechny předpoklady.

Mikulka: Příliš krátká telomera (Divadlo pod Palmovkou). „Stáří je nemoc, která se dá léčit“

Vladimír Mikulka, Nadvadlo
29. 3. 2025

První inscenace „zábradláckého“ Jana Mikuláška Pod Palmovkou do značné míry navazuje na zdejší úspěšnou Ženu filmového kritika (psali jsme o ní tady). Hraje se v komorním podkrovním sále, stejně je obsazení (Barbora Kubátová a Jakub Albrecht), ironická atmosféra i občasné pomrkávání na diváky, kteří umí správně dešifrovat celou řadu popkulturních odkazů. Téma snahy o dosažení dlouhověkosti a hrozeb či bizarností s tím spojených je sice o poznání vážnější, tím si ale tvůrčí tým (spoluautorkou scénáře je vedle Mikuláška dramaturgyně Lenka Veverková) nenechává nijak zásadně svázat ruce.

Základ inscenace tvoří propletenec dvou linií: dění v čínské laboratoři, kde se bez ohledu na riziko vyvíjí lék proti stárnutí, a vztah českého ezoinfluencera s jeho obdivovatelkou a později též partnerkou. Nemá smysl popisovat konkrétní peripetie, podstatné je, že dvojice protagonistů dokáže všechny dialogy zahrát s pobavenou lehkostí, vůči divákům velmi vstřícně, nikoli však podbízivě (a opět: nelze si nezpomenout na Ženu filmového kritika).

Jakkoli se inscenace dotýká docela hlubokých témat spojených s bojem proti stárnutí, od ziskuchtivého zneužití až po obtížně uchopitelná vědecká a etická dilemata, nenechá se nikdy stáhnout k plné vážnosti, vždy se dokáže vykroutit zlehčujícím vtipem nebo „vztahovým“ výstupem rozehraným do absurdní grotesky. Je to současně výhodou i omezením: výsledkem tohoto přístupu je velmi zábavných sedmdesát minut, nic opravdu zásadního z nich ovšem nevyplyne. Tedy alespoň pokud za zásadní sdělení nebudeme považovat třeba ironickou citaci z Věci Makropulos nebo závěrečné (záměrně) všední a protirečící si

recepty na dlouhověkost, pronášené lidmi, kteří se vysokého věku skutečně sami dožili.

Nemyslím si nicméně, že by odlehčenost byla na závalu (bez ohledu na to, jak vysoké cíle si tvůrci kladli). Pod Palmovkou zkrátka mají další komorní kus, na kterém se lze velmi dobře bavit a necítit se přitom hloupě. Takže si ulehčím práci a zopakuji to, co jsem před rokem a půl napsal v recenzi zde vytrvale připomínané Ženy filmového kritika: „...což vůbec není málo. Kolik takových inscenací je na pražských jevištích k vidění?“

Novinka Divadla pod Palmovkou líčí stáří jako léčitelnou nemoc

Ondřej Novotný, novinky.cz
31. 3. 2025

Pražské Divadlo pod Palmovkou uvedlo už čtvrtou premiéru v aktuální sezoně a první ve studiu Palm Off. Znovu pak vsadilo na osvědčený herecký pár, který na stejném místě předloni uhrnul hrou Žena filmového kritika, jež sbírá ocenění po celé republice.

Novinku nazvanou Příliš krátká telomera nachystalo tvůrčí duo Jan Mikulášek a Lenka Veverková, kteří vsadili na sebranost Jakuba Albrechta a Barbory Kubátové. Jejich hra se věnuje biohackingu a zastavení stárnutí a v tiskové zprávě je pak nazývána satirickou komedií. Toto označení je ale mnohdy zavádějící.

Navzdory tomu, že během představení řada návštěvníků propukala v huronský smích, „Telomera“ není ryzi komedií. Spíše by se dala klasifikovat jako hra věnující se aktuálním tématům, ve které si téměř každý najde paralelu k současnému dění. Občas se v ní ale samozřejmě vyskytnou popkulturní reference, absurdní situace či vtip.

Hra se odehrává ve dvou liniích. Zatímco jedna představuje vývoj léku proti stárnutí v nejmenované čínské laboratoři v Nankingu, druhá sleduje vztah tuzemského influencera, vyznávajícího metody Wima Hofa, s jeho fanynkou. Obě tyto linie jsou umně střídány a daří se jim vtáhnout diváka do děje.

Dvojice protagonistů ve svých několika rolích exceluje a podobně jako ve zmiňované Ženě filmového kritika je vidět, že spolu vystupuje dlouhá léta a je opravdu sebraná. V jejich podání tak působí uvěřitelně ezoterický pár i duo asijských vědců, stejně tak hraní v myších maskách, které je důležitou součástí vyznění celé inscenace.

V závěru hry citují herci recepty na dlouhověkost od nejrůznějších lidí po celém světě. Ukazují tím absurdnost celého snažení lidského pokolení po dosažení věčného života.

Inscenace, která je primárně silná ve velmi dobře napsaných dialozích, má asi jedinou vadu - je moc krátká. Samozřejmě, v prostorách studia Palm Off jsou uváděné kusy většinou kratší, stopáž zhruba sedmdesáti minut je ale v případě „Telomery“ opravdu krátká.

Tvůrci totiž rozehrávají velká témata, která si zaslouží větší pozornost, ve hře se jich ale jen dotknou a následně se k nim nevracejí.

Co se naopak musí veřejně ocenit, je duchaplnost herců během premiérového představení. Oba se skvěle popasovali s jistým problémem u rekvizit, když dokázali jeden z klíčových předmetů pro vyznění hlavního příběhu, terárium s pokusnými myšmi s poškozeným svícením, provizorně spravit a dohrát tak hru bez větších karambolů.

Celkově se v případě Příliš krátké telomery jedná o další trefu do černého v podání palmovské divadelní dramaturgie. Hra znovu svádí dohromady herce, kterým svědčí hraní v komorních prostorách, a věnuje se tématům, jež jsou všude kolem nás.

První kus oceňovaného tvůrce Jana Mikuláška tak na Palmovce dopadl velmi dobře a nezbyvá než se těšit na jeho případnou další tvorbu na libeňské scéně.

Hodnocení: 90 %

Když muž učí mluvit ženu, ale hovořit s ní nedokáže. Pygmalion na pražské Palmovce překvapí nejen severomoravským dialektem

Irena Jirků, Hospodářské noviny
4. 4. 2025

Příběhem chudé květinářky a sebestředného profesora fonetiky pobouřil před více než sto lety G. B. Shaw leckteré Londýňany. Efekt prvotního šoku funguje i v nové inscenaci Pygmalionu v pražském Divadle pod Palmovkou.

Kupíte si kytku od chudé děvuchy? Su kurevski fajne!“ volá na kolemdoucí Líza Doolittlová na jevišti a hlediště na pikosekundu zatají dech. Ten miniokamžik je skoro hmata-

telný. Jsme ve 21. století, nějaký ten vulgarismus nás nemůže zaskočit, ale přece jen: severomoravský dialekt – takhle na úvod a pěkně zostra – je třeba si vůbec uvědomit, strávit, pochopit. Pak teprve se diváci uvolní a rozesmějí.

Režisérovi Michalu Langovi efekt prvotního šoku vyšel na jedničku. Jeho inscenace Pygmalionu se v pražském Divadle pod Palmovkou rozjíždí v třaskavém duchu, z něhož by se určitě radoval i samotný autor. Jen si to připomeňme: v roce 1914 tehdy už ostřílený dramatik George Bernard Shaw se svou prostořekou Lízou Doolittlovou, která vyrůstala mezi společenskou spodinou, a nezná tedy jiné než londýnské nářečí cockney, pořádně nadzvedl diváky ze sedadel. A to tak, že Lízino „bloody arsel“ se i 111 let od londýnské premiéry uvádí v encyklopediích jako výrok do té doby na britských jevištích neslýchaný.

Proslulému ironikovi a provokatérovi, který leckoho dokázal rozpálit až k nepříčetnosti svými politickými a společenskými eseji, divadelními kritikami, stejně jako vlastní dramatickou tvorbou, však bezesporu nešlo jen o co nejsprostší slovník. O své nejslavnější komedii Pygmalion vždy tvrdil, že je to hlavně didaktické drama o fonetice jazyka, a s ním si také bravurně v textu pohrává. Pouliční prodavačka se po hodinách výslovnosti, jež jí věnuje profesor Henry Higgins, mění v elegantní dámu, která má najednou otevřené dveře do nejvyšší londýnské společnosti. Scéna, při níž na vybraném dýchánku spisovně konverzuje, byť nemá ponětí o zásadách zdvořilé konverzace, je ve zmíněných encyklopediích zase citována jako nejtipnější v historii anglického dramatu. A přitom je tohle dílo především obrazem společnosti, v níž sociální třídy dělí mantinely, které nelze za běžných okolností překonat, a kde – jak zdůrazňují i divadelníci z Palmovky – muž učí ženu mluvit, ale hovořit s ní nedokáže.

Právě tato – řekněme – vztahová rovina se dnes, po více než století, zdá být nejbližší dnešnímu publiku, a není tedy divu, že Michal Lang ji v inscenaci umocňuje. Líza v podání Pavly Gajdošíkové vyrůstá v sebevědomou a hrdou ženu, profesor Higgins Jana Teplého je přesvědčivý ve své povýšené nadřazenosti, navždy zakletý do machistických stereotypů. Nějaká empatie? Nula.

Témat k zamyšlení se tedy nabízí víc než dost. G. B. Shaw by se asi i při závěrečném aplausu radoval, vždyť také zarputile odmítal, aby příběh Lízy a Higginse byl vnímán jen jako klasická popelkovská story. Nicméně otázkou zůstává, zda v procesu přibližování klasických divadelních her současným divákům nejsou určité meze. A zda to na Palmovce přece jen „nepřepískli“ se steampunkovými kulisami, vzducholoděmi, roboty a sci-fi kostýmy nebo s přemírou ukřičených gest. Někdy je možná méně více. Co by na to řekl G. B. Shaw?

Voska: Příliš krátká telomera (Divadlo Pod Palmovkou). “Promiňte, to má být komedie?”

Vojtěch Voska, Nadivadlo
7. 4. 2025

Replika Barbory Kubátové z inscenace Jana Mikuláška Příliš krátká telomera vlastně docela dobře shrnuje můj převládající dojem z nejnovější premiéry Divadla pod Palmovkou. A to nikoli v negativním slova smyslu. Jen bych si chtěl lehce zapolemizovat s Vladimírem Mikulkou – a jinak trefným postřehům v jeho glose trochu obrátit znaménko.

Vladimír totiž (ve shodě s webovou anotací) píše o nové inscenaci jako o nepodbíživé komedii, u níž se lze velmi dobře bavit. Já to mám naopak: Telomera je dle mého názoru řádně mrazivým a klasicky mikuláškovsky misantropickým pohledem na lidské pinožení. Těch vyložené komických momentů nabízí jen pár, zpravidla velmi černohumorných, a díky nim je, ano, zachována nemravokárná lehkost.

Fenomén biohackingu je tu vlastně pouhou zástěrkou mocenského aparátu, jehož prostřednictvím se lidé zkrátka snaží podmanit si jiné lidi. V tom je silná hlavně tuzemská příběhová linka, sledující vztah biohackera (Jakub Albrecht) a jeho zprvu oddané stoupenkyně (Barbora Kubátová). Nejdřív celkem standardní párové škorpení postupně nabývá nepřijemné toxické podoby, když šarlatán svou milou vyžene místo sebe na mrazivou pouť po Krkonoších, aby jí po návratu ukradl její příběh, kterým si na hřebenech prošla, a naservíroval ho publiku na sociálních sítích. Vztah pak končí brutální bitkou o injekční stříkačku s čínskou látkou, která má zajistit dlouhověkost.

Děni na jevišti časem potemňuje všeobecně, i pomocí skoků do Číny, kde strašidelně chladný Albrechtův vědec vede podivný výzkum zmíněné látky za asistence nové, nejisté podřízené (Kubátová). A právě tahle sugestivní temnota, podivnost a nejistota si postupně ku prospěchu věci podmaní celou inscenaci. Mikulášek ji ještě posiluje četnými projekcemi, z nichž některé jsou zjevně vytvořeny pomocí AI, takže všeprostupující vtíravý pocit neurčitého, zvláštního nebezpečí je i pod Palmovkou podobně silný jako v inscenaci Divadla Na

zábradlí Ej Áj, kterou nastudoval tentýž režisér; možná dokonce ještě silnější.

Takhle znepokojivou jsem tuhle „komedii“ opravdu nečekal. Což míním jako uctivý kompliment. A navíc na závěr nabízí i drobnou naději: citací stoletých staříků a stařenek dělících se s ostatními o svůj recept na dlouhověkost. Zahrádka s kytičkama, kterou radí jakási Františka Jirků, neokázale poráží Wima Hofa i všelijaké chemické přípravky.

Biohacking. Co všechno by člověk pro své zdraví až nezdravě neudělal

Tomáš Štáštka, idnes.cz
4. 5. 2025

Nejen fenomén biohackingu si vzal na paškál osvědčený autor a režisér Jan Mikulášek při své premiéře v pražském Divadle pod Palmovkou. V novince Příliš krátká telomera dal prostor osvědčené dvojici, tedy hercům Barboře Kubátové a Jakubu Albrechtovi.

„Otužuj se v sudu s ledovou vodou, do pití si kapou adaptogeny a nosí brýle s filtrem modrého světla. Pravidelně analyzují svou krev, kvalitu spánku si měří chytrým prstenem, experimentují s dýchacími technikami, přerušovaným půstem i různými typy diet.“

Tak v pražském Divadle pod Palmovkou popisují takzvané biohackery, tedy ty, kteří se snaží přelstít své tělo a výrazně si prodloužit život. Fenomén biohackingu totiž zaujal dramaturgyni Lenku Veverkovou a režiséra Jana Mikuláška k vytvoření autorské novinky Příliš krátká telomera. Hraje se na zdejší komorní scéně Palm Off.

Pro Jana Mikuláška, režiséra a autora výrazně spjatého s domovským Divadlem Na zábradlí, je to první zdejší režie. Vypůjčil si pro ni osvědčenou hereckou dvojici, tedy Barboru Kubátovou a Jakuba Albrechta.

Právě tito dva zde totiž před časem zazářili v Dianiškově vydařené komedii Žena filmového kritika. A dlouholetá souhra Albrechta a Kubátové je patrná i nyní. A to v jakékoli poloze – v Příliš krátké telomeře totiž ztvárňují hned několik párů. Nejvíce patrně zaujme linka tropící si šoufky z chytráků á la Wim Hof a jejich zaručených rad. Albrechtův guru zde svou stoupenkyni vyzve k výstupu na Sněžku pouze ve spodním prádle, aby pak její výkon „ukradl“ a využil na své sociální síti…

Mikulášková novinka se tak nevěnuje jen čistě fenoménu v úvodu zmíněného biohackingu, zabývá se obecně naší ochotou nechat se ve slepé víře manipulovat. Sebepodivnější alternativa, sebepodivnější influencer… Co všechno by člověk pro své zdraví až nezdravě neudělal!

Břežnová novinka Divadla pod Palmovkou tak ve své hodině dokáže pobavit i zamrazit. Je o něco vážnější než zmíněná Žena filmového kritika, divadelní zážitek ale přináší obdobný.

Pygmalion pod Palmovkou, moderně zrežirovaná klasika

Štěpánka Nohýnková, Kultura21
30. 5. 2025

Nová inscenace pražského Divadla pod Palmovkou sází na osvědčenou klasiku. Pygmalion G. B. Showa je hrou, jejíž děj je, troufám si říci, všeobecně známý. Autor ji napsal na počátku minulého století, ale v Londýně s jejím uvedením poněkud váhali. Až po úspěchu na vídeňské, berlínské a pražské scéně se hrála i v autorově bydlišti. Ovšem pro londýnské publikum byl exkurs do podsvětí příliš vulgární, proto přijalo zpočátku kus s rozpaky. Dnes se Pygmalion, prověřená časem, zařadila mezi klasický repertoár a stále se hraje, protože i dnes je pro diváky svou kritikou povrchní společnosti aktuální.

Bezčasí

V Divadle pod Palmovkou je Pygmalion nevšední inscenací, která umísťuje děj hry do jakéhosi technologického bezčasí. Na scéně, tvořené především projekcí na pozadí (té se s velkou invencí na výbornou zhostil **David Šourek**), se ve zdánlivé nehybnosti mění počasí, občas proletí vzducholod' či na počátku jede nadzemní dráha. Tuto scénu doplňují na jevišti všelijaká fonografická „udělátka“ a fantazijní sluhové – kyborgové. Režie se ujal ředitel divadla **Michal Lang**, který nejenom v této inscenaci dokázal, že klasiku umí režirovat velmi moderně, avšak s důrazem na příběh a s respektováním autora.

Povrchní společenskou formálnost zdůrazňuje obřadnými, bezduchými gesty, doprovázejícími stereotypní zdvořilostní obraty. Tato kurtoasní salónní gestikulace působí komicky, avšak Langovi se podařilo s ní mistrně balancovat na hraně mezi uvěřitelnou nadsázkou a bezduchou komickou manýrou, do které nepadl. S touto formálností kontrastuje vnitřní vývoj hlavních postav, který díky režisérovi vizi nepůsobí násilně ani příliš okatě, ale velmi přesvědčivě.

Herecký koncert

Velkou roli v libeňské inscenaci hraje text. Soudobý překlad, do kterého se dramaturgie nebála sáhnout a dát mu tak aktuální výraz, vtiskl celému představení osobitý styl. Hlavní postavy, Líza a profesor Higgins v podání **Gabriely Gajdošíkové** a **Jana Teplého**, především uchvacující výkon. Zejména nezapomenutelná bravurní společná scéna, kdy oba předvádí hlasové cvičení v až šíleném tempu a kadenci, je mimořádná. Oběma se podařilo postihnout psychologický rozměr postav – u profesora Higginse v Teplého podání jako člověka, který má problém se svým citovým životem a proto lidi raději poslouchá, než by jim naslouchal a utíká se k popisu výslovnosti, aby se nemusel zabývat obsahem toho, co lidé říkají a duševním životem svým i těch druhých.

Do poslední chvíle je divák napjatý, zda se Líze podaří jeho obranu před city prolomit... Pavla Gajdošíková předvedla velkou proměnu své postavy– od vulgární, bojovné ale hrdé pouliční prodavačky až k mladé dámě, která si uvědomila svou vlastní cenu a s odvahou kráčí vstříc neznámé budoucnosti, s důstojností, kterou si dokázala uchovat jak na ulici, tak ve vyšší společnosti. Herecký výkon ostatních postav je také precizní – plukovník Pickering Petra Reicha či Marie Málková jako lady Higginsová - aristokraticky distinguovaná, avšak přesto srdečná a laskavá. Nelze nezpomenout překvapivou proměnu pana Doolittle (Igor Bareš) anebo osobitou hospodyně pana Higginse (Ivana Wojtylová), jakož i bezchybnou práci ostatních herců.

Pod Palmovkou stvořil inscenační tým velmi zajímavou a invenční inscenaci této známé komedie. Chcete-li se pobavit a zároveň se potěšit mimořádnými hereckými výkony, půvabnou a překvapivou scénou a originální prací s klasickou předlohou, mohu vám libeňskou Pygmalion vřele doporučit.

Hodnocení: 85 %

Nebezpečně aktuální. Divadlo pod Palmovkou představuje svého „Oppenheimera“

Ondřej Novotný, novinky.cz
30. 9. 2025

Pražské Divadlo pod Palmovkou vstoupilo do nové sezony inscenací Stefana Massiniho Projekt Manhattan. Nesmírně silný kus nabízí pohled na tvorbu zbraně hromadného ničení, ale také na životy všech důležitých aktérů celého procesu vývoje atomové bomby.

Příběh J. Roberta Oppenheimera - otce atomové bomby - mohli televizní fanoušci částečně poznat díky seriálu Manhattan, ti filmoví pak díky předložskému hitu Oppenheimer od Christophera Nolana.

Ve stejném roce jako film spatřila světlo světa i divadelní hra oceňovaného italského dramatika Stefana Massiniho, jež se v tuzemsku poprvé představila v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích.

Letos se tohoto kusu chopilo pražské Divadlo pod Palmovkou, konkrétně jeho ředitel a umělecký šéf Michal Lang. Stalo se tak při osmdesátém výročí „úspěšného“ konce Projektu Manhattan, v kontextu současných světových událostí však celá inscenace působí až nebezpečně aktuálně.

Tvůrci pod Palmovkou nabídli ve svém nastudování Projektu Manhattan dvě části, které se nesou v duchu dnes již zlidovělé hlášky ze Hřmění divadla Sklep.

V první části čekáme na hrdinu, on nepřichází. A ta druhá je jen o něm. Tato slavná hláška Davida Vávry zde však nevyznívá pejorativně, právě naopak.

V prvním dějství diváci naopak poznávají ostatní, v globálu méně známé vědce, kteří se podíleli na Projektu Manhattan. Prim zde hraje Leó Szilárd v podání vynikajícího Michala Lurieho, z pozice spojky vědců a vlády pak zaujme tradičně jistý Martin Němec coby bankéř a filantrop Alexander Sachs, jenž má ve Spojených státech obrovský vliv.

Na libeňské scéně se pak povedlo zakomponovat i ženský element v podobě tří vypravěček, jež doprovázejí obě dějství.

V rámci celé inscenace sice občas jejich přítomnost několikrát působí rušivě, ve výsledku jsou nicméně vítaným zpestřením.

Paradoxně, s nástupem druhého dějství, jež je, jak jsme nastínili dříve, celé o Oppenheimerovi v podání hereckého chameleona Jana Teplého, Projekt Manhattan občas ztrácí dech. Druhé části by prospělo zkrácení o několik minut, neboť některé pasáže působí zdouhavě.

Celkově se ale v obou dějstvích daří skvěle pracovat s časovými skoky, kdy třeba v jednu chvíli sledujeme Oppenheimera ve školních letech, abychom během několika sekund skočili do jeho laboratoře.

Vítaným zpestřením, jež se už v Libni stalo v podstatě standardem, je pak využívání vizuálních záznamů během představení. Velmi působivě pak působí i kulisa atomového hříbu.

Projekt Manhattan patří mezi nejsilnější inscenace posledních let a v současné době může působit jako letmý historický exkurz i hra, jež je paralelou k současným událostem.

Hodnocení: 85 %

Palmovku ovládla atomová bomba a fyzik Oppenheimer. Inscenace nemůže být aktuálnější

Marcela Magdová, aktualne.cz

3. 10. 2025

Druhá světová válka aktivovala všechny dostupné zbraně včetně výjimečných vědeckých mozků, jež se na obou stranách fronty snažily zkonstruovat atomovou bombu. Ve jménu záchrany pracovaly na potenciální záhubě civilizace, která se s důsledky objevu potýká s každým novým ozbrojeným konfliktem. Massiniho hra Projekt Manhattan, v režii Michala Langa v Divadle pod Palmovkou, nemůže být aktuálnější.

Jméno teoretického fyzika Roberta Oppenheimera, řídícího od roku 1942 v tajné laboratoři v novomexickém Los Alamos vývoj první jaderné zbraně, se znovu začalo více skloňovat před dvěma lety, a to díky Oscary ověřenému životopisnému snímku Christophera Nolana. O rok dříve, kdy ruská vojska vtrhla na území Ukrajiny, dokončil svoji novou hru Projekt Manhattan i italský dramatik s mezinárodním renomé Stefano Massini.

Z širokého výčtu jeho tvorby se domácí scény dosud chopily jen čtyř textů. Nejúspěšnější z nich, hra Dynastie - Lehman Brothers v režii Michala Dočekala se ale v Huse na Provázku reprizuje už osmou sezonu. Massini v ní jako ve svých dalších titulech vychází z historických reálií, které dovedně splétá s vlastní fantazií. Prostřednictvím témat z minulosti se ale nezříká aktuálního komentáře.

Freska o kapitalismu likvidujícím vlastní proroky

Obdobně jako v Projektu Manhattan, u nás poprvé uvedeném loni v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, do něhož vnáší Massini otázku morální odpovědnosti za lidské poznání, je i Dynastie - Lehman Brothers freskou o amorálním kapitalismu likvidujícím vlastní proroky. V textech není určen přesný počet postav. Zdánlivě roztříštěnou plochu úlolek replik a komentářů, které se navíc co chvíli opakují, pojí přísný vnitřní rytmus. Inscenátoři se mohou rozhodnout, kolika hercům repliky rozdělí, musí ale důsledně dbát na jejich souhru a inscenaci příliš nezatěžovat druhotným výkladem, neboť závazné je sdělení a jeho forma. Toho všeho si jsou inscenátoři v čele s režisérem Michalem Langem a dramaturgyní Lenkou Veverkovou dobře vědomi.

Kromě Oppenheimera, vcházejícího na scénu coby ústředního činitele až po přestávce, a dalších jmenovitě představených vědců zkoumajících chování atomového jádra provázejí na Palmovce vyprávění tři ženské figury (Lucie Michálková, Kateřina Hrdinová a nejméně výraznější z nich Martina Frejová Krátká). V elegantních zelených kostýmcích barvy uranového skla s načesanými lokny à la 40. léta 20. století vyhlíží jako sekretářky výzkumníků. Ve skutečnosti iniciují scénické dění, aranžují jednající mužské postavy či s nimi vstupují v převleku do krátkého dialogu. Připomínají neutrony ostřelující těžké atomové jádro, jehož následkem je štěpná jaderná reakce. O ní přeci všem zúčastněným figurám jde.

Klan vědeckých kapacit, vesměs maďarských Židů, kteří uprchli z Evropy před demagogickým Lakýrníkem, jak ve hře označují Adolfa Hitlera, je naopak zpodoběn jako více méně konvenční, ničím nevyčívající dav pánů v oblecích a kloboucích. Liší se pouze drobnými charakterovými rysy, energií a dikcí. Výrazní jsou zejména Michal Lurie v roli Leó Szilárda a Šimon Holíš představující Paula Erdöse. To, že se jedná o reálné osobnosti, zohledňuje decentní, a přesto pro jevištní tvar významotvorná zadní projekce, kterou stylizoval výtvarník Mirek Kaczmarek - stejně jako kostýmy vypravěček do zelena. Promítané

snímky představují archivní fotografie jednotlivých badatelů, pohled na manhattanské mrakodrapy, Mendělejevovu tabulku chemických prvků, fyzikální rovnice a další výjevy vytvořené na základě dobových snímků s pomocí AI.

Vypravěčky jako neutrony ostřelující jádro

Zdaleka nejintenzivnějším je závěrečný obraz kontemplativního smíření, vycházející z Massiniho připodobnění otce atomové bomby, jak bývá Robert Oppenheimer vnímán, k starozákonnímu prorokovi Jeremiášovi. V dramatu to není zdaleka první biblický příměr. Kromě fyzikální terminologie se v něm operuje i s pojmy z judaismu, používají se citáty v maďarštině a jidiš. Stejně jako Jeremiáš ukamenovaný soukmenovci za šíření boží pravdy hledá v dobré víře fyzik Oppenheimer podstatu jádra, čímž nepřímo způsobí jadernou katastrofu.

V inscenaci se ale atomový hřib slévá s představou stromu poznání z rajske zahrady, jak jej líčí kniha Genesis. Všichni přítomní se na znamení smíření choulí pod jeho korunami a fluorescenční zeleň, nejdříve anonující přítomnost uranu, se symbolicky přetváří v barvu naděje, života a obnovy, jak ji vnímá křesťanská tradice.

Postavu Roberta Oppenheimera na Palmovce modeluje s patřičným klidem a rozvahou Jan Teplý. Mohla by to být dost možná další z jeho parádních rolí, které během svého zdejšího letitého angažmá nastudoval. Herec se tentokrát záměrně upozadil vůči celku, nevyčnívá, nestrhává na sebe zbytečnou pozornost a tlumeným, přesto charismatickým jedním obětavě přispívá koncepci.

Projekt Manhattan v Divadle pod Palmovkou reprezentuje při současné geopolitice smysluplný dramaturgický krok. Komplikovanou formu textu tlumočí srozumitelně a s jasným vědomím soudobých scénických postupů. Výsledkem je čistý, úderný a v závěru i hloubavý tvar.

Ostře sledované vlaky na správné koleji. Na Palmovku se vrací Bohumil Hrabal

Marcela Magdová, aktualne.cz
24. 10. 2025

Novela Ostře sledované vlaky patří k nejúspěšnějším prózám Bohumila Hrabala. Do všeobecného povědomí se dostala díky stejnojmennému oscarovému filmu Jiřího Menzela, avšak má za sebou celou plejádu jevištních adaptací. V Divadle pod Palmovkou, tedy nedaleko autorova někdejšího bydliště, ji v novém nastudování režiséra Jakuba Krofty uvádějí coby oslavu života a mladé generace.

Sluncem zalitý výčep jsou nebesa v Libni – tímto poetickým příměrem definoval šestatřicetiletý Hrabal místo svého bydliště na pražské periferii, v raných 50. letech 20. století, když se sem coby slévárenský dělník kladenské Poldovky přistěhoval. Dům v ulici Na Hrázi 24 se stal jeho nostalgickým útočištěm před rychle se měnícím světem, ale zejména dlouhodobou inspirací pro literární činnost.

V roce 1959 nastoupil jako kulisák do tehdejšího Divadla S. K. Neumanna (dnešní Palmovka), které se nacházelo nedaleko jeho bytu. Nakonec zde pobyl pouhé dvě sezony, aby se plně oddal spisovatelské dráze. Nicméně do divadla se ještě jednou vrátil, a to po revoluci v roce 1994, když zde slavil osmdesátiny. Těžko si proto představit vhodnějšího kandidáta z řad domácích autorů, než je právě Bohumil Hrabal, jehož dílem by se měla libeňská scéna ve své dramaturgii zabývat. A není to zdaleka první ohlédnutí za Hrabalovou stopou v těchto končinách: Ostře sledované vlaky se tu hrály v adaptaci Václava Nývltů už v roce 1982 v režii Pavla Háši a později (ne zcela úspěšně) i v roce 2006 v režii Milana Schejbala.

Po víc jak dvacetiletí se nyní Bohumil Hrabal vrací do zdejšího lokálního kontextu, který místní inscenátoři velice úspěšně a co víc, nepietně vytěžují. Ve starší inscenaci 294 statečných se věnují operaci Anthropoid, do níž byla zaangažovaná vyjma výsadbářů i nemalá část místních obyvatel. V parafrázi amerického seriálu Beverly Hills 90210, další z autorských her Tomáše Dianišky, Pusťte Donu k maturitě je děj zasazený do porevolučního Československa, mimo jiné i Libně a dnes již zaniklého nočního klubu Discoland Sylvie.

Výpravčí Miloš Hrma opět v akci

Jako většina autorových textů v sobě Ostře sledované vlaky snoubí autobiografii s odposlechnutými příběhy a inspiraci látkami, které již byly zpracované někým jiným. Hlavní postava Miloše Hrmy, který se před koncem druhé světové války zaučuje v malé železniční stanici na výpravčího, zrcadlí Hrabalovy zážitky ze stanice Kostomlaty nad Labem, kde

v téže době působil jako výpravčí-záškodník protektorátních drah a kde mu kvůli sabotáži tratě a partyzánštině několikrát hrozilo zastřelení. Začínající nádražák se v Hrabalově novele zaučuje nejen na kolejích, ale i ve věcech tělesné intimity.

Na rozdíl od vlakové dopravy a odbojové činnosti, do níž se posléze úspěšně zapojuje, končí jeho první erotický pokus fiaskem. A to na rozdíl od mentora, zkušeného výpravčího a svůdníka Hubičky, který dokonce během jednoho z milostných vzplanutí poškodí přednostenské kanape. Tyto okolnosti včetně Hrmova následného pokusu o sebevraždu značně znervózňují přednostu stanice, který se vyjma aspirace na inspektorský post věnuje pouze chovu holubů. Hubička zatím během noční směny orazítkuje nahé pozadí zaskakující telegrafistky, za což je neméně absurdně hnán před disciplinární komisí. Tyto důsledky však významově přesahuje Hrmova úspěšná iniciace a to, když se díky příchozí odbojářce stává mužem a posléze hrdinou, když obětující vlastní život zneškodní pomocí bomby vojenský vlakový transport neboli ostře sledovaný vlak.

Je cosi podobného mezi dvacátníky ve 40. letech a dnes

Dějově nekomplikovaná anekdota zachycuje všední střípky osudů několika železničářů během druhé světové války. Dobově ukotvený příběh, navíc s potenciálem jisté nostalgčnosti (ať už z důvodu zobrazení zašlých časů nebo samotného motivu železnice), se na Palmovce daří svěže klenout směrem k dnešku, a to aniž by si inscenátoři potřebovali pomáhat vnějškovou aktualizací. Velký podíl na tom má dramaturgické vědomí (Iva Klestilová a Ladislav Stýblo) řady generačních podobností mezi ústředním hrdinou Hrmou i jeho láskou Mášou a dnešními dvacátníky. A nejde jen o probíhající válečný konflikt.

Mladý člověk je opojen životem, touží po milostném spojení i realizaci velkých cílů, a pokud přijde rozčarování, je schopen svůj život radikálně ukončit. Podle nedávné studie dnes umírá vlastní rukou nejvíc mladých lidí v historii. A na základě dlouhodobého politického směřování naší země je jasné, že mladí lidé nikoho nezajímají, byli obětováni, jejich budoucnost padla na oltář blahobytu předchozích generací.

Režisér Jakub Krofta v Ostře sledovaných vlacích kombinuje realistický základ předlohy a její uměřené ironizování spolu s využitím funkční, divadelní symboliky. Vyhýbá se tak možnému patosu a zbytečnému romantizování.

Holub na scéně a zadnice na fotkách

Na scéně Jana Štěpánka rozvržené do několika jednoduše pojatých plánů (zahrnujících v sobě přednostenský příbytek, kancelář, stávedlo, perón i holubník) nachází své místo i dvourozměrná maketa holuba v nadživotní velikosti. Připomíná přednostův koníček a dost možná i momentální dění na stanici, které velitel nádražní posádky považuje za holubník. Holub je také historicky vnímán jako symbol míru. Přednosta má holubím trusem pokálenou uniformu, v důsledku toho si nechává šít novou, na níž očekává inspektorské frčky. Střídání krejčovského polotovaru s flekatým nádražáckým kabátem jako by vtipně symbolizovalo jeho momentální rozpoležení.

Ikonicky známá razítkovací scéna je realizovaná s veškerou cudností, aby se pak z tahu zpustily velkoformátové fotografie potiskané telegrafistčiny zadnice jako na nějaké excentrické výstavce. Diagnóza Hrmova sexuálního neúspěchu *ejaculatio praecox* (předčasná ejakulace) se ve sborovém provedení všech přítomných prolíná dějem jako ironická připomínka antických chórových výstupů.

Výpravčí Hubička s elegancí Oldřicha Nového

Všudypřítomnost vlaku se dá tušit ještě před začátkem inscenace, kdy je projíždějící souprava promítaná na zataženou oponu. Tento efekt se ještě minimálně jednou zopakuje s obnaženým horizontem, přičemž skutečně vytváří dojem vlaku právě projíždějícího nádražím. Nápadité a pokaždé odlišné použití projekcí je teď jednou ze specialit Palmovky. V té došlo v minulé sezoně i k výrazné obměně souboru, jehož nejmladší členové postupně dostávají nové výzvy.

Ústřední úlohu obdržel v inscenaci Teodor Dlugoš. Jeho Miloš Hrma v sobě má veškerou mladickou křehkost a vitalitu, s níž se vrhá nejen do milostných dobrodružství, ale i hrdinské sabotáže, jež ho nakonec stojí život. Protipólem mu je v roli výpravčího Hubičky Petr Reif, kterého tvůrci prostřednictvím ústředního popěvku Jen pro ten dnešní den, stojí za to žít, obdařili jistým tajemstvím prvorepublikového elegána, tak jak jej hrál Oldřich Nový ve filmové klasice Kristián. Třetího zásadního muže nádraží, přednostu, hraje s bodyrmy zanicením a jako vždy skvěle stálý host Palmovky Igor Bareš. Výborné výkony v duchu realističtějšího zobrazení či naopak stylizovanější zkratky ale podávají všichni zúčastnění.

Kroftovy Ostře sledované vlaky jsou široce přístupnou inscenací, jejíž autoři si velmi dobře uvědomují, proč, o čem a jak chtějí hrát, a to není v současné době málo.

Ostře sledované vlaky: Dvě éry, jeden příjezd

Josef Meszáros, scena.cz
27. 10. 2025

Divadlo Pod Palmovkou uvedlo nové nastudování inscenace OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY v režii Jakuba Krofta. Po čtyřiceti třech letech se tak na jeviště vrací příběh, který se vryje do paměti stejně hluboko jako pára stojícího vlaku. V roce 1982 jej zde uvedl Pavel Háša – a tehdy, jako člen Klubu mladého diváka, jsem měl to štěstí být u toho. Dnes se kruh symbolicky uzavírá.

1982: Poezie světla a paměti

Tehdejší inscenace Pavla Háši působila jako lyrický sen o válce a dospívání. Scénograf Michal Hess vytvořil prostor realismu přetaveného do poetického modelu – postel, schodiště, věž i železniční konstrukce se stávaly metaforami těla, duše a paměti. Hessova scéna žila světlem a zvukem: přijíždějící vlak se objevoval pomocí kontra světla namířeného proti divákům, doprovázený zvukem ocelových kol. Jednoduché, a přitom ohromující – průjezd vlaku se stával průjezdem času, života i smrti. Háša dokázal propojit intimní lidský příběh s poezií všednosti, s ironií i něhou, kterou měl Hrabal v krvi. Byl to svět, kde se trapnost stávala poezií.

2025: Symboly, projekce a chladná absurdita

Kroftovo současné nastudování je vědomě odtaziťé. Scénograf Jan Štěpánek volí chladnou stylizaci, čisté linie a projekce. Jeho svět je klinicky přesný, geometricky sevřený, s minimem detailů, které záměrně potlačují lidskost. Dominantou je gigantický holub – groteskní a znepokojivý symbol nehybnosti i absurdity války. Na scéně se střetává sterilní běloba nemocničního prostředí s černotou uniformní moci. Motiv Hrmova selhání – „předčasná ejakulace“ – se objevuje opakovaně, tentokrát v rovině absurdní grotesky. Krofta ho čte jako metaforu bezmoci člověka, který v systému nedokáže dospět, a přesto se pokusí o hrdinský čin. Při srovnání obou výprav je rozdíl zásadní: Hess pracoval s imagínací, Štěpánek s projekcí. V roce 1982 divák „viděl vlak v sobě“. Dnes vidí vlak na zdi.

Hrma mezi trapností a hrdinstvím

Postavy jsou interpretovány současným jazykem, ale zůstávají věrné Hrabalovu duchu. Dlugoš Teodor (Hrma) vytváří citlivý portrét mladíka, který hledá sám sebe v čase války, trapnosti i první lásky. Petr Reif jako Hubička působí zkušeně a přirozeně; jeho vztah se Zdeničkou (Barbora Vágnerová) přináší potřebný kontrast mezi humorem a vášní. Scéna s razítky („Odesláno“, „Vyřízeno“) zůstává výbušná i po desítkách let – ne kvůli erotice, ale kvůli absurditě moci, která trestá smích. Máša (Kateřina Hrdinová) je ideál čistoty a něhy, ale i ona se ztrácí v chladném prostoru moderní scény. Hrma v ní nenachází lásku, ale odraz vlastního vnitřního neklidu. Jeho naplnění přichází až v závěrečné sabotáži – v okamžiku, kdy překoná sám sebe, i když za cenu smrti.

OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY zůstávají příběhem o dospívání v čase války, o trapnosti i odvaze. Háša s Hessem v roce 1982 nabídli poezii světla, ticha a lidskosti. Krofta se Štěpánkem v roce 2025 přináší obraz světa, kde člověk mizí v systému a scéna mluví za něj. Jeden svět hřál, druhý mrazí. Ale oba se dotýkají téhož okamžiku: chvíle, kdy projíždí vlak – a my cítíme, že čas běží neúprosně dál. Divadlo Pod Palmovkou tak vzdává Hrabalovi hold nejen inscenací, ale i samotným návratem k divadelní paměti. Ostře sledované vlaky po letech znovu odjíždějí – z jiné doby, z jiného nádraží, ale se stejnou silou. Dvě éry, jeden odjezd.

Pygmalion jak cyp!

Tereza Blažková, maomai.cz
2. 11. 2025

Nejen v Londýně, ale také v Praze jsou na každém rohu slyšet rozmanitá nářečí mateřštiny i cizích jazyků. Kde jinde hledat ideálnější místo pro výzkum řeči? Vedle Divadla na Vinohradech se tak ustanovilo nové výzkumné středisko pro dialekt i lidský charakter v Divadle pod Palmovkou, kde svou práci demonstrují na hře Pygmalion.

Zatímco na jevišti Divadla na Vinohradech probíhá výzkum kontinuálně už téměř deset let, Divadlo pod Palmovkou se k této látce vrátilo letos na jaře po dlouhých 58 letech od prvního uvedení na svých prknech. A protože Vinohrady a Palmovka snad nemohou být diametrálněji částmi Prahy, i samotné inscenace přináší rozdílný přístup k jedné

z neznámějších divadelních klasik.

G. B. Shaw si vypůjčil antický příběh, v němž sochař Pygmalion uprosil bohyni Afrodité, aby vdechla život dívce, kterou sám stvořil. Ve svém pojetí Shaw nechává přetvořit pouliční květinářku Lízu Doolitlovou ve vznešenou dámu v rámci sázky dvou gentlemanů: profesora fonetiky Higginse a plukovníka Pickeringa. Dalo by se říct, že se jedná o poměrně jednoduchý, vtipný příběh s drobnou romantickou zápletkou a velkým happy endem. Tak se to ostatně i inscenuje.

Irský dramatik byl ale velkým kritikem společnosti, ironikem, provokatérem, feministou a socialistou. V Pygmalionu tak poukazoval na nešvary 19. století, které si našly cestu i do toho současného. A právě na těchto většinou upozadovaných jevech se režisér Michal Lang spolu s dramaturgyní Dariou Ullrichovou rozhodli Lízinu proměnu postavit. A nutno podotknout, že tento rázovitý přístup se jim rozhodně vyplatil, protože divákovi se tak naskýtají nové podněty k zamyšlení.

Zatímco v klasické inscenační podobě publikum Líze většinou fandí, aby svůj přerod zvládla a dosáhla vytouženého štěstí, během této inscenace si začne klást stejnou otázku jako většina ženských postav: „Co bude s Lízou pak?“ Hra na Boha sice bývá pro stvořitele velice zábavná a dodává mu pocit moci a důležitosti, ale pro objekt zájmu, už tak veselou záležitostí být nemusí.

Splněním vytyčeného cíle to pro Lízu totiž nekončí, byť pánové už svého dosáhli a k tomu ještě s pocitem, že vědí, po čem ženy touží. Ta největší dřina na ni teprve čeká. Další ožehavou otázkou pak je, do jakého společenského okruhu chce Líza patřit. Byť pochází z nejchudší třídy, je doopravdy ona tou spodinou? Anebo je to společenská smetánka, která se navenek sice blýská, ale ve skutečnosti je spíše vykloubená?

Divák se ale nemusí bát, že by po tomto Pygmalionu odcházel z divadla s depresí. Ani zde nechybí humor, a tak se může bavit do samého konce, který by ale mohl přijít o chlup dříve, neboť po přestávce už mnoho převratných akcí nevznikne. Do té doby je ale jeho pozornost plně zaměstnána palčivými otázkami, rapovým odkazem na muzikálovou verzi My Fair Lady i velmi povedenou výpravou. Jelikož byl Shaw velice pokrokový muž a zajímal o technické novinky, vytvořila výtvarnice Lenka Hollá ve spolupráci s Davidem Janečkem a Davidem Šourkem poutavé steampunkové prostředí, kde nechybí roztodivné aparáty či robot Bob, jenž připomíná našeho robota Emila z 60. let minulého století.

Aby Lang Lízu od ostatních postav odlišil, zvolil pro ni severomoravský dialekt, který zahrnuje nejedno jadrné slovo, a zároveň zdůrazňuje určitý sociální aspekt. Nápad to ale není původní. Podobně si počínali již Brně, kde Líza promlouvala brněnským hantecem. Tady se rovněž pracuje se slovní zásobou, její obměnou a celkově vývojem jazyka. To je demonstrováno například na výrazech jako „děsně“ či „strašně“, které se hojně vyskytují ve slovníku mladého Fredyho Eynsford-Hilla.

Ideální představitelku řízných děvuch našel Lang v Pavle Gajdoškové, která v Ostravě strávila mnoho sezon a Lízinu náturu i dialekt dovedla k dokonalosti. I tak ale na sebe strhává větší pozornost Jan Teplý coby profesor Higgins. Teplý totiž svého Higginse a ani diváka nijak nešetří a plně obnažuje jeho drsnou povahu. Byť je profesor kapacitou ve svém oboru a dokáže být i vtipným společníkem, je především velmi neempatický, narcistní a neumí se chovat k ženám. To ho nenaučila ani poněkud rezervovaná matka v podání Marie Málkové. Protipólem mu je plukovník Pickering v podání Petra Reifa. Životem protřelý voják má v sobě mnohem více (sou)citu a empatie než univerzitní profesor.

Z dalších rolí vyčnívá Iva Wojtylová coby paní Pearsová, vzhledem připomínající Margaret Thacherovou. Ostatně i Pearsová je takovou železnou lady v profesorské domácnosti. Wojtylová svou postavu navíc bravurně vystavěla nejen na vzhledu, ale také na precizní dikci a specifické chůzi.

Dramaturgie Divadla pod Palmovkou se dlouhodobě snaží uvádět vedle současných titulů také klasiky, kterým ale dokáže dát originální a moderní punc. A vedle Shakespeara a Ibsena se jim to povedlo i u Shawa, jehož Pygmalion je v tomto provedení prostě a jednoduše cool. Určitě je dobré tuto inscenaci vidět.

Hodnocení: 85 %

Pražské Divadlo pod Palmovkou uvedlo Hrabalovo dílo se skvělým Igorem Barešem v čele

Ondřej Novotný, novinky.cz
10. 11. 2025

Oceňovaný režisér Jakub Krofta po činoherní Prodané nevěstě znovu spolupracuje s pražským Divadlem pod Palmovkou. Tentokrát se chopil adaptace díla slavného Bohumila Hrabala, který je s Libní historicky spjatý. A výsledkem je překva-

pivě vydařená inscenace stojící na hereckých výkonech mladého Teodora Dlugoše a velezkušeného Igora Bareše.

Bohumil Hrabal patří mezi největší tuzemské autory minulého století. Řada jeho děl se dočkala zfilmování, v případě Ostře sledovaných vlaků dokonce i prestižního Oscara. Vlaky se coby divadelní kus hrály i na Palmovce, roku 1982 v režii Václava Nývlt, o čtyřicet let později je na prkna přivedl Milan Schejbal.

Nejnovější nazkoušení dává nahlédnout do Hrabalovy mysli během války. Postava Miloše Hrmy totiž svým způsobem vypráví zážitky mladého Hrabala z dob, kdy sloužil v Kostomlatech nad Labem.

Naivního Hrmu má řada lidí spojeného s filmovým „kukučem“ Václava Neckáře, v Kroftově nastudování si jej zahrál Teodor Dlugoš. Mladý herec působí velmi uvěřitelně a za rok a půl na Palmovce se rozhodně jedná o jeho nejvýraznější a nejlepší roli.

V rámci Kroftovy inscenace se povedla scéna Jana Štěpánka, na které vidíme příbytek pana přednosty a jeho ženy - vynikající dvojice Igor Bareš a Hana Seidlová, drážní domek a také přednostův holubník, doplněný o obrovskou maketu tohoto ptáka.

Nechybí ani Vůdcův portrét, aby byl i předlohy neznalý divák od začátku seznámen s tím, že se nacházíme v protektorátní době.

Tragikomický náhled železnice v době války občas rozbije příchod protektorátního rady Zednicka v podání libeňské stálice Jakuba Albrechta, jehož výkonu se musí člověk smát, zároveň z něj ale má strach.

Inscenaci někdy dochází dech v dramatických i vtipných momentech, celkově je ale její délka ideální, byť konec působí trochu uspěchaně. V současné době, kdy řada divadel sahá po zkracování představení, k takovému kroku na Palmovce tedy přistupovat nemusí.

Díky dramaturgii dvojice Klestilová & Stýblo je nová verze slavného díla blíže přístupná mladším divákům, hodí se tedy i k prvnímu seznámení s Hrabalovým dílem. V podstatě se jí daří ukazovat, že teenager ze čtyřicátých let minulého století je podobný tomu dnešnímu.

S tématem první lásky a sexu pracují tvůrci decentně, stejně jako s legendární razítkovací scénou, následně jsou ale schopni na scéně ukazovat snímky obnažených hýždí. Žádná přehnaná korektnost tedy nehrozí.

Ostře sledované vlaky pro 21. století od Jakuba Krofty jsou, podobně jako již zmíněná Prodaná nevěsta, pro Divadlo pod Palmovkou trefou do černého. Divákům, které (v dobrém) unavil těžký, nicméně skvělý Projekt Manhattan coby předchozí premiéra, přijde tato libeňská tragikomedie vhod.

Hodnocení: 80 %

Budapešť v New Yorku a Manhattan na Palmovce

Tereza Blažková, maomai.cz
14. 12. 2025

Svět se řítí do záhuby a spasit ho mohou jen superhrdinové. Superman sice vládne nadpřirozenými schopnostmi, ale koncem 30. let 20. století funguje jeho moc pouze na stránkách komiksů. Je tedy nutné povolat hrdiny z masa a kostí. Jenže kde je v USA vzít? Tuto otázku si klade i inscenace Projekt Manhattan uváděná v pražském Divadle pod Palmovkou.

Marťani z Budapešti

Za největší líhniště tehdejších superhrdinů je považována Budapešť, která disponuje značným množstvím vědců – fyziků a matematiků, již se kvůli svému židovskému původu museli ze starého kontinentu přesunout do Ameriky. Zde Leó Szillárd spolu s Eugenem Wignerem v roce 1939 sepisují varovný dopis Rooseveltovi, pod nějž se podepsal také Albert Einstein. Protože jsou tito pánové prudce inteligentní, uvědomují si, že být i slovo může být zbraň, v boji s Hitlerem bude nutné zvolit těžší kalibr. A pro ten bude potřeba získat nejen dostatek financí, ale také další chytré hlavy. Postupně se tak rodí „liga spravedlivých“ sestávající například z bankéře Alexandra Sachse, vědců Vannera Bushe, Paula Dirace a dalších Budapešťanů Paula Erdöse a Edwarda Tellera. Ti všichni začnou pod vedením Roberta Oppenheimera pracovat na utajeném Projektu Manhattan, jenž v roce 1945 vyústí v sestrojení atomové bomby. A v roce 2022 ke vzniku hry italského dramatika Stefana Massiniho, kterou nyní uvádí Divadlo pod Palmovkou.

Co se stane, když...

Oceňovaný dramatik a režisér Stefano Massini ve svých hrách často spojuje fikci s reálnými událostmi a osobami. Rodilý Ital se však pramálo zaobírá italskými reáliemi. Více ho láká americká historie prodchnutá židovstvím, se kterým má zkušenost již od dětství. Jeho

otec totiž zachránil život kolegovi, který jako poděkování nabídl Stefanovi místo v židovské škole, kde se malý Massini naučil nejen hebrejštině, ale také angličtině a divadlu. Proto se obojí objevuje jak v Dynastii (Lehman Brothers), jež se stále hraje v Huse na Provázku, tak i v Projektu Manhattan, který poprvé uvedlo Jihočeské divadlo v minulé sezoně. Obě hry rovněž spojuje styl, rytmus vyprávění i určitá mnohvrstevnatá textová náročnost kladená na inscenátory, jimž Massini současně dává velkou volnost. Řada pasáží totiž od něj nemá předepsané postavy a je jen na zvážení tvůrců, jak s touto skutečností naloží.

Uvnitř vnitřku vnitřku

V Divadle pod Palmovkou se Projektu Manhattan ujal režisér Michal Lang, který je zvyklý vyprávět a stavět epické příběhy na divadle, a proto si dokázal poradit i s Massiniho textem. Vsuvky a komentáře mezi dialogy svěřil herečkám Martině Frejové Krátké, Kateřině Hrdinové a Lucii Michálkové. Dámy evokují tehdejší oblíbené vokální trio Adrews Sisters a jsou oděny v kostýmcích, jež svou jedovatě zelenou barvou zase odkazují k Supermanově kryptonitu či přímo jaderným zbraním.

Ženy v této inscenaci ale nejsou pouhými nositelkami informací. Jsou také hybatelkami děje a rovněž ztvárňují milostná vzplanutí vědců, kteří dokážou zahořet i mimo svůj obor, byť je pro ně na láska mnohdy složitějším procesem než samotné sestrojení atomovky.

První části Projektu Manhattan dal Lang poměrně svižné tempo. Hrdinům v ní jde přece o čas. Pracuje hodně se stříhem, repeticí a obrazy staví jako komiks – jasně, stručně a výstižně. Diváka seznamuje s mnoha postavami i teoriemi, ale všemu dává lehkost a humor. Oproti tomu ve druhé části vše zpomalí a zvažní. Prostor se vylidní a vyprázdní. Tato část se věnuje pouze Oppenheimerovi, který je připodobněn k proroku Jeremiášovi a který vede polemiku sám se sebou (a tak trochu i s divákem) na téma dopadu atomové bomby na lidstvo.

Atomový věk

Štěpení může mít smrtící účinek nejen pro lidstvo, ale i pro samotnou inscenaci. Pokud by se totiž nazkoušený tvar někde pozměnil či jen drobně narušil, promazaná kolečka Langova stroje začnou velmi rychle haprovat. I v tomto případě jde o přesné načasování všech akcí, a proto jsou na techniku a hlavně herce kladeny velké nároky. Ti musí obsáhnout nejen ohromné množství textu protkané odbornými výrazy a postupy, ale také ho zvládnout správně vypointovat. Naštěstí se Lang může opřít o skvělé výkony Jana Teplého, Martina Němce, Michala Lurie, Jaroslava Blažka, Tomáše Vardana a Šimona Holiše, kterým by se mohlo podařit udržet premiérové nasazení při každé další repríze. To je totiž svízlel této inscenace. Zatímco některé inscenace se reprízami čistí a ladí k dokonalosti, tady by proluky mezi jednotlivými představeními mohly nadělat paseku.

Co by si ale mohlo ponechat konstantní tvar, je výprava Miroslawa Kaczmarka. Ten na jevišti vytvořil minimalistický prostor o bílých stěnách, na něž se promítají vzorce nebo fotografie rozpohybované pomocí AI technologie.

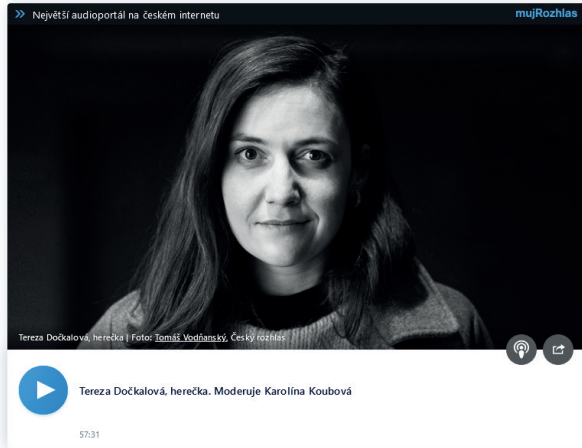
Baruch Hashem!

Zatímco umělá inteligence hýbe světem teď, před 80 lety jím pohnula finální část Projektu Manhattan. Proto se Divadlo pod Palmovkou rozhodlo svým Projektem Manhattan tuto událost a pozadí za ní nejen připomenout, ale zároveň upozornit na současnou situaci a (zne)užití nových technologií. Snad tedy jejich divadelní sdělení dokáže úspěšně proniknout ke všem divákům. I na ně totiž inscenace klade poměrně velké nároky, aby dokázali vstřebat veškeré informace.

Hodnocení: 80 %

Už dlouho je pro mě herectví stav mysli, říká herečka Tereza Dočkalová

© 27. leden 2025 | Vizitka

Přes deset let je ve stálém angažmá v Divadle pod Palmovkou, kde opět exceluje v inscenaci U Kočičí bažiny. Ve Vizitce mluví o tom, že je pro ni angažmá zakotvením, které pro práci potřebuje. Zmínuje se také o malých rolích, přestože hraje především ty velké. V čem je pro ni pochybnost zdravá a tvůrčí věc? A proč by chtěla žít v okamžiku, kdy se v hledišti ještě nezačalo tleskat? Ptá se Karolína Koubová.

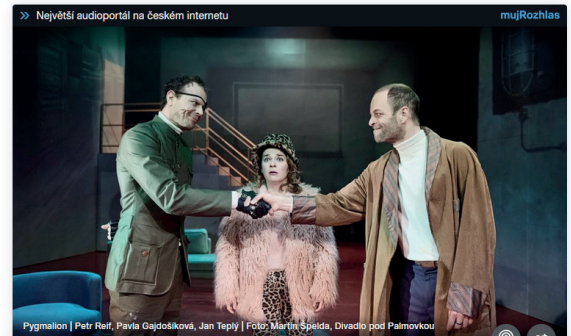
autoři: Martina Rasch, Karolína Koubová

Všechny díly pořadu na mujRozhlas >

vltava.rozhlas.cz/take-jsem-si-vsechno-musela-vydrnit-sama-rika-predstavitelka-lizy-doolittleve-v-9438512

Také jsem si všechno musela vydrnit sama, říká představitelka Lízy Doolittlové v Divadle pod Palmovkou Pavla Gajdošíková

© 25. březen 2025 | Mozaika

S herečkou Pavlou Gajdošíkovou alias Lizou Doolittlovou o inscenaci Divadla pod Palmovkou Pygmalion

11:33

Chudá prodavačka květin se stane předmětem sázky dvou učených mužů. Začíná převýchova, na jejímž konci se z dívky stane dáma. Nečekejte ale sentimentální vyvrcholení My Fair Lady. V pražském Divadle pod Palmovkou inscenuje režisér Michal Lang satirickou konverzační komedii Pygmalion britského dramatika

Z ROZHOVORŮ

Jako tetu Kateřinu mě museli krotit. Chodila jsem seomloutvat, vypráví Hana Seidlová o dramatině Saturnina

Tereza Kostková, Blízká setkání na ČRo Dvojka
16. 1. 2025

„Práce v rozhlasu je pro mě láskou. Mám pocit, že se to tady ještě dělá poctivě,“ přemítá Hana Seidlová, která namluvila postavu tety Kateřiny v nové rozhlasové dramatině Saturnina Zdeňka Jirotky. Proč nerada točí rozhovory o sobě? Vyhovuje jí v životě samota? Jak dlouho hrála roli Edith Piaf a co jí to dalo? Proč tuto roli přijala? Kdo ji učil zpívat a jaké role má v muzikálech?

„Práce s mikrofonom je specifický druh herectví. Je to něco jiného, než když herečka stojí na jevišti. Když mi z rozhlasu zavolají, jsem šťastná a říkám: Přijdu. Klidně i na dvě věty!“

Jiné to ale bylo při nabídce na účinkování v Saturninovi. „Hrklo ve mně. Měla jsem radost, ale bála jsem se. Mám spíš hluboký hlas, i když s ním umím pracovat. Při natáčení mě ale povaha postavy k jejímu vysokému hlasu dovedla. Vedl mě taky režisér a pan zvukař se mě snažil krotit v hlasových projevech. Chodila jsem se mu pak omluvit,“ směje se herečka.

„Teta Kateřina je šilená postava, sebestředná paní, která vnímá jen své potřeby. Předobraz z civilu jsem žádný neměla, protože nikoho takového neznám. Ale herectví se rodí zevnitř,“ ujišťuje Hana Seidlová v Blízkých setkáních z Radiocafé Vinohradská 12.

Záznam rozhovoru:

<https://dvojka.rozhlas.cz/jako-tetu-katerinu-me-museli-krotit-chodila-jsem-se-omloutvat-vypravi-hana-9393773>

Už dlouho je pro mě herectví stav mysli, říká herečka Tereza Dočkalová

Karolína Koubová, Vizitka na ČRo Vltava
27. 1. 2025

Přes deset let je ve stálém angažmá v Divadle pod Palmovkou, kde opět exceluje v inscenaci U Kočičí bažiny. Ve Vizitce mluví o tom, že je pro ni angažmá zakotvením, které pro práci potřebuje. Zmiňuje se také o malých rolích, přestože hraje především ty velké. V čem je pro ni pochybnost zdravá a tvůrčí věc? A proč by chtěla žít v okamžiku, kdy se v hledišti ještě nezačalo tleskat? Ptá se Karolína Koubová.

Záznam rozhovoru:

<https://vltava.rozhlas.cz/uz-dlouho-je-pro-me-herectvi-stav-mysli-rika-hericka-tereza-dockalova-9400442>

Dramatik, režisér a herec Tomáš Dianiška

Irena Jirků, Hospodářské noviny
31. 1. 2025

Své hry popisuje jako hollywoodské tříaktovky nebo „kousky“ z MTV či TikToku. A připouští, že nepřístupuje k historickým tématům a postavám zrovna s pietou. Blízká česká minulost je přitom pro jednoho z nejžádanějších dramatiků Tomáše Dianiška, jenž se narodil a vyrostl v Banské Bystrici, územím, kde se pohybuje hrozně rád. Hana Benešová, Marta Gottwaldová, Viera Husáková a Olga Havlová požívaly jako první dámy sice četná privilegia, ale život ve stínu manželů prezidentů měl samozřejmě i spoustu stinných, někdy až temných stránek. Tomáš Dianiška napsal a zrežiroval svou nejnovější hru na objednávku pražského Činoherního klubu a opět si – s nadsázkou sobě vlastní – pohrává s naší blízkou historií. Hru nazval

Zakleté dámy, a tak na jevišti nakonec dojde i na písničky ze známých filmových pohádek.

Ty čtyři první dámy jste si vybral, protože jsou mezi manželkami československých prezidentů neznámější, nejvýraznější, anebo se výběr odvíjel od politických událostí, které zažily, s nimiž jsou spjaty?

Když mám napsat divadelní hru o existujících lidech, nepotřebuji, aby byl jejich život dramatický. Ale určitě je nutné najít aspoň jeden důležitý dramatický moment. Diváci totiž, i když to nevědí, chtějí sledovat, jak se postava rozhoduje mezi něčím zlým a ještě horším. Když řeší dilema. A tak jsem přečetl Osm žen z Hradu od Pavla Kosatíka, našel si další knížky, sledoval filmové dokumenty a vybíral si podle dramatických okamžiků. Ty čtyři dámy prožily dost zvratů, což se prostě dobře píše.

Zvláště když to pak celé umocníte svou typickou nadsázkou.

Občas se stává, že moje hra někoho pohorší. Vlastně s tím i počítám, když píšu o lidech, kteří byli třeba nějak kontroverzní. S tím do toho prostě musím jít, ale poslední dobou se snažím aspoň naštvat všechny stejně, ne pouze jednu stranu. To se mi párkrát taky stalo, že jsem nahněval ty, kterých si vážím. A to mě mrzelo.

Zaregistrovala jsem poměrně velké pobouření okolo Mlčení bobříků. Co jste tak hrozného provedl?

Mlčení bobříků režíroval Jan Frič na malé scéně Divadla pod Palmovkou. Hra vypráví o skautech perzekvovaných v 50. letech, přišli se na ni tedy podívat i bývalí političtí vězni. A – moc se jim to nelíbilo. Sepsali petici proti divadlu.

Staří skauti sepsali petici proti divadlu? No, to tedy musela být pěkná divočina.

Divočina to byla, to jste řekla přesně. Bobříky jsem pojal záměrně divoce, ale přitom jsem chtěl skautům vyseknout poklonu. Potíž je v tom, že nepřistupuji k tématům a postavám zrovna s pietou. Je to klíč. Nechci se na jevišti utápět v patosu, a tak to dělám divoce. A je celkem pochopitelné, že to občas nějakého osmdesátiletého pamětníka naštve.

Už se někdo naštvál kvůli prvním dámám?

Premiéra byla na sklonku roku a Činoherní klub je tak malý, že se ten první večer vešli jen kamarádi a blízký okruh přátel divadla. Od té doby byly tři čtyři reprízy, takže si myslím, že to prostě ještě neviděli ti, kteří by se mohli naštvat. Dá se čekat, že na to dojde.

Že třeba někoho pohorší Václav Havel s parohy?

To je jen taková drobnost. Spíš si myslím, že lidi, kteří některé z těch prvních dam znali osobně a velmi dobře, najdou spoustu nepřesností, možná i chyb. Jenže já ty chyby tam mám schválně, aby to mělo spád, aby to bylo dramatičtější. Občas se něco zrychlí, zhustí, vypustí anebo naopak přidá, aby příběh fungoval. A když mi tahle pochybení někdo vytýká, nezbyvá mi než se vmlouvat, že nedělám dokumentární divadlo.

A jak byste tedy nazval svou metodu?

Nejsem filozof umění ani kritik. Kdybych měl ale svůj způsob trochu definovat, nazval bych jej „postmoderní metodou“, při níž se využívá odkazů na jiná popkulturní díla, která diváci většinou znají, mají je zadřené pod kůží. A pomocí těchto odkazů vzniká pak samostatný nový příběh.

Témata si vybíráte většinou v naší minulosti. A výhradně v blízké minulosti. To je také součástí postmoderní metody?

Soustředím se na blízkou minulost, na postavy, které lidi znají, využívám archetypální vzorce chování. Je to zjednodušené tak, aby to vyvolávalo instantní emoce, rozumějte rychlé emoce. Je to takové hollywoodské tříaktové vyprávění. Vlastně klasika. Každá scéna má své místo. Třeba se připravuje vtip nebo naopak tragický pocit a to má určité principy, které jsou už desítky let popsány i odzkoušené v hollywoodských filmech. Těmi se rád inspiroju. Ne že bych přímo ty filmy vykrádal, ale dokážu je analyzovat a to, co funguje, pak používat ve svých hrách.

Funguje to dobře, jak jsem měla možnost třeba vidět v Divadle v Dlouhé. Ale stejně by mě zajímalo, co na to říkal Petr Stančík, když jste mu takhle hollywoodsky uchopil jeho Pravomila?

Petr Stančík nám román propůjčil a řekl, dělejte si s tím, co chcete. Byl se pak podívat na premiéru a byl spokojený. Pochopil, že mnohasetstránkový román nelze převyprávět na divadle za dvě a půl hodiny, ale že máme šanci udělat jen takové „best of“. I tak to nebylo zrovna krátké představení, ale když chce člověk říct příběh, nějaký čas se vzít musí. A musí diváka strhnout, aby přestal koukat na hodinky. Nevím, jestli se to vždycky daří, ale máme metodu, jak diváka zaháčkovat, v pravou chvíli udělat efekt, aby se nenudil.

Jaké efekty nejvíc zabírají?

Vzpomeňte si, jak fungují Simpsonovi: každých 40 vteřin vtip nebo zvrát, změna. A funguje to zaručeně. Naše metoda je spíš divadlo jako z MTV, nebo jako – možná – TikTok. Nelze ale dvě hodiny jenom diváka solit v rychlých střizích, to není uvnímavé. Je potřeba výdech, zpomalení, pak zase nabrat rychlost. No, nicméně, je to dost rychlé divadlo.

Nezdá se vám, že všechno je dnes nějak rychlé? Co kdyby v době TikToku divadlo naopak zpomalilo? Možná by se odlišilo, bylo zajímavější, protože jiné, výjimečné.

Záleží na postoji tvůrce. Třeba Ivan Buraj, který z HaDivadla teď přechází do Divadla v Dlouhé, je schválně pomalý, až hypnotický. Zrovna tam inscenoval Cestu dlouhým dnem do noci. Dělá úplně jiné, náročnější divadlo, zatímco já jsem prostě víc popíkář. Zkusenějším divákům nebo intelektuálním kritikům může moje práce přijít levnější v tom smyslu, že jdu moc po srsti publiku. Mě ale baví dělat přehledné, vstřícné, jasné divadlo. Vždyť tam každý večer přijde 300 lidí a musíme je pobavit, není čas a prostor být zahleděný do sebe. Vždycky když píšu, myslím na to, že přijde třeba moje maminka a možná i kluk a holka, kterým je sotva dvacet a o komunismu do té doby slyšeli jen ve škole.

Chodí na vaše hry dvacetiletí diváci?

Na Palmovce dáváme třeba Encyklopedii akčního filmu, což je hra o dvou youtuberech, kteří ve svém pořadu nějakým nedopatřením při kecání o filmech vytvoří stroj času z mixéru, do kterého nasypou steroidy ze Severní Koreje. V tom mixéru se vytvoří vodní vír, což je velké osmimetrové tornádo, které jsme v divadle fakt postavili. Naši hlavní hrdinové se díky němu dostanou do roku 1977, kdy omylem podřiznou hokejkou Václava Havla a pak si uvědomí, že možná proto nevznikne Charta. A tak se snaží historii nasadit na správné koleje, zachraňují Československo, aby mohla vzniknout sametová revoluce. Je to podobné jako Návrat do budoucnosti nebo Terminátor, prostě hra s časovými smyčkami, divoká komedie. Na to chodí starší lidi i dvacetiletí, také rodiny s malými dětmi. Nesnažím se nikoho vychovávat, jen vtipnou formou říkám, kdo byl kdo.

Při exkurzích do blízké minulosti asi leccos objevujete i sám pro sebe, ne? Když padl komunismus, bylo vám pět let.

V poslední době píšu především na zakázku, oslovují mě šéfové divadel s konkrétními nápady, protože vědí, že Dianiška „dělá ty komedie z historie“. Přitom nabízejí témata nebo postavy, které jsou často neznámé, někdy mi dají vybrat i ze tří, z pěti takových neznámých témat. A mě to hrozně baví zkoumat. Třeba v Hradci Králové jsem naposledy dělal inscenaci Tělo tajné agentky, což je o Haně Krupkové, která pomáhala výsadkářům Silver A. V Ostravě to zase byla Špinarka a pak také atletka Zdena Koubková, která ve svých 20 letech přišla na to, že je vlastně kluk.

Zdena Koubková závodila za první republiky, Věra Špinarová byla na vrcholu v 80. letech. Současnost vás nezajímá?

Samozřejmě současnou situaci sleduju, ale ještě mi nepřijde zajímavé o tom psát. Žijeme to přece furt, každý den. Proč to ještě ukazovat na divadle? Psát o korupci? O Ficovi? Ach jo. V minulosti se navíc také dá najít spousta paralel k dnešku, divák by si měl i při mých tzv. historických hrách uvědomovat, že se to mohlo nebo může stát i dnes.

Jako stálý režisér působíte v Divadle pod Palmovkou. Nelákalo by vás divadlo řídit, utvářet jej zcela po svém?

Radši pendluju po republice, píšu pro různá divadla, všude jsem jenom na chvíli. Baví mě zkoušet pořád něco jiného, s jinými lidmi. Kdybych byl šéf, budu pracovat se stejnou partou. To má samozřejmě také něco do sebe, protože divadlo se jakoby krystalizuje, vytváří si svou tvář. Ksicht. Ale já to takhle mám vlastně už dnes s Palmovkou také, a nemusím jí šéfovat. Nechci být primárně šéf, být na lidi přísný a ztratit kamarády.

Vyrostl jste v Banské Bystrici, jak často jezdíte domů?

Už moc ne. Tak jednou za rok za rodiči. Bývalo to pravidelnější.

Hodně práce?

Jsme tři děti, já žiju v Praze, jedna sestra je v Bruselu – pracuje v Evropské komisi –, druhá sestra bydlí v Curychu. To je trochu složitá situace, a tak spíš teď rodiče jezdí za námi než my za nimi. Ted' jsme měli Vánoce všichni v Bruselu, vloni jsme byli v Praze. Já na Slovensko jezdím jenom v létě, mám tam už také jen pár kamarádů. V Česku jsem se dokonale asimiloval.

Netoužíte napsat divadelní hru ze slovenské historie? Předpokládám, že o Jánošíkovi by to asi nebylo, ale Slovensko má určitě také spoustu zapomenutých i známých hrdinů. A bezesporu také spoustu zajímavých témat.

Myslím, že nějakou paralelu se současností bychom i u Jánošíka našli. Všechno se odvíjí od těch dávných událostí, od panovníků, hrdinů. Ale já mám pocit, že do těch dob prostě nedohlédnu. Je to tak moc vzdálené. Ani do Rakouska-Uherska pořádně nedohlédnu, a protože si rád příběh zasazuju do širších souvislostí, je mi lépe v bližší minulosti. Možná to bude tím, že jsem se často s tátou kdysi díval na dokumenty o první republice, válce, komunismu.

Měli jste na Slovensku jiný dějepis než my?

No, asi ano. A proto mě asi baví objevovat českou historii.

Pokouším se představit, v čem mohl být slovenský dějepis jiný než ten český. Třeba v kapitolách o Slovenském štátu?

Obávám se, že jsme se o Slovenském štátu vůbec neučili. Určitě ne tak, jako se v Německu učí děti o jejich třetí říši a samozřejmě každé ví, že nacismus bylo velké zlo. Já jsem o téhle slovenské kapitole ve škole určitě nic neslyšel, jen nám vyprávěli o Slovenském národním povstání. Roli slovenského fašismu jsem si začal uvědomovat, až když jsem viděl poprvé film *Obchod na korze*. To bylo tak na střední škole. A ještě víc jsem si vše dal dohromady, když jsem v Praze, to už jsem byl na DAMU, navštívil muzeum hrdinů hejdrichiády v kryptě v Resselovce.

A jak vám učitelé líčili třeba rozpad Československa?

Na to jsem nepotřeboval učitele. Kolik mi tenkrát bylo? Sedm, osm, vlastně tolik, jako je dnes synovi. Tedy byl jsem docela malý, ale díky rodičům jsem to všechno vnímal.

Byli rodiče rádi, že se Slovensko osamostatnilo?

Naše rodina byla vždy pro Československo. Zpětně si uvědomuju, že jsem vyrůstal v liberální a demokratické bublině. A vlastně nechápu, jak je možné, že ve stejném městě tehdy bydlel i fašista Kotleba. Dnes tam sice už není, ale žije tam spousta jiných lidí, kteří volili Ficovu stranu, současnou vládu. To fakt nechápu.

Mluvíte na své děti slovensky?

Hej, hovorím. Alebo skôr, chcel by som, ale oni vždycky odpovedia: „Otco, mluv česky.“ Nevím, asi jsou, naše milé děti, trochu líné. A je také pravda, že mně čeština jde snáz. Vždyť jsem tu dvacet let.

A píšete jenom česky?

Už jsem si dokonce říkal, že bych to asi slovensky neuměl. Tedy ne že bych nedokázal slovensky psát v běžných situacích. To samozřejmě zvládnou vždycky. Ale ve svých textech si rád hraju se slovy. A to bych fakt asi ve slovenštině už neuměl.

Slovenština je moc krásná.

Souhlasím. Ale trochu klame tělem. Protože je to mákšie, tak to vyzerá, že ste vľúdnejší. Ale to je iba taký fake. Mně se líbí čeština. Kde najdete tři „á“ v jednom slově? Prostě krása. Unikát.

Také jsem si všechno musela vydřít sama, říká představitelka Lízy Doolittlové v Divadle pod Palmovkou Pavla Gajdošíková

25. březen 2025, Mozaika ČRo Vltava

Chudá prodavačka květin se stane předmětem sázky dvou učených mužů. Začíná převýchova, na jejímž konci se z dívky stane dáma. Nečekejte ale sentimentální vyvrcholení *My Fair Lady*. V pražském Divadle pod Palmovkou inscenuje režisér Michal Lang satirickou konverzační komedii *Pagmalion* britského dramatika George Bernarda Shawa se všemi dodnes platnými rozpory. Hlavní roli Lízy Doolittlové přitom svěřil herečce Pavle Gajdošíkové.

„Je velice zvláštní, že ona zůstane s dvěma muži (Doolittle je potom nazve ‘takoví dva sportovci’) a že jí to nepříjde divné a nechá se ponižovat, ač je to trošku ponižující, co ona tam zažívá. Oni ji vezmou na ples a udělají z ní cvičenou opici. Takže to, že ona všechno zvládá přes to všechno, že chce být někým a chce se někam dostat a nemá svůj limit, kde by už skončila, tak to je na ní obdivuhodné“, myslí si Pavla Gajdošíková, která byla hostem Mozaiky.

Záznam rozhovoru:

<https://vltava.rozhlas.cz/take-jsem-si-vsechno-musela-vydrtit-sama-rika-predstavitelka-li-zy-doolittlove-v-9438512>

Trocha punku nikdy neuškodí, říká herečka Pavla Gajdošíková

Ondřej Novotný, novinky.cz

5. 4. 2025

Před pěti lety opustila Ostravu a přesídlila do Prahy, kde působí v Divadle pod Palmovkou. Aktuálně na této scéně uvedla hru Pygmalion, kterou ozvláštnila i tvrdou lašskou mluvou. Vedle toho je v jednom kole na natáčení a na scénu vrací i kapelu Tamala. „Chci spojit rock, elektroniku a trochu violoncella,“ sní úspěšná herečka Pavla Gajdošíková.

Je to pár týdnů, co jste v Divadle pod Palmovkou uvedli v premiéře inscenaci Pygmalion, kde jste hrála postavu Lízy Doolittlové. Jak se vám představení hrálo a čím jste ho ozvláštnila?

Přiznám se, že když jsem se poprvé dozvěděla o tom, že budeme na Palmovce dělat Pygmalion, měla jsem trochu pochyby a předsudky. Přece jen ta hra je přes sto let stará a dost konverzační, s čímž nemám moc zkušeností. U nás se to ale vzalo trochu za jiný konec.

Líza Doolittlová je super postava, skýtá spoustu barev a hereckých poloh, takže jsem to brala za hezkou hereckou příležitost. Ozvláštnili jsme ji ostravským dialektem. Sice nejsem původně z Ostravy, ale žila jsem tam poměrně dlouho na to, abych si některá slovíčka odposlouchala. Věřím, že v našem nastudování není ostravština samoúčelným komickým prostředkem a schválností, ale spíše podporuje Lízinu drzost, bezprostřednost a ostrost.

Pygmalion pro mě celkově byl skvělou zkušeností a věřím tomu, že v dalších reprízách ještě objevíme, co hra skrývá.

Viděla jste nějaké dřívější nastudování v tuzemských divadlech?

Pygmalion jsem viděla v Národním divadle moravskoslezském, ale to je už poměrně dlouho. Přiznám se, že jsem ani nešla do Divadla na Vinohradech, kde hru hrají už od roku 2016, abych nebyla nijak ovlivněna. Teď po premiéře ale mám v plánu jejich nastudování zhlédnout.

A co nějaká filmová zpracování?

Jasně! Viděla jsem My Fair Lady.

Pygmalion je na Palmovce hodně steampunkový. Máte ráda tento subžánr?

Konečně vím, co to je (směje se)! Samozřejmě miluju filmy ve stylu Imaginárium Dr. Parnasse nebo Ligu výjimečných, jsem velký fanďa do fantasy i všelijakých odchylek. Jen jsem prostě nevěděla, že se tomu říká steampunk. I nedávní Chudáčci se skvělou Emmou Stonovou jsou zahaleni do steampunkového kabátu. Tak jsem se zase něco dozvěděla.

Ve hře se navíc klade důraz na text a na jeho pregnantnost. Tomu jsme věnovali spoustu času. Takže vzdáváme hold G. B. Shawovi v první řadě, zmodernizování je spíše prostředek, jak se k divákům přiblížit. Velkou zásluhu na tom má náš režisér Michal Lang a dramaturgyně Daria Ullrichová.

Takže si myslíte, že větší modernizace nebyla třeba?

Ta hra je vlastně nadčasová. Jak už jsem říkala, stačilo pár prvků, ostřejší jazýček, jinak nebylo třeba nic měnit. Je to prostě dobrá hra, která mě stále překvapuje.

Vašeho otce v představení hraje Igor Bareš, se kterým jste se potkali na Palmovce už dříve. Jak se vám s ním spolupracuje?

Jsem ráda, že jsem se s ním potkala. Přejde mi, že bere herectví s nadhledem a obrovskou pílí, je mi ctí s ním hrát. Stejně tak s Marií Málkovou (představitelka paní Higginsové - pozn. red.), to je rovněž obdivuhodná dáma, se kterou se setkávám i v představení Žitkovské bohyně.

Nejvíc se ale Líza na jevišti setkává s plukovníkem Pickeringem v podání Petra Reifa a Honzou Teplým (představitel Higgins - pozn. red.), se kterým jsme hráli i dříve. Ve Višňovém sadu jsem po něm házela papuče, takže už nebylo tak těžké po sobě něco mrsk-

nout. Mám skvělé kolegy, se kterými se mi většinou moc dobře hraje.

Uvažujete o hostování v jiných divadlech?

Ráda bych, baví mě potkávat nové lidi. Od covidu jsem v angažmá pod Palmovkou, předtím jsem byla deset let v Divadle Petra Bezruče a do roku 2023 tam dohrávala Maryšu. To dojíždění pro mě bylo už trochu takřkájící z ruky. Takže hostování ano, ale jen na pražských scénách.

Pojďme od divadla k filmu a seriálu. Na co se diváci mohou těšit?

Budu znovu spolupracovat s Janem Prušinovským na seriálu, kde budu mít menší roli, zároveň se ale vrátím v další sérii Extraktorů na Oneplay. Znovu si zahrají roli plukovnice Leony Váchové a taky si zopakují natáčení v zahraničí. Víc ale asi zatím neprozradím.

A taky vás čeká film Tanec s medvědem.

Ten je už natočený, takže čekám, až půjde do světa. S Kryštofem Hádkem hrajeme manželský pár, který čeká první vysněné dítě. Tomu je ale diagnostikován Downův syndrom. Film je mimo jiné taky o rozhodování, jak se k takové situaci postavit a jak se k ní staví i blízcí.

V rámci natáčení jsem se potkala s rodiči, kteří mají děti s Downovým syndromem, a slyšela celou řadu příběhů. Bylo nesmírně zajímavé slyšet, jak na to každý nahlíží jinak, a před všemi takovými rodiči hluboce smekám.

Na natáčení jste se připravovala i jinak, můžete prozradit?

Chodila jsem na lekce houslí a musím říct, že sice hraju na kytaru, ale tohle bylo mnohem složitější. S tóny nebyl problém, ale s úchopem smyčce ano. Takže jsem dokola „drtila“, jak smyčec správně vložit do dlaně. To zní srandovně, že? Naštěstí jsem měla trpělivého učitele houslí Ladislava Ciglera.

Měla jsem v Bratislavě možnost hrát s tamní filharmonií, a to byl úlet. Člověk si mezi všemi těmi tóny a nástroji připadal jako v nebi. Sice jsem dříve s filharmonií v Ostravě spolupracovala jako herečka, být součástí orchestru je ale trochu jiný zážitek.

Když zmiňujete Bratislavu, natáčeli jste přímo tam?

Jo, zároveň ale také v Děčíně, Teplicích, Praze nebo na Kokořínsku. S režisérkou Jitkou Rudolfovou nám bylo skvěle stejně tak s kameramanem Ferdinandem Mazurkem. Natáčení bylo intenzivní a nezapomenutelné.

Loni jste si stříhla první větší dabing a rovnou hlavní roli ve veleúspěšné pixarovce V hlavě 2. Jak to šlo?

Konkurz byl jak jízda na tobogánu. Ta role, kterou dabuju, se jmenuje Úzkost a skýtá dost hereckých stříhů a vyblbnutí! Hodně si užívám pixarovky, zejména V hlavě je můj oblíbený film. Klobouček před všemi tvůrci.

Kdyby přišla další nabídka na podobný projekt, určitě bych do toho ráda šla. Mám za sebou i pár audioknížek, načítání mi ale myslím tolik nejde. Většinou to není tak energické a musím se více soustředit a být klidnější, s čímž mám trochu problém. Navíc jsem před mikrofonem sama a já raději, když je nás více. Naposledy jsme si moc užili natáčení rozhlasové hry Měsíc pro smolaře s Markem Danielem a Janem Jankovským v režii Natálie Deákové.

Patříte mezi herečky, které zároveň zpívají, a účinkovala jste v kapele Tamala. Ted' jsem viděl, že vznikla nějaká další Tamala. Jak to je?

Původní ostravská Tamala víceméně skončila mým odchodem do Prahy, do Divadla pod Palmovkou. Mrzelo mě to, kluky mám hrozně ráda, ale neustálé dojíždění, jak jsem už říkala, není úplně pro mě.

Ted' jsem ale založila novou Tamalu a po dohodě s ostatními zanechala název. Konec konců je to můj pseudonym, stačí se na mě podívat (směje se). „Pražská Tamala“ vznikla, když mě oslovil Kristián Lišjak (autor hudby ke hrám Tomáše Dianišky v Divadle pod Palmovkou - pozn. red.), který je kapelníkem a básákem. Ten se znal s kytaristou Petrem Adamovským.

Já zase už předtím hrála s violoncellistou Františkem Kroupou, se kterým jsme dřív vystupovali například na festivalu Mezi dvorci v Ústí nad Labem nebo na Sobeňáku Tomáše Kluse. A nově máme i novou bubenici Johanu Pastorovou.

Jsmo v tomto složení pravda velmi krátce, ale trocha punku nikdy neuškodí, takže nás čeká první koncert.

Chystá už nová Tamala nějaké koncerty?

Jasně, ten první odehrajeme jako předskokani kapely Králová ve Vile Štvanice 9. dubna od 19:30 hodin.

Postupně nám začalo jaro, máte nějaké plány, kam vycestovat?

Mám toho dost - začátkem léta pak budu točit ještě Extraktory, takže čas bude maximálně

na vodu. V poslední době ale často z Prahy mizím každou volnou chvílí do lesa, parků a dost si užívám mé nejmilejší období v roce, tedy probouzení jara.

Jakub Albrecht: Miluju divadelní prázdniny, shakespearovské slavnosti ale nešlo odmítnout

Ondřej Novotný, novinky.cz

10. 5. 2025

Během bohaté kariéry ztvárnil na prknech řady scén desítky rolí a vyzkoušel si práci s mnoha renomovanými režiséry. Za svůj výkon ve hře *Bezruký Frantík* byl v roce 2020 odměněn Cenou divadelní kritiky. Nyní ho čeká účinkování v *Letních shakespearovských slavnostech*, díky kterým se znovu potká s kamarády, se kterými dlouho nespolupracoval. „Nestojí to na mně, tak si těch 36 představení užiju,“ směje se herec Jakub Albrecht.

Kubo, před pár týdny jste na pražské Palmovce, respektive ve Studiu Palm Off, uvedli hru *Příliš krátká telomera*. Ta se věnuje termínu biohackingu. Byl jste s tímto termínem obeznámen před začátkem zkoušek?

Okrajově jsem to tušil. Některé věci, co biohacking obsahuje (jednoduše jde o změny životního stylu, které nám pomohou vylepšit či upravit vlastní potenciál - pozn. red.), jsem asi trochu dělal. Nebyly mi cizí ani příběhy lidí, kteří se vystavují slunečnímu světlu, aby si upravili cirkadiánní rytmus. Celkově mě ale na zkoušení bavilo právě to, že jsem mohl do tohoto fenoménu hlouběji proniknout.

Propadl jste nějaké metodě právě při zkoušení?

Úplně bych neřekl, že propadl. Ale s kolegyní Bárou Kubátovou jsme si řekli, že při zkouškách této podle mě velmi autorské inscenace by bylo fajn se do toho nějak víc ponořit.

Bára proto do divadla začala běhat, aby si zlepšila fyziku, já radši chodím, proto jsem začal do práce chodit pěšky. Navíc jsem si rozjel metabolickou kúru, která za pár týdnů skončí. Zašel jsem si na rozbor krve, na základě kterého mi ji nasadili, a jsem zvědavý na výsledky.

Něco na tom ale každopádně musí být. Je samozřejmě nesmysl, když biohackingu člověk bezhlavě propadne, ale suplementy asi člověku nějakým způsobem pomáhají, ne přímo omlazením, ale spíš regenerací metabolismu.

Hra hodně pracuje se jménem Wim Hof a jeho metodou. Věděl jste o něm?

To jméno jsme asi slyšeli všichni. O otužování, které propaguje, jsem samozřejmě věděl už předtím. Jeho cvičení jsem praktikoval i před zkouškami, během nich jsem to pak zintenzivnil, například jsem si častěji dával ledovou sprchu. A třeba v zimě jsme si při zkouškách v Liberci s partou kamarádů několikrát zašli přímo plavat do ledové vody. Postupně jsem zvládl udělat i pár temp a myslím, že otužování a dechové cvičení, nechci přímo říkat metoda Wima Hofa, jsou pro tělo prospěšné.

Příliš krátkou telomeru spousta diváků vnímá jako komedii. Mají podle vás pravdu, nebo je hra žánrově jinde?

Při psaní anotace k představení jsme s tím trochu bojovali. Vznikla totiž dříve, než se hra kompletně zformovala, protože musela začít její propagace. Ke konci zkoušek jsme si už nebyli jistí, jestli je to úplně komedie.

Divácké reakce při prvních reprízách ale ukázaly, že se diváci baví a dost jim to jako komedie přijde. Je to možná kvůli tomu, že ve hře hrají já a Bára a jsou u nás zvyklí na komedie.

Celkově se mi ale hra zdá jako mix žánrů - thriller, parodie... Já osobně hru nemusím mít v nějaké žánrové škatulce, ale chápu, že právě divadelní PR nebo recenzenti ano. Právě díky divákům poznávám, co je to za žánr, to ale neznamená, že roli budu v dalších reprízách hrát jinak. Řekl bych také, že závisí na věku lidí, kteří představení vidí. Jinak ho berou třicátníci, jinak sedmdesátníci.

Mně osobně pak inscenace pomohla více pochopit stárnutí, a to i v mé rodině. Svým způsobem to pro mě byla i terapie.

Ve Studiu Palm Off jste s Bárou osvědčená dvojice a působíte třeba v úspěšné hře *Žena filmového kritika* od Tomáše Dianišky. V čem byla spolupráce s režisérem *Telomery* Janem Mikuláškem jiná?

Původně jsme zkoušeli to, co nám jde, tedy „hrát Dianišku“, což znamená rychlejší střihy

a dialogy či občas dialogy zvolnit. Proto jsme se více snažili přiblížit Mikuláškově poetice, jeho je jedinečná, náročná pro herce, a musím říct, že v něčem podobném jsem si vlastně toužil zahrát. Jeho tvorba je totiž výrazná v tom, že tvoří divadelní obrazy, což se nám myslím povedlo.

Na konci představení s Bárrou citujete recepty na dlouhověkost. Je podle vás fajn dožít se třeba stovky? Nebo je to spíše nevýhoda?

Nemyslím si, že jde o to číslo. Alespoň mně jde spíše o tu kvalitu života, abych vydržel co nejdéle zdravý a posledních patnáct let nežil v bolestech. Co se týče mě, je mi jedno, jestli zemřu v šedesáti nebo osmdesáti, když bude život stát za to. Proto například v poslední době žiju zdravěji, chovám se líp ke svému tělu a snažím se na tom pracovat.

Pojďme od novinky k vašim dalším inscenacím. Kromě Palmovky aktuálně působíte jako host v Divadle F. X. Šaldy, kde jste dříve býval kmenovým hercem. V čem vás tam diváci mohou vidět?

Před pár týdny jsme právě v Šaldáku derniérovali hru Tajemný pan Zet, takže mi tam zbývá už jen Marie Antoinetta, kde hraju Josefa II. Šaldovo divadlo nicméně během sezony dělá spoustu premiér, představení tam tak logicky vydrží kratší dobu, je tedy otázka, jak dlouho tehle kus ještě vydrží. Je totiž velmi náročné ho hrát jednou za tři měsíce, speciálně pro hlavní představitelku Karolínu Baranovou.

Zpět na Palmovku. Máte nějaké tzv. srdcové představení, které opravdu rád hrajete?

Co se týče kompaktnosti představení, tak je to hra 294 statečných od Tomáše Dianišky. Ta se mi líbí tématem atentátu na Heydricha, zasazením do mé rodné Libně i Tomášovým zpracováním. Je to občas komedie, občas doják, zároveň ale i exkurz do naší novodobé historie a pocta tuzemským hrdinům.

Nicméně rád hraju všechny své role. Dělán práci, která mě baví a dělám ji rád.

V jednom dřívějším rozhovoru jste říkal, že si už dovedete představit život bez divadla. Platí to pořád?

Určitě. Asi bych ani nechtěl, aby pro mě divadlo bylo vším, celým mým světem. Důležitější jsou pro mě osobní vztahy a rodina, rozhodně nechci dělat divadlo za každou cenu. Člověk může vyhořet, případně tu práci dělat ze zvyku a to opravdu nechci.

Když jsem měl operaci zad a na nějaký čas z toho kolotoče vypadl, tak jsem si uvědomil, že kdyby pro mě divadlo bylo všechno, zhroutí se mi svět. Ale jsou důležitější věci.

Operaci zad jste tenkrát musel podstoupit kvůli hlavní roli v inscenaci Bezruký Frantík, kde hrajete celou dobu s rukama za zády?

Asi to nebylo jen kvůli tomu. Podle fyzioterapeutů jsem ale měl i během zkoušení posilovat svaly kompenzačním cvičením.

Frantíka už nějakou dobu nehrajete, občas se ale stane, že se do role, za niž jste byl oceněn Cenou divadelní kritiky, vrátíte, že?

Je to tak. Navíc hraní Frantíka je pro mě každou reprízou snazší a snazší, delší odstup tomu možná paradoxně přispívá.

Další takovou možnost budete mít 21. května. Jaké to pro vás je? Přece jen od nové sezony hrajete v představení i jinou roli.

Ano, Františka Bakuleho. Loni totiž zemřel kolega a kamarád Martin Hruška, který roli miloval, proto se narychlo řešilo, co s tím. V roli se sice alternují Igor Orozovič (spoluautor hry a původní představitel - pozn. red.) a Denny Ratajský, ani jeden ale není přímo zaměstnancem divadla, jako byl právě Martin.

Proto jsem na Bakuleho kývl, moc se mi to ale dál hrát nechce. Jsem spjatý s Frantikem a budu se radši občas vracet do této role.

(rozhovor narušil okolo procházející Igor Orozovič a Jakub s vážnou tváří dodává, že Bakuleho nesmí hrát hlavně proto, aby svět nezjistil, že je daleko lepší herec než Igor - pozn. red.)

Na 21. května se každopádně moc těším. Bakuleho bude hrát právě Igor a snad se vrátí i původní parta, tedy Tomáš Dianiška, Tereza Dočkalová a Nataša Bednářová. Představení každopádně drží pohromadě a musím pochválit i ostatní herce z alternací.

Přes léto vás čeká premiéra Othella na Letních shakespearovských hrách. Po letech budete znovu spolupracovat s Braňem Holičkem, se kterým jste nazkoušeli řadu her v Liberci. Jak se těšíte?

Hrozně dlouho jsme se neviděli, když mi zavolal, přišlo mi to jako návrat ke kořenům. Strašně se na spolupráci s ním těším, navíc se sejdu s dalšími kamarády Ondřejem Bauerem, Jiřím Knihou, Jiřím Panznerem a dalšími. A také s dramaturgem Janem Tošov-

ským a scénografem Nikolou Tempírem.

Představení na nás každopádně nestojí a tak to pro nás může být nejen práce a velká zábava. Jen teda noční zkoušky, které nás čekají v červnu, asi nebudou to pravé ořechové. Bude to stát spoustu kafe a energetických nápojů. Ale na představení se moc těším a myslím, že pro mě bude radost jej hrát.

Jakou máte v představení roli?

Mám tam více rolí, jmenují se Třetí senátor a Druhý pán.

Kolikrát jste vlastně Shakespeara už hrál?

Třeba Sen noci svatojánské už třikrát! Ale zrovna u této hry si myslím, že by se měla hrát někde v lese nebo přírodním divadle. Dále hraji na Palmovce Kateřinu ve Zkrocení zlé ženy, což by mě nikdy nenapadlo, ale je to skvělá pánská jízda.

Shakespeareovky jsem si ale vysnil a splnilo se mi to. Těším se, že budu hrát na Pražském hradě, který má svou osobitou atmosféru. Když jsem tam kdysi viděl hrát Třísku, úplně mě to uchvátilo. Znovu se mi potvrdilo, že když člověk něco chce, tak se mu to může splnit.

Říkal jsem si, že sice mám rád divadelní prázdniny, ale slavnostem bych je obětoval. A je to tu! Takže pojedeme na kratší dovolenou a já si stříhnu těch 36 představení.

Co je nového ve vaší herecké kariéře mimo divadlo?

Nedávno jsem dotočil asi svůj prozatím největší seriál, Buldoka z Poděbrad, pro televizi Nova v režii Jakuba Šmída, v němž si hlavní roli zahrála Sabina Remundová. Musím říct, že jsem si osahal větší kvantum práce.

Ale myslím si, že v práci před kamerou se mám stále co učit. Je to z mé strany zatím hodně intuitivní, v divadle jsem si jistější. Když se na něco pak podívám a je to dobré, přisuzuji to spíše stříhu nebo dobré kameře.

Po kariéře ve filmu a televizi nejdu nijak cílevědomě, ale když se něco naskytne, přistupuji k tomu zodpovědně a často se i ptám zkušenějších kolegů na nějaké figle.

Každou další roli tedy stres z kamery odbouráváte?

Jasně, tím, že na place trávím víc času. Začátek natáčení Buldoka mě trochu stresoval, ale postupně jsem se cítil lépe a třeba jsem se pustil i do menších improvizací před kamerou.

Praxí se to tedy zlepšuje.

Buldokovi každopádně přeju hodně štěstí, natáčení bylo příjemné a máme tam dobrou partu kriminalistů. Tak snad ta pohodová atmosféra z natáčení poleze i z obrazovek.

Otázka závěrem. Na webu Divadla pod Palmovkou se ve vašem medailonku píše, že jste šťastný. Platí to pořád?

Pořád to trvá a to jak v profesním, tak v osobním životě. Asi jsem se narodil pod šťastnou hvězdou. Nerad bych to zakřikl, ale zároveň se za to nestydím.

Mám to víc pod palcem

Hana Halfarová, Vlasta

14. 5. 2025

„Je lepší být naštvaný divák než se nudit!“ říká oceňovaný autor divadelních her a herec Tomáš Dianiška, který je také divadelním a filmovým režisérem. Má za sebou přes třicet úspěšných her, které píše divadlům i na míru. Letos natáčí druhý celovečerní film, kvůli kterému začal boxovat. Jako režisér je ale empatický a laskavý. Žádný drsňák.

Odbarvené vlasy máte jen tak, nebo kvůli roli?

Je to jen maličká role ve filmu Bojovník, který teď natáčíme. Musím si přece zahrát ve vlastním filmu!

Něco jako vaše guilty pleasure?

To taky. Ta role je ale jen na dvě scénky, takže než shánět herce, rovnou to zahrāju já. Kromě odbarvení mám pak ještě kérky na obličej i zlaté zuby, nechtěli jsme tím trápit někoho jiného. Věřím, že tak malou postavíčku uhrāju, i když film režuruju (společně s režisérem a producentem Vojtěchem Fričem, pozn. aut.).

O filmu ještě nemůžete prozrazovat příliš, což respektuju. Můžeme ale říct, že se odehrává v prostředí bojových zápasů MMA a hlavní roli hraje slovenský herec Milan

Ondřík, který se MMA věnuje i v osobním životě. A vy jste prý začal boxovat!?

Začal jsem v rámci přípravy na natáčení a je to velmi příjemné. Nemyslím tím někoho mlátit a dostávat rány, ale pracovat na sobě. Vždycky mám radost, že jsem trénink přežil, endorfiny se vyplavují... Fakt mě to chytlo a doufám, že s tím vydržím i po premiéře. MMA není jen novodobé gladiátorství, ale i zábavný sport, což chceme ve filmu taky ukázat. Sportovní film s touto tematikou u nás vznikl naposledy v roce 1987 - Pěstí ve tmě s Markem Vašutem. A pak už nic.

Říkáte, že režirovat filmy je váš splněný sen. Předloni jste debutoval romantickou komedií Lítá v tom s Kryštofem Hádkem a Kristínou Svarinskou v hlavních rolích. Bojovníkem sen pokračuje?

Ano. Uvědomuju si, že dělám skvělou práci, při které hodně pracuju i na sobě. Dřív jsem přemýšlel, jestli lze začít s něčím novým po třicítce? Jde to. Loni mi bylo čtyřicet a do té doby jsem k režirování filmů nepřišel. Neříkám, že jsem starý, ale na stará kolena jsem začal s profesí, která se od herectví diametrálně odlišuje.

Baví mě dělat něco jiného, než jsem vystudoval (absolvent činoherního herectví na DAMU, pozn. aut.), je to pro mě vyšší profesní level.

Byla vaše čtyřcítka důvodem k bilancování?

Spíš jsem si přenastavil hodnoty, zpomalil jsem a uvědomil si, kam chci směřovat dál. Herectví pomalu větším na hřebíček, protože mě víc baví režie. A vymyšlení a psaní her mi jde víc než někomu sloužit. Nemyslím tím, že je herecká práce o podřizování se režisérovi, to ne. Jako herec v divadle se ale de facto nezastavíte. Jako tvůrce inscenace nebo filmu máte víc pod palcem, co děláte. Rozhodl jsem se, že dohraju vše, co mám na hereckém repertoáru, ale nic dalšího už si nebudu přidávat.

Mít to víc pod palcem - přináší to i snazší rozložení sil mezi práci a rodinu?

Určitě, protože dokážu něco odmítnout nebo přesunout na další rok. Mám dvě malé děti a chci být s nimi. Radši spolu budeme jen tak lenořit - a já vím, že to není zabíjení času -než ho trávit někde na schůzkách. Už jsem se i naučil nezvedat telefon. A taky vím, že divadlo ani film nejsou žádná mega věda jako třeba medicína, takže vlastně o nic nejde. Jsem součástí zábavního průmyslu, kde je cílem bavit a zabavit lidi, vyplnit jim volný čas. Proto to nemusím nijak hrotit nebo se kvůli tomu s někým hádat.

Jaký jste táta?

Dobrá! No, mám dvě děti se dvěma maminkami, tak nevím, jestli by úplně všichni řekli, že jsem dobrý táta. Děti si ale nestěžují. Jejich mámy říkají, že je hrozně rozmazluju, a děti toho umějí využít. Vidí, kde je moje slabé místo, vždycky jim všechno koupím.

Neumíte říct ne?

Snažím se, ale když oni jsou tak roztomilí (synovi bude osm, dceři čtyři, pozn. aut.). Ale aby to nevypadalo, že jsem jen tatínek na kupování věcí! Snažíme se vychovávat je k empatii a vést k liberálnějšímu způsobu života, který s Těrou prosazujeme (jeho současnou manželkou je herečka Tereza Dočkalová, pozn. aut.). Doufám, že z nich vyrostou lidé se správnými názory vzhlížející k západním hodnotám.

Když jsme o vás mluvily v redakci, shodly jsme se, že jste emancipovaný muž v tom nejlepším slova smyslu. Vnímáte se tak?

Určitě. V rámci mé profese jsou to ale jen drobné krůčky, tak nevím, jestli tím úplně dokážu změnit svět. Když připravujeme nějakou hru, snažím se vše držet v mezích dobrého vkusu. Nevhodné fóry a sexistické narážky rovnou škrtnám, nesnáším je. Někdy si ze mě kvůli tomu kolegové dělají srandu a hecují mě, abych je tam nechal, že je na to poslední možná doba. Asi všichni cítíme, že se v tomto směru společnost mění, což je podle mě dobře. Nemám rád ani poznámky, jak byl svět kdysi v pořádku - a teď už není.

Ovlivňuje vás v tom vaše žena? Mimo jiné známá jako moderátorka satiricko-feministického on-line pořadu Branky, body, kokoti.

Ne že bychom to doma často řešili, ale ze soužití vycítíte, že máte stejné názory, ve kterých se utvrzujete, což je náš případ. Souhlasím s jejím viděním světa. Díváme se spolu na staré dobré filmy - během blízkých setkání třetího druhu od Spielberga v jednu chvíli řekla: „Ty jo, tam už deset minut nebyla žádná žena!“ To už by se v dnešních filmech nestalo, což je dobře. A nemyslím si, že je to jen o nějakých, často kritizovaných kvótách. Když někomu vadí, že se teď ve filmech objevuje více žen na místě mužů nebo více herců s jinou barvou pleti, je to hloupý názor. Takový malý český maloměstský. Je důležité ukazovat, že svět je pestrý. Když film dokáže otevřít divákovu mysl, je to jen dobře.

Když jsme u žen - konečně se mi podařilo vidět vaše Zakleté dámy, v Činoherním klubu stále vyprodané. Je to hra o osudech čtyř prvních dam: Hany Benešové, Marty Gottwaldové, Viery Husákové a Olgy Havlové. A je vynikající!

Myslím si, že se povedla a že se lidem líbí. Mě to bavilo a herce to baví, což je vždy dobrá známka, protože to není úplně běžné. Někdy si to nesesedne a divák pak podprahově pozná, že se herci na jevišti až tak nebaví... Měl jsem šťastný námět, který jsme vymysleli společně s vedením divadla. Chtěli obsadit ženskou část souboru, protože předtím dělali Gogolovy Hráče, kde hrají samí chlapi. Pro diváka je sexy jít na příběh, který je podle skutečnosti a o známých lidech. Je to vtipné a zároveň dojemné, což je dobrý koktejl. Kéž by taková návštěvnost vydržela!

Proč mezi prvními dámami není Charlotta Garrigue Masaryková?

Vlastně nevím. Původně jsem chtěl, aby byly jen tři. Pak jsme s dramaturgií hledali, o kom bychom chtěli vyprávět. Umění častokrát funguje instinktivně a v jednu chvíli se musíte rozhodnout, i když nevíte, jestli je to správně. Když jsem se připravoval, četl knížky a sledoval dokumenty, přišlo mi, že náš výběr bude zajímavý. Možná jsem se u Masarykových bál přílišné práce, která by mě čekala. Masaryk byl výostný intelektuál. Představa, že bych toho musel předem přečíst fakt hodně a že se jím zabývala řada odborníků a vědců, zatímco já na to mám jen pár měsíců... Asi jsem měl strach, aby to pak nepůsobilo povrchně.

Když zpracováváte témata z historie, jak hluboko se během rešerší noříte?

Nepíšu obří historické romány, ale dělám celovečerní divadlo a nechci, aby trvalo víc než dvě hodiny patnáct, protože pak to divák neusedí. Navíc nechci dělat čistý dokument. Divadlo má spíš povznést než zahltit fakty. Chci přinášet emoce a ukazovat vztahy, aby diváci něco skrze postavy prožili. Na historická fakta se můžu trochu vykašlat, stačí mi jen opřít se o něco pravdivého. Ve hře máme například potrat u Hany Benešové. Jak se to doopravdy stalo, nevím, ale zajímá mě, jak to postava cítí a jak to herečka přenáší na diváka. Vycházím z informace, že Benešovi nemohli mít děti. Co lidé zažívají, když se jim takové neštěstí stane, si můžu jako autor vymyslet, protože nedělám dokudrama (dokumentární drama je žánr, který představuje skutečné události, pozn. aut.). Ale abych vám odpověděl - z rešerší vycházím a nechávám se inspirovat.

Když ne dokudrama, tak dokufikce? U svých her tento termín používáte často.

Přesně tak. Víme, že Klement Gottwald ke konci života trpěl syfilidou a jeho žena Marta zhubla desítky kil, že se seznámili na tancovačce. Ale ty konkrétní situace si už vymýšlím.

Říkáte, že je pro vás důležité mít ke svým postavám vztah, abyste je nepsal jako podle šablony. Máte mezi těmi čtyřmi dámami svou favoritku?

To souvisí s jejich výběrem. Aby každá byla jiná, vzájemně si odporovaly, vznikl mezi nimi kontrast. Například Hana Benešová je přesným opakem Marty Gottwaldové. V určitém smyslu to byl i kalkul, aby diváka bavilo sledovat jejich příběhy.

Víte, že jste mi utekl z otázky, jestli máte nějakou z nich nejraději?

No jo... Když to má být postava hrdinky nebo hrdiny, musí se do ní zamilovat hlavně divák. Proto se snažím nabízet nenápadné momenty, kdy postava může diváka prostě dostat. Zjednodušeně řečeno - když zachrání koťátko, má ji divák o něco radši. Že bych se ale do některé z nich zamiloval, to asi ne. Radost je, když už začnu pracovat s herečkami, když postavy dostanou těla. Baví mě sledovat, jak fakt super herečky - a ty v Činoheráku jsou - vytuní svou postavu tak, že je lepší, než jsem zamýšlel. Když režisérovi představu vezmou do rukou jiní umělci, což herci jsou, můžou se mu vyškřábat na záda a ještě ji vylepšit. Přesně to se v Zakletých dámách stalo, herečky vynesly své postavy ještě výš.

Jako divačka souhlasím. Ve mně rezonovalo mimo jiné téma žen, které stojí ve stínu svých slavných mužů, přitom ti by bez nich často nebyli tam, kde jsou.

Rozumím. Tím, že jsou tam čtyři hrdinky, se ukázalo více silných témat. Že muži můžou být tyrany, aniž si to uvědomují, a ženy, které se jich bojí, se z toho snaží vymanit. To jsme ukázali na příkladu manželů Husákových. Že není dobré setrvávat v toxickém vztahu a co to může způsobit. Velké a pro mě důležité téma je něco nevysloveného, co si navzájem často stydíme říct. Sám se někdy bojím říct pravdu, když by se ten druhý mohl zlobit nebo by ho zasáhla. Radši to odkládám a odkládám... A to neřeším tak velká životní dilemata jako moje postavy.

Ještě k souboru Činoherního klubu - četla jsem, že pro vás byla čistá radost nechat se unášet jeho autenticitou. Co přesně jste tím myslel?

Je to dlouho pěstovaný typ herectví, který není založený na vizuálních kejklích a kouzlech, ale postavený fakt jen na hercích. Když to přeženu, stačí tam jen rozsvítit světlo, oni to „jen“ odehrají, pak se zhasne a může přijít děkovačka. Já naopak dělám na jevišti často kouzla

se světlem a různé vizuální fóry, někde sněží nebo někdo létá. Jsou to takové eyecandy neboli bonbonky pro oči, které mám rád. V Činoheráku je to ale jinak: „Neříkej mi, kudy mám přijít a co dělat s rukama, ale co si ta postava myslí!“ Šli na to víc psychologicky, což znamenalo, že jsem nad tím musel jako režisér víc dumat.

Své hry často píšete divadelním souborům na míru. To asi není běžná praxe, že?

U nás ne. Jednak jsme malý rybníček a pak psát hry je těžké, takže to nedělá každý. Když už hru někdo napíše, většinou ji režíruje někdo jiný. Mám v tom asi výhodu, že jsem takový švýcarák.

Myslíte multifunkční jako kapesní nůž?

Ano. I když si někdo moji hru přečte, většinou řekne, že neví, jak by ji vlastně inscenoval, protože jsou to takové krátké scénky... Časem jsem zjistil, že nejjednodušší je, když si ji i sám zrežíruju. V mém domovském Divadle pod Palmovkou to pak jde docela rychle, protože už když píšu, mám představu, jak to bude na jevišti vypadat. Víím, co říct hercům, když se ptají, co mají jejich postavy cítit. Zároveň jsem herec, takže víím, jak je nepříjemné, když na zkouškách vzniká blbá atmosféra, kdy režisér nebo režisérka na herce křičí. Neříkám, že bych nikdy nezvýšil hlas, protože práce s lidmi je těžká. Snažím se ale, aby na zkouškách byla dobrá atmosféra.

V divadelní branži se o vás říká, že jste laskavý režisér, který má rád, když jsou všichni spokojení. Zadupávat herce svou autoritou - to asi není vaše cesta, že?

Není, snažím se být příjemný. Někdy mám ale problém s technickým úsekem, což jsou lidé, kteří to berou jako rutinní práci, a to úplně nejde, protože platy v divadlech nejsou nejlepší, což se všeobecně tuší. Technici jsou pak demotivovaní a jedině, koho to baví, jsou tvůrci a herci, tak to holt často bývá...

Jak moc jste ve svých hrách drzý? I to se o vás jako tvůrci říká. Proti vaší hře *Mlčení bobříků* o perzekuci skautů v padesátých letech vznikla dokonce petice.

Drzý jsem častokrát schválně, protože potřebujeme diváky vybudit. Divadlo musí provokovat, mít nějaký osten a zadrápnout se, vyvolat v divácích emoce, aby něco prožívali. A je lepší být naštvaný než se nudit.

To rozhodně! Například vaši *Špinarku* nebo *Transky*, body, vteřiny jsem v ostravském Divadle Petra Bezruče viděla dvakrát třikrát a pořád je tam co objevovat. Protože mají tolik vrstev!

Tak to moc děkuju! Už jsem toho napsal dost na to, abych měl nějakou zkušenost a zručnost. Na co nejmenší ploše se toho snažím říct co nejvíc. Každá replika musí být chytře vymyšlená, aby posouvala děj, aniž by tam byla nějaká vata. Když se postavy hádají, scéna začne přímo uprostřed hádky - ne že herci nejdřív přijdou, uvaří si kávu a až pak se rozhádají. Snažím se vyhybat zbytečné nudě, drama stavím jako koncentrovanější život bez hluchých míst. Proto je divák po celou dobu chycený a neustále překvapován, nemá čas vydechnout. Celé je to rychlé intenzivní se silnou strukturou.

A tím nás nutíte jít podruhé potřetí, cha cha! Můžu se na závěr zeptat na vaši slovenštinu? Protože ji u vás vůbec neslyším!

Je to jednak tím, že tu žiju už dvacet let. A potom už na škole som vedel, že sa to musím ako herec naučiť dokonale, lebo ma to tiež štvalo pri slovenských hercoch, ktorí hovoria po česky - a vždy som to u nich počul... A pořád mě to tahá za ouško. A bych byl tehdy na stejné startovací čáře jako spolužáci, kteří mluví česky, četl jsem hodinu denně nahlas a chodil na hodiny jevištní řeči navíc. Paní profesorka mě učila jako u logopeda, kam přesně dávat jazyk. Bavilo mě to, protože jsem se do češtiny zamiloval. Je důležité neučit se ji na sílu.

Když píšete hru, v češtině i přemýšlíte?

Určitě. Právě plánuju, že budu za pár let připravovat něco na Slovensku. Už teď jsem přemýšlel o tom, že to asi budu muset napsat česky a nechat přeložit, protože slovenštinou už tak dobře nevládnou. Na některá slova už si ani nevzpomenu. Třeba taková jatka slovensky, víte?

To opravdu ne!

Bitúnok.

Nevhodné fóry a sexistické narážky rovnou škrtám, nesnáším je. Někdy si ze mě kvůli tomu kolegové dělají srandu. Je důležité ukazovat, že svět je pestrý. Když film dokáže otevřít divákovu mysl, je to jen dobře. TOMÁŠ DIANIŠKA (40) * Oceňovaný autor divadel-

ních her, herec, divadelní i filmový režisér. * Vystudoval činoherní herectví na DAMU, po studiích zůstal v Česku. První angažmá měl v Divadle F. X. Šaldy v Liberci. Od roku 2014 je v angažmá Divadla pod Palmovkou. * Je autorem více než třiceti divadelních her pro různá divadla, jeho základnou je stále Divadlo pod Palmovkou. V roce 2017 ho divadelní kritici ocenili jako Talent roku, od té doby získal řadu dalších cen. * Jeho filmovým debutem je komedie *Lítá v tom* (2023). * Pochází z Banské Bystrice, s rodinou žije v Praze. Jeho manželkou je herečka Tereza Dočkalová. Je otcem dvou dětí (7 a 4).

Herečka Tereza Dočkalová o nové výzvě: Učit na DAMU je ohromná zodpovědnost, ale i tvůrčí dobrodružství

Lenka Vahalová, Host Lenky Vahalové na ČRo Rádio Praha
14. 6. 2025

„Od února učím obor herectví. Jsme tři pedagogové prvního ročníku - já, Robert Mikluš a Petra Špalková. Máme 14 posluchačů, zrovna v tuto chvíli rozdělených do tří skupin,“ popisuje držitelka dvou Thálií Tereza Dočkalová. Ve studiu Rádía Praha vzpomínala i na své herecké začátky a mluvila o dalších projektech, které ji zaměstnávají.

Daria Ullrichová, která je společně s režisérem Janem Nebeským vedoucí celého ročníku DAMU, oslovila Terezu Dočkalovou s nabídkou vést zdejší studenty.

„Je to ohromná zodpovědnost. Zatím je to jako sázet nějaké sazeničky, ale se zavázanými očima, že člověk úplně neví, co z toho se chytne, co prostě vyleze z té hlíny a spatří světlo světa. Takže je to zatím velká neznámá, tvůrčí proces. Snažím se být připravená a upřímná,“ přibližuje.

Sama studovala herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě a přihlášku na DAMU zvažovala, ale nakonec nepodala.

„Pracovala jsem v divadle, v Komorní scéně Aréna, na poměrně nebývalé velké roli na svůj věk, což byla Nina Zarečná v Rackovi. A když jsem nějak v divadle řekla, že bych si podala přihlášku, tak mi řekli, že nemusím, že mě vezmou do angažmá. Měla jsem pocit, že budu někomu na DAMU zabírat místo.“

Z Ostravy do Prahy

U přijímacího řízení svých nynějších studentů nebyla, ale vybavila si alespoň střípky z toho svého na konzervatoř.

„Vybrala jsem si básničku od Vítězslava Nezvala, romance o katu Janu Mydlářovi, což asi nebyl pro čtrnáctiletou holku text, který úplně čekali. A v polovině této básničky jsem dostala okno. Nenapadlo mě nic lepšího, než to okno jakoby znázornit, čímž jsem si nejspíš tu porotu získala,“ vzpomíná.

Po odchodu z Ostravy zakotvila v pražském Divadle pod Palmovkou, po narození dcery prý trochu zvolnila a je tu jen na půl úvazku.

„Spousta našich inscenací dojíždí ke sté repríze, což je například *Mlčení bobříků*, *Bezruký Frantík* a *Pust'te Donnu k maturitě*. Tyto věci to mají na spadnutí. Pak bych všechny hrozně ráda pozvala na hru *U Kočičí bažiny*. A co se týče *Malé scény*, tak přijďte třeba na *Mámu*, což je takový můj vysněný divadelní projektík.“

Proč přesídlila z Ostravy do Prahy? Jak vzpomíná na moderování satirického pořadu *Branky, body, kokoti*? Bude mít pořad nějaké pokračování? Chtěla by si vyzkoušet i režii? A jaká témata ji zajímají? Poslechněte si celý rozhovor.

Záznam rozhovoru:

<https://praha.rozhlas.cz/herecka-tereza-dockalova-o-nove-vyzve-ucit-na-damu-je-ohromna-zodpovednost-ale-i-9494641>

Vnitřně jsem pro ni hledala omluvu, říká představitelka matky Kulínského

Monika Zavřelová, podcast Rozstřel na idnes.cz
17. 7. 2025

Citlivé téma sexuálního zneužívání v uměleckém prostředí je o to bolestivější v příběhu filmu *Sbormistr*, který je volně inspirovaný reálnou kauzou dětského sboru *Bambini di Praga*. Ivana Wojtylová, která ztvárnila matku hlavní postavy, nad nabídkou role neváhala. Předcházela jí ale vnitřní práce. „Vlastně vůbec nevím, jak se s tím dá žít,“ říká o postavě v rozhovoru s Monikou Zavřelovou.

„Hrajete matku, matka má dítě. To dítě máte ráda, to je přirozená věc. A máte ho ráda, ať jsou mu dva, nebo čtyřicet,“ vypráví, jak pro svou roli hledala v duši ospravedlnění. Přitom však vnitřně pracovala s dalším přesvědčením. „Matka je velký radar. Matka to vždycky nějakým způsobem cítí,“ míní.

I samotné natáčení přineslo několik silných momentů. Wojtylová si při nich uvědomovala, jak velké manipulaci v případech zneužívání dochází. „Točili jsme scénu, která byla v kostele, kdy vidíte holčičky z toho sboru. A když jsem se koukala těm holčičkám do očí, když zpívaly, bylo to, jako kdyby se snesli andělé. A tam vlastně pochopíte tu hrůzu,“ přibližuje vznik snímku Ondřeje Provozníka.

„Vlastně vůbec nevím, jak se s tím dá žít,“ mluví herečka za svou roli. Potřebu setkat se s matkou Bohumila Kulínského mladšího, reálného sbormistra *Bambini di Praga*, z důvodu ostychu a určité bolesti neměla. Zprostředkovaně si ale vyslechla příběhy kolegyň, které sbor dříve navštěvovaly. „Víš, my jsme mu sedávali na klíně a on nás tak jako hladil, ale my jsme v podstatě nevěděli, že je to osahávání,“ vyprávěly jí.

Další rozměr přináší fakt, že Wojtylová je sama pedagožkou – učí herectví. Má tak zkušenost s tím, jak člověk v pozici kantora vnímá a nastavuje hranice. „Já si myslím, že když máte úctu k člověku, ať je jim, kolik chce, tak se to nemůže stát. Pak nevím, kde je hranice mezi tím, kdy ten člověk je zdravý a kdy je nemocný,“ dodává.

„Hrajete jenom na svoji duši“

A jak ve své praxi pozoruje změny v dospívání žáků? „Učím asi osmnáct let. Děti se dostávají do puberty mnohem dříve než kdysi,“ míní. V umělecké branži se k tomu přidává tlak na výkon. Obojí dle hereččiny zkušenosti podněcuje šikanu. „Velmi se snažíme jim v té škole pomáhat, aby měli tu vnitřní sílu. Protože v herectví je strašně těžké,“ popisuje. „Vy hrajete jenom na svoji duši. A ještě vám říkají: ‚Nehraj, nehraj! To musí být pravda!‘“

O patnáctileté Kateřině Falbrové, jedné z hlavních rolí snímku, herečka mluví s úsměvem na tváři. „Katka je výjimečně talentovaná. Ona je skutečně jako panenka Marie, ty její nádherné modré oči. Ale všechny ty holčičky byly úžasné,“ vzpomíná. Vyzdvihuje také práci režiséra Ondřeje Provozníka, který si sám napsal scénář, i výkon a přípravu herce hlavní role, Juraje Loje.

Nejen díky těmto osobnostem mnozí o filmu mluví v souvislosti s nominací na Oskary. Takový úspěch však nikdy nebyl něčím, o čem by Wojtylová snila. „Já vypadám, jakože jsem takový energetik, což jsem, ale já jsem v podstatě hrozně plachá. Vlastně vůbec nechodím na casting,“ říká. K roli ve *Sbormistrovi* jí přivedla blízká castingová režisérka Mirka Hyžíková.

Wojtylová mluví také o svých začátcích a následném přesunu z Českého Těšína. „Já jsem do Prahy přišla, když mi bylo padesát. Jednoduchý to určitě není, ale kdo to má jednoduchý,“ směje se.

„Nepatřím mezi „star“, na které se dělá repertoár,“ pokračuje. Za jedno ze svých nejoblíbenějších představení považuje inscenaci 294 statečných, ve které v Divadle pod Palmovkou účinkuje. „To představení hrozně ráda hraji a hrozně si ho vážím. Je to taková moje lidská očista,“ uvádí. Představení získalo několik cen, herečku však nejvíce potěšila cena „Mladého diváka“.

O komunismu a svých realitách

Herečka, která získala čtyři nominace na cenu Thálie, vzpomíná také na život svého otce, který jako malý kluk propadl komunismu. „S Ivankou Chýlkovou, když jsme byli ve škole, jsme podepsali petici za propuštění Havla a oni ta jména hlásili na Svobodné Evropě. Můj táta to slyšel a vyhodil mě za to z domu. On měl úplně panickou hrůzu, co se s ním může stát. A já jsem nebyla schopná pochopit, že on to nechápe. Že ty věci nevidí, jak jsou,“ říká. Wojtylová svého tátu milovala. „Nevím, jestli když se ocitnete v nějaké své realitě, jste schopná vnímat jinou realitu,“ přemýšlí. „Ta doba byla pekelná. Já jsem se vždycky snažila o to, abych to bourala. Abych ten režim nějakým způsobem nahlodávala. Do strany jsem nikdy nevstoupila a vždycky mi to přišlo hrůzné. Vždycky,“ uzavírá.

V rozhovoru se představitelka matky Kulínského dále otevírá o svém příbuzenském vztahu s papežem Janem Pavlem II. i o roli v Žitkovských bohyních, kvůli které ji lidé zastavují na ulicích.

Záznam rozhovoru:

https://www.idnes.cz/kultura/film-televize/ivana-wojtylova-sbormistr-serial-rozhovor-podcast.A250716_072639_filmvideo_ikul

Postava Olji je mi blízká. Asi je to způsobem, jakým ji Esther Bol napsala, říká Dočkalová oceněná Thálií

Vladimír Kroc, ČRo Radiožurnál

2. 11. 2025

Olja právě oslavila svoje osmadvacáté narozeniny. A zbývá jí udělat ještě jedna věc, otevřít poslední dopis od mámy, která zemřela na rakovinu, když byly Olje čtyři roky. Za roli Olji ve hře Mára získala Tereza Dočkalová Cenu Thálie. „Mám hroznou radost, že ta cesta za zvnitřněním se těší takovému spotlightu,“ říká v rozhovoru pro Radiožurnál.

Jak blízká vám je postava Olji ze hry Mára?

Velmi, asi je to způsobem, jakým ji Esther Bol napsala, jakým způsobem vůbec píše. Není to první věc od ní, na které jsme se podílela. Ještě jsme s Tomášem Soldánem, který režíroval Mára, dělali pro pražskou scénu MeetFactory takové čtení jejího textu Crime, které je úplně explicitně o vpádu Ruska na Ukrajinu.

Uvědomila jsem si tam, že máme něco hrozně podobného, hodně tím flow toho textu a té řeči a také, že tomu někde hrozně hluboko rozumím, takže mě napadlo, že se tomu ještě pověnuji scénicky u nás.

Mimochodem autorka hry Esther Bol byla osobně na premiéře. Jak se jí nastudování a váš výkon líbily?

Moc, nebo to alespoň říkala.

Ceny Thálie se vám doma množí. Máte už jak ocenění pro mladou činoherečku do 33 let z roku 2011, potom z roku 2017 za Noru ze hry Domeček pro panenky a teď tedy za Olju. Má každá z těch Thálií pro vás jinou váhu?

Asi ano, asi určitě. Ta první pro mě byla zásadní v tom, že symbolizovala takový konsenzus na té cestě, že jsem tady správně a můžu pokračovat dál, nemýlím se úplně. A ta druhá je pro mě taková dospělácká.

Nora pro mě byla úžasná zkušenost. Hlavně kvůli setkání s režisérem Janem Nebeským. Byla to taková cesta za vlastní trapností, od té doby trapnost na jevišti vyhledávám. Takže ta má pro mě tento význam.

A tuhle mám asi ráda kvůli tomu tématu a také kvůli tomu, že uvedením Máry jsem se snažila nalézt nějakým způsobem sebe zvnitřněně a zbavit se všech hereckých prostředků. Hrozně ráda o tom mluvím, takže pro mě to je, jako kdybych byla frontman nějaké kapely a naschvál zpívala zády. Mám hroznou radost, že ta cesta za zvnitřněním se těší takovému spotlightu.

Rozhlas jako oblíbená družina

Olju už jste si zahrála v roce 2022 v rozhlasovém zpracování pro Český rozhlas Vltava. Jak moc se ta práce lišila od té divadelní?

Hledali jsme pro to obrazové zpracování. Takže to byl pro nás výlet ještě hlouběji, než jak tomu bylo v rozhlase.

Pro jednu ze stanic Českého rozhlasu - Rádio Wave jste nedávno načetla knihu Doroty Ambrožové zvanou Naháčci. Čím je pro vás rozhlas?

Družina, rozhodně. Asi kvůli tomu, že se tam člověk častokrát potká s kolegy z jiných divadel, je to odpoledne a většinou tam panuje skvělá nálada, takže mi to hodně připomíná školní družinu, kterou jsem měla ráda.

Ale zároveň je to pro mě místo, kde hrozně ráda trávím svůj čas, čtením a rozhlasovou tvorbou. Zabývám se jí už dlouho a intenzivně, hrozně moc mi to tříbí techniku a někdy, když jsem v rozhlase často, tak se třeba dva týdny nebo i dva měsíce nepřeknu.

Posluchači vás mohou znát z televize nebo ze streamů, ale velké filmové role se vám zatím spíše vyhýbají. Čím by to mohlo být?

Netuším. Je to opravdu něco úplně jiného. A buď to máte někde vevnitř úplně jednoduše a jde to, anebo musíte to rozpřažení hledat. A já asi budu spíš ta druhá varianta. Také zatím ještě nemůžu říct, že před objektivem se cítím úplně tak svobodně, jako například před mikrofonem nebo v divadle.

Ale třeba se to po vaší třetí Thálii změní, že přijde nějaká nabídka, nebo co si něco napsat sama? Nemáte autorské ambice?

Ani ne, mám jednoho autora doma. Mám radši vymyšlení dílčích, malých nápadů. Myslím si, že bych neuměla ten příběh sklenout. Radši do toho kecám jiným, když to řeknu jednoduše.

V Divadle pod Palmovkou jste od roku 2014. Jak důležitý je pro vás ten soubor nebo vůbec to divadlo?

Našla jsem tam spoustu přátel, našla jsem tam svobodu a důvěru, a to je podle mě hrozně důležité.

Jak se teď chystáte tu třetí Thálii oslavit? Nebo už oslavy proběhly?

Ano, oslavy byly, ale přece jenom už jsme dospělí a zralí lidé, takže jsme přišli domů hezky. Nesvívalo, takže je všechno v pořádku.

Záznam rozhovoru:

https://www.irozhlas.cz/kultura/divadlo/postava-olji-je-mi-blizka-asi-je-zpusobem-jakym-ji-esther-bol-napsala-rika_2511021913_elev

Jan Teplý: Je vzrušující hrát tak významnou postavu, jako je Oppenheimer

Ondřej Novotný, novinky.cz

9. 11. 2025

Patří mezi stálice pražského Divadla pod Palmovkou, kde ztvárnil desítky rolí. Tou prozatím poslední je J. Robert Oppenheimer v inscenaci Projekt Manhattan, jež pojednává o konstrukci první jaderné zbraně. „Fascinuje mě vznik bomby a objev, který jde ruku v ruce s Oppenheimerovou samotou,“ říká herec Jan Teplý.

Měl jste širší povědomí o celém Projektu, nebo jste jej měl spojen jen s osobou Oppenheimera?

O Projektu Manhattan a Los Alamos jsem samozřejmě věděl. Je to podstatná část moderní historie. Viděl jsem dokumenty, četl různé články a samozřejmě viděl i Nolanův film Oppenheimer.

Znal jste z dřívějšíka i další postavy spojené s Manhattanem krom Oppenheimera?

Některé ano, nicméně je pravda, že nejvíc jsem toho věděl o Oppenheimerovi. Je to koneckonců ikona celého Projektu Manhattan.

Jaké to je převtělit se do člověka, který se svým způsobem nepřímo podílel na smrti statisíců lidí?

Je rozhodně vzrušující hrát takto významnou osobnost. Fascinuje mě, co všichni ti vědci, nejen Oppenheimer, nosili v hlavách. Byli to ve svém oboru géniové. Fascinuje mě také samotná jaderná energie, vznik bomby a objev, který jde ruku v ruce s Oppenheimerovou samotou, jíž si musel procházet, případně tíhou, která na něj padala.

Massiniho inscenaci Projekt Manhattan jste v Palmovce nazkoušeli jako druzí po Jihočeském divadle. Viděl jste jejich pojetí?

Vím, že to v Budějovicích hrají, ale jejich verzi jsem neviděl.

Samotná inscenace je rozdělena na dvě poloviny a být je ve vašem pojetí na Palmovce Oppenheimer vyobrazen na plakátě jako hlavní postava, objeví se až ve druhém dějství. Považujete ho vůbec za hlavní postavu?

Já čistě sobecky ano (směje se). U Massiniho se mi ale líbí i prostor pro další postavy. Řada lidí se mě při zkoušení ptala, jestli děláme toho Oppenheimera. Odpovídal jsem, že děláme Manhattan, což je projekt, který není právě jen o Oppenheimerovi.

Myslím, že Massini to psal tak, aby děj gradoval, proto Oppenheimera představil až na začátku druhého dějství a nejprve představil „mediálně méně známé“ vědce. Beru to jako kolektivní věc, při které Oppenheimer přijde jako poslední do party a pak se děj točí kolem

něj a jeho zásadního rozhodování.

Celou inscenaci provází trio ženských průvodkyň. Jak vnímáte jejich roli?

Holky jsou naše vypravěčky částice, atomy či neutrony. Do děje vnášejí ženskou energii, která je protipólem všech rovnic a tuší, jak to všechno dopadne. Vůbec celá hra má hodně vrstev. Fyziku, logiku v kontrastu s tím, co nás přesahuje.

Žijeme v poměrně nejisté době. Myslíte, že se Projekt Manhattan stává aktuálním k současnému světovému dění?

Bohužel ano. Je vlastně aktuální od doby vzniku atomové bomby. Jaderná energie změnila mnohé a jedná se rozhodně o revoluční objev, který může jak pomáhat, tak ničit. A nevíme, jakých věcí jsou schopni psychopati, kteří mají jaderné zbraně k dispozici.

Na Palmovce máte za sebou hodně významných rolí. Od minulé sezony hraje i postavu Higginse v Pygmalionu. Ta se asi od Oppenheimera zásadně liší, že?

Ne zas tolik, je to taky profesor (směje se). Je fajn si během krátké doby zahrát takto odlišné role.

Co pro vás role Higginse znamená?

Další výraznou příležitost. Osobně jsem měl původně předsudky, jestli má Pygmalion v současné době co říct. Ale Shaw je velice chytrý autor a vyžaduje velkou preciznost, řemeslnou i v myšlení. A nakonec dnes je téma mužského šovinismu bohužel stále aktuální.

Před mnoha lety navíc Higginse hrál i můj táta, to je taková fajn osobní rovina.

Vaše nastudování Pygmalionu má lehce steampunkovou výpravu. Jaký je její účel?

Steampunk podle mě pomohl zviditelnit i temnější tóny, které Pygmalion má, zároveň ukazuje celou bizarnost společnosti, vztahů a chování.

Co vás čeká na divadelních prknech dále?

Aktuálně zkusíme inscenaci Dědictví v Divadle Verze. Režuruje to David Prachař a spolu se mnou v ní hrají Jana Janěková, Vlasta Peterková, Sarah Haváčová, David Matásek a Jiří Panzner.

Je to kus od progresivního německého autora Maria von Mayenburga a premiéra v Divadle v Celetné proběhne 7. prosince.

Kromě divadla vás diváci brzy uvidí i ve třetí sérii primáckého seriálu Zákony vlka. Jakou postavu tam ztváříte?

Hraju postavu, které se říká Kapitán. Je to takový šéf podsvětí, pracuje ovšem ještě pro většího šéfa.

Dá se tedy říct, že jsou s vámi spojeni záporáci?

U filmování asi jo. Nejspíš na to mám obličej (směje se). A teď se mi to trochu sešlo. Je mi ale úplně jedno, jestli je to kladná nebo záporná role, hlavně když má za sebou nějaký dobrý příběh.

Diváci, respektive posluchači, vás mohou znát z rozhlasu, dabingu a audioknih. Co vás čeká na „tomto poli“?

Momentálně jsem dokončil šestý díl ze série Bretaňských detektivek od Jean-Luca Bana-leca. Aktuálně pracuji na druhém dílu fantasy Malazská kniha padlých, což je obrovský epos.

S hlasem pracujete i v dabingu, který jste ale začal dělat později. Proč?

Nevím, asi to chtělo více času. Ale režisér Zdeněk Štěpán se mnou měl trpělivost a postupně jsem se do toho dostal.

V poslední době jste ztvárnil mistra Sola ve Star Wars seriálu Akolytka, případně White Tigera v novém Daredevilovi. Berete to jako své nejméně výraznější dabingové role?

Nejméně výraznější dabingovou rolí je pro mě Gereon Rath v seriálu Babylon Berlín, na němž jsem pracoval právě se Zdeňkem Štěpánem. A asi i díky ní začaly přicházet i další.

Jde vůbec vybrat, jestli je náročnější dabing, nebo načítání audioknih?

Závisí na tom, co dabujete nebo čtete, ale konkrétně pro mě jsou náročnější audioknihy. Čte se hrozně moc textu, rozlišují postavy, vytváří komplexní svět. Je to náročná, ale zároveň krásná práce. V poslední době nejčastěji pracuji s režisérem Vítem Malotou a spolupráce s ním je vynikající a obohacující.

Dá se tedy říci, že díky načítání audioknih si přečtete tituly, které byste nikdy sám nečetl?

Přesně tak. Většinou jsou to věci, ke kterým bych nikdy sám nepřišel. Třeba Malazská kronika je kult, ale sám bych se do ní asi nepustil. Vlastně si rozšiřuju obzory.

Hrajete skoro každý večer v divadle, točíte, načítáte audioknihy, dabujete. Najdete si vůbec čas na odpočinek?

Určitá rovnováha mezi prací a soukromým životem je pro mě důležitá, čím jsem starší, tím víc. Aktuálně se mi toho sešlo dost, je to fajn, ale už se těším, až zase na chvíli trochu zvolním.

Tereza Dočkalová: Když od tří do šesti někomu vykládáte, jak se věci mají, nemůžete pak přijít do divadla a od sedmi do deseti to zrazovat

Anežka Pondělíčková, divadelni.net
10. 11. 2025

Herečka Tereza Dočkalová (*1988) se letos stala historicky první umělkyní, která získala už třetí Cenu Thálie – tentokrát za roli Olji v inscenaci *Máma* Divadla pod Palmovkou. O chvílích bez dechu po vyhlášení svého jména, o síle pochybností, o návratu k příběhu poznamenanému válkou, ale i o tom, proč se při učení herectví cítí, jako by měla „čtvrté myšlenky“, mluvila v rozhovoru pro divadelni.net.

Prvního listopadu ses stala vůbec první herečkou v historii, která získala už třetí Cenu Thálie. Když při slavnostním ceremoniálu v Národním divadle zaznělo tvoje jméno, co ti problesklo hlavou jako první?

Vůbec nic. Ono chvíli trvá, než si vyřčené jméno člověk spojí sám se sebou. Je to neuvěřitelný pocit, čas plyne nějak moc pomalu. Jako když ve válečném filmu vybuchne granát a my pak ve zvuku slyšíme pískot a vidíme záběr na dezorientovaného člověka, který chodí v oblacích prachu. Akorát je to šťastný granát a jsou to veselá oblaka. Asi oblaka hvězdného prachu.

První Thálii jsi získala pro činoherce do 33 let (2012), druhou za Noru (2018) a tu letošní za roli Olji v inscenaci *Máma*. Co pro tebe v jednotlivých obdobích tvé kariéry ocenění Thálii znamenalo?

Myslím, že v každém období to hlavně bylo potvrzení, že jdu po správné cestě. Ukazatel v lese, který se neobjevuje tak často, jak by člověk potřeboval, zato když se objeví, je to ohromná úleva. Myslím, že pochybnosti jsou pro naši profesi důležité, ale někdy – třeba jednou za pár let na malinkou chvíli – je velmi úlevné nepochybovat ani trochu. To jsou pro mě ty tři večery Thálie.

Mámu jsi nahrála už v roce 2022 jako monodrama pro Český rozhlas, kde tě – stejně jako o dva roky později v divadle – režíroval Tomáš Soldán. V čem bylo zkoušení rozhlasové a divadelní verze odlišné? A co se pro tebe při návratu k té samé postavě po dvou letech zásadně proměnilo?

Na jevišti jsme se mohli pokusit Olju a její příběh rozvinout. Ke zvuku se přidala i hmota. A hmota mohla popírat ty silné ironické statementy, kterými Olja komunikuje. „Tělo to ví.“ To je věta z inscenace, kterou Tomáš Soldán v obou případech zvolil jako klíčovou. V době, kdy jsme to nahrávali jako rozhlasovku, byl prosinec 2021 a nebyla ještě válka na Ukrajině. Myslím, že to zásadně proměnilo ten příběh, ač to s ním na první pohled příliš nesouvisí. Esther psala Mámu myslím okolo roku 2016. My jsme jí nabídli, jestli hru nechce ve světle aktuálních příšerností nějak aktualizovat. A Esther chtěla. Vznikla tak přenádherná obžaloba Ruska na dvě stránky. Ostrá a nekompromisní jako náplast, co s sebou nakonec vezme i ten strup.

Autorka Mámy Esther Bol byla i na premiéře v Divadle pod Palmovkou v červnu 2024. Měly jste možnost promluvit si?

My už jsme se předtím viděly. Tomáš Soldán v mezičase zinscenoval čtení její hry C.R.I.M.E. Rok od začátku války jsme ji uváděli v MeetFactory. Ester, tehdy ještě Asja, přijela na premiéru. Viděly jsme se dvakrát a sem tam si zamáváme přes Marinu Feltlovou, která s ní komunikuje pravidelně. Myslím, že Máma rozhodně není poslední hrou této autorky, kterou v Česku uvidíme.

Vím, že uvedení Mámy v Divadle pod Palmovkou pro tebe bylo splněným profesním snem. Máš už teď v hlavě nějaké další herecké sny nebo projekty, které zatím trpělivě čekají na svou příležitost?

Mám takový jeden sen. Ale nechci v tom hrát ani to režirovat, jenom to chci vymyslet a občas do toho trochu kecat. Nevím, jestli má tahle pozice u divadla jméno.

V inscenaci U Kočičí bažiny Mariny Carr v režii Michala Langa jsi vystavěla Hester Swanovou jako mimořádně vrstevnatou postavu – silnou, zranitelnou a zároveň neklidně přitažlivou. Co tě na této moderní Médee nejvíc přitahovalo?

Asi to její spojení s přírodou, sahající až někde do kolektivního nevědomí. Baví mě ta hluboká tělesnost. Baví mě to vyvrhelství. Je to trochu Thomas Shelby z Gangů z Birminghamu (Peaky Blinders), ale v sukních. Je to trochu Sinead O'Connor.

Od února 2025 učíš na DAMU činoherní herectví v ročníku Darji Ullrichové a Jana Nebeského. Taková nabídka se neodmítá. Jak se v roli pedagožky cítíš?

Je to velká odpovědnost. Už jsem se možná trochu naučila, jak s ní zacházet, ale i tak... asi nikdy jsem před ničím neměla takový respekt.

Co tě na práci se studenty nejvíc překvapilo nebo tě samotnou posunulo v přemýšlení o herectví?

Když od tří do šesti někomu vykládáte, jak se věci mají, nemůžete pak přijít do divadla a od sedmi do deseti to zrazovat. Takže vás to zpětně cizeluje. Tonička Bolavá, postava ze světa Terryho Pratchetta, má Třetí myšlenky. Ty – když to řeknu ve zkratce – přemýšlejí samy pro sebe. Od té doby, co učím na DAMU, mám při hraní Čtvrté myšlenky.

V rozhovoru pro Český rozhlas jsi řikala, že učení je jako sázet sazeničky se zavázanými očima. Trochu mi to připomíná moji výchovu čtyřletého syna. Pomáhá ti v pedagogické praxi nějak tvoje praxe mateřská?

Zkušenost s mateřstvím mi myslím pomáhá úplně ve všem. A děti a zvířata jsou pro herce nejlepší inspirace.

Tereza Dočkalová hlavním hostem Artzóny

Saša Machailidis, ČT art
25. listopadu 2025

Saša Michailidis: Dobrý večer u další Artzóny, takže dnes jazzové album rodinné kapely Fusion Eichler Trio nám představí Jakub Doležal. Divadelní publicista Jan Kerbr viděl premiéru Pravidel Nirvány ve Švandově divadle. A máme pro vás i dvojrecenzi stříhového dokumentu o Georgi Orwellovi. Ve fenoménu se zblízka podíváme na památníky, pomníky a současnou kulturu paměti vůbec. Nejprve ale jedna z nevyraznějších divadelních hereček současnosti a držitelka tří cen Thálie, z nichž jedna za roli Olji v inscenaci Máma, je docela čerstvá. Tereza Dočkalová

(...)

SM: Tak tři už Thálie, dobrý, ne?

TD: Jo, snáším to dobře, dobře se to snáší.

SM: Já se na to ptám, protože vlastně když jste dostala svoji první Thálii pro herečku do 33 let, tak jste k tomu měla takový trošku blazeované rezervovaný odstup ale potěší to vždycky, že jo?

TD: Myslím si, že se to hodně vázalo k věku a k prostředí, že prostě Ostrava a 25 let, no, takže jsem se to snažila nějakým způsobem držet od těla a nemyslím si, že to je zas tak dobrý nápad. Jsou prostě dny nebo období v životě, kdy se slaví, ano, kdy jsou dožínky, a je super si to vlastně užít naplno, aby si to pak člověk prostě nesl do těch období, které dožínky nejsou.

SM: Což ale se ve vašem případě tak úplně často nestává. Ono to vypadá aspoň takhle, že jste taková trošku Maryl Streep českého divadla...

TD: Ježíš, to je krásný, to je krásný.

SM: I z hlediska počtu cen, a to ještě vlastně jste extrémně mladá. Co bude pokračovat dál, to uvidíme... Máma - vy jste vlastně o tom řekla, že to byla vaše tak trošku vysněná role, možná typ role, než ta samotná role.

TD: Mně se na tom textu strašně líbilo, že jde k nějaký křehkosti v člověku a že jde k tomu, co je si schopen o své křehkosti přiznat anebo naopak nepřiznat, a to mě vlastně hrozně bavilo ohledávat jevištně, plus já jsem si chtěla zkusit nějaký divadlo, nějaký typ herectví, ve kterém bych se zbavila prostředků prostě, jako pták Fénix. A vlastně začít nějak z nuly, úplně se vrátit k podstatě, prostě úplně v nějakém ztišení, prostě je to, když bych to měla k něčemu přirovnat, jako kdyby frontman nějaký strašně známý kapely zpíval zády, což jakoby často používám, ale ono to doopravdy nějakým způsobem pojmenovává to, co já jsem vlastně poptávala okolo pětaticítky v divadle.

SM: Pokud se podíváte na herectví jako takové a vlastně nejenom vaše herectví, ale i to, které je součástí toho celku, tak definujete si to nějak v obecnosti, čeho vlastně chcete docílit pokaždé, ať už je to malá nebo velká role?

TD: Myslím, že je důležité, abychom se společně něčeho dotýkali, abychom se něčeho dotkli, a to podle mě jako herec už potom hned cítíte, když držíte prst na něčem, co vás přesahuje, co je prostě téma. A cítíte to v reakcích publika, v tom, co si o tom potom nosí domů. Ted' jsme měli Den otevřených dveří. A já jsem dělala prohlídku po divadle a pak byl prostor pro otázky. A jedna paní měla velmi dobrou otázku: Jaké bychom chtěli diváky? Což jako... uuuu... děkuju, díky za otázku. Tak dost koukali, protože jsem jim řekla, že divadlo podle mě potřebuje – že se to asi špatně poslouchá v dnešní době, kdy spousta lidí potřebuje si spíš odpočinout, uvolnit se a na chvíli na nic nemyslet – ale že divadlo prostě nepotřebuje takové diváky, jestli má plnit svoji funkci. Že prostě potřebuje diváky, který si, slovy Tomáše Vůjtky, dramaturga Komorní scény Aréna, prostě přijdou do toho divadla rozbit hubu a pak jdou domů a hrozně dlouho o tom musí přemýšlet, což prostě chápu, že je v dnešní době složitě, ale myslím si, že dost potřebné. Že jako to divadlo, které má jenom pobavit a hladit po srsti okay, je potřeba, ale rozhodně ne v takový míře, jak by se to možná zdálo.

SM: Jakou roli vlastně zaujímá ve vaší herecké práci improvizace? Protože já vlastně na jednu stranu – a slyšeli jsme to od Tomáše Soldána – vy jste tajfun, vy jste opravdu živel, možná je to správné slovo buič...
TD: Hm, to se mi líbí, děkuju.

SM: Ale přitom mám takový pocit, že vy opravdu jste ráda v zajetí chytrého textu.
TD: Jo, tak ono asi člověk musí vědět, kdy je to místo pro to buičství. Já si myslím, že mám ve svých rolích extrémně uklizeno. Tam jako prostor pro žádný jakoby bouření už... jako jo, ale je to prostě všechno nalitý v nějakých drahách a kolejích, o kterých jsem přesvědčená, že někam vedou, že jo, a někde se spojují a tak. A myslím, že to buičství spíš vnímám hodně při tom zkoušení. On kdysi úplně dávno, ted' na to často myslím, protože jsem začal učit na DAMU, tak vlastně to člověka i samotného vracím úplně k těm začátkům, aby si to nějak zpětně znovu pojmenoval.

SM: To jsme slyšeli ted'ko i v tý dikci, tam byla Ostrava okamžitě.
TD: Jojojo. To někdy ze stesku vyplyne. No, a člověku se začnou vybavovat i různé věty, úplně prostě 20 let starý a mně se vybavila věta Miloše Čížka, který byl tehdy šéfem hereckého oddělení na konzervatoři, herec z Českého Těšína, potom šéf umělecký, a ten říkal, že nejhorší v divadle je, když divadlo dvou herců přehrajou spadnutý klíče nebo převrhnutá židle, že najednou to je ten nejživější aspekt na tom jevišti a ti dva nevědí, jak na to mají reagovat. To ve mně hrozně dlouhou dobu rezonovalo, že jak toho docílit, aby to vlastně mělo řád, ale zároveň to bylo volné v kloubech. Že vy dokážete okamžitě zareagovat na cokoliv a vzít to do té hry. Tomu se prostě podle mě říká svoboda a myslím si, že k ní vede hrozně složitá cesta, jakoby osvobodit se vlastně od všech těch prostředků, systému, schémat jakoby toho, co chtějí jiní lidi po vás, toho, co chce autor, bla bla bla. Stejně se nakonec, všichni, si myslím, doufám, shodnou na tom, že potřebují, aby jim ten herec vylezl po zádech a přitom odrazu je zadupal do země a letěl. A to je to nejlepší na tom. A myslím si, že ve chvíli, kdy toho člověk dosáhne, není to vždycky a není to tak, že když toho dosáhnete, tak už to vždycky máte. Mluví fakt jenom o těch dvou měsících zkoušení a pak následný hře, ale to si myslím, že je potom ta radost a to je to, že jsme se něčeho dotkli a že celej barák má slavit, že se něco povedlo. Že to nakonec prostě končí u svobody toho herce.

SM: Terezo, vlastně nevím, jestli to není trochu bolestné téma. Protože cítil jsem z nějakých rozhovorů, že byste o to stála, ale opravdu se vám vyhybají výraznější filmové a televizní role, protože jste moc výrazná?
TD: Je to možný, je to možný, že na tu kameru to nefunguje, já nevím, mně se o tom blbě mluví, jo, já vím, já jsem jako měla spoustu možností, byla jsem pozvaná na velký casting, ale prostě vždycky tomu chyběl nějaký ten X faktor prostě.
SM: A umíte to vlastně s kamerou?
TD: Nevím, nevím, nevím, snažím se, je to pro mě neprobádaný a podnikám nějaký kroky, snažím se to nějakým způsobem hacknout, ale že bych se cítila komfortně, to se fakt říct nedá.

SM: A co vám vlastně v tom brání? Protože vy ráda zkoumáte hranice herectví.
TD: Máte úplnou pravdu. Mě by to asi strašně zajímalo, protože to je vlastně to úplně jiný herectví, ale je pravda, že proto, abych to mohla v klidu zkoumat, mi vlastně chybí nějaký komfort, komfort důvěry. Což ale na druhou stranu nechci vlastně říkat, že mi ji někdo nedává. Ona se důvěra ve velký roli blbě dává, když jeden natáčecí den stojí mega. Já jako na jednu stranu se nedivím, že chtějí někoho, o kom jsou přesvědčený, že to zvládne.

SM: Někoho, s kým nebudou riskovat?
TD: Riskovat to, jestli to umí. Pak se samozřejmě můžeme bavit o tom, jestli riskují dostatečně, co se týče nových tváří. Já nevím, možná málo, ale tohleto je pro mě vlastně pochopitelný.

SM: Měl jsem takový dojem, když jste o tom mluvila jinde, že máte radost z toho, že učíte

na DAMU, ale co vás vlastně pohání a co vlastně se snažíte předat? Protože i vaše povaha je určitě úplně jiná než mnohých hereček a herců, kteří tam jsou. A vlastně jako energie se předat nedá.

TD: Dá.

SM: Fakt jo?

TD: Nějakým způsobem jo. Energie se dá předat, vždyť na tom je založený divadlo.

SM: Jo, myslím teďko taková ta vnitřní, ten vnitřní oheň,

TD: Myslím si, že se dá vykybicovat, to srdíčko, to, jakože je potřeba prostě za to dýchat. To si myslím, že je předatelný. Jako rozhořet pod někým kahan podle mě jde. Samozřejmě, že ten druhý musí chtít, nejde to u lidí, kteří nechtějí. Já se snažím vlastně probudit vašeň pro to řemeslo, protože ty věci prostě sahají až do nějaké metafyziky a že to je prostě hrozná zábava si to pojmenovávat.

SM: A baví vás to.

TD: Baví mě to hrozně moc a samozřejmě i nějaká míra toho chaosu, protože si myslím, že chaos je prostě funkční tvůrčí věc, hrozně moc. To říkají přece námořníci, že když jsou vlny tak velký, do té doby se to tam snažíte nějak řešit, ale když už to nejde, tak to prostě máte pustit a zalézt do podpalubí. Myslím si, že někdy je tohle hrozně dobrý rozhodnutí vlastně i v divadelní tvorbě.

SM: Musím říct, že mě strašně baví na vašem herectví nejenom ta fyzičnost toho, jak vy prožíváte tu roli, ale především ta práce s hlasem, protože to je opravdu unikátní a úplně se to potom projevuje v audioknihách a vy si v tom vyloženě libujete. Ono to zabírá strašně moc času, je to neuvěřitelně náročně náročný.

TD: Brutálně náročný!

SM: Není to zase tak extra placený.

TD: Vůbec.

SM: Ale vy – ten rozhlas, takže hry, audioknihy – v tom jedete furt.

TD: Tak ono mě to strašně baví, i přestože by to mohlo být placený líp, tak je to vlastně placený dobře, jako nenajdete to na ulici. Ještě se vrátím k té náročnosti, jako je to brutálně náročný. Po dvou hodinách u mikrofonu, kdy tam jste sám zavřenej, tak máte pocit, že jste nevléčitelně nemocnej, začnou vás bolet věci, o kterých ani nevíte, že máte, ať tam sedíte a přemýšlíte, kde se jako projevuje první nádor, jo, protože ta hlava – je prostě unavená, přetažená – vám dává takový věci a ono je to vlastně v něčem strašně super tam sedět a vybojovávat si skrz to tělo to soustředění, tu koncentraci. A do toho vlastně strašně aktivně pořád zjišťujete, co je za slovy a po pár letech namlouvání audioknih jste schopn špatnej překlad poznat na první stránce. Mě vždycky bavila čeština a mám pocit, že tyhle věci můžu vlastně tak beztréstně cizelovat vlastně pořád.

SM: Terezo, když pomineme všechny ty Thálie, máte pocit, že tohleto je prostě úplně skvělé období vaší práce obecně? Když si vezmete, jaké typy rolí dostáváte, co děláte, jak si s nima můžete hrát? Protože já takový pocit mám. Že opravdu co představení, to radost.

TD: Jo, dožínky. Dlouhotrvající několikaleté dožínky. Jsem dítě štěstěny v tomhle a vím, že to nebylo vždycky jednoduchý, i když to tak může vypadat u spousty lidí, tak ta odvrácená strana je samozřejmě to, že vy se neustále musíte lámat a musíte to vzít jako jeden ze svých pracovních nástrojů, boj sám se sebou, a to nejsou jednoduchý věci, jenom jsou neviditelný, no. Ale chtěla bych fakt všechny motivovat v tom, že prostě to stojí za to, že ten proces je originální a je tvůrčí a je živej a má to výsledky.

SM: Terezo, moc děkujeme. A my jako diváci si opravdu od těch vašich postav rádi necháme dát do držky. Díky moc.

TD: To slyším strašně ráda, děkuju moc za pozvání, hezký večer.

Kompletní záznam rozhovoru:

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/12072033166-artzona/225542152010024/>

Z MONITORINGU MÉDIÍ

Médium	Datum zveřejnění	Téma	Titulek	
ČTart	1/1/2025	U Kočičí bažiny	Intenzivní jevištní existence Dočkalové je předností inscenace U Kočičí bažiny	https://art.ceskatelevize.cz/360/intenzivni-jevistni-existence-dockalove-je-prednosti-inscenace-u-kocici-baziny-7hT51
Deník N	1/3/2025	Noc zlomených nehtů	Deset nejlepších divadel roku 2024	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/search/7541337/articles/417271411
ČT 24	1/3/2025	U Kočičí bažiny	Přehled prosincových divadelních premiér	https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/kultura/divadelni-premiery-brnenske-metro-sisi-i-vnitri-svet-mysicky-356758
CNN Prima news	1/6/2025	U Kočičí bažiny	Showtime	viz výstřižky
Medium.cz	1/14/2025	Encyklopedie akčního filmu	Encyklopedie akčního filmu, Havel a Plástiči	https://medium.seznam.cz/clanek/eva-turnova-encyklopedie-akcniho-filmu-havel-a-plastici-112580
Reflex	1/16/2025	U Kočičí bažiny	Bažina vášnivých duší	viz výstřižky
Český rozhlas Dvojka	1/16/2025	Hana Seidlová	rozhovor s Terezou Kostkovou v pořadu Blízká setkání	https://dvojka.rozhlas.cz/jako-tetu-katerinu-memuseli-krotit-chodila-jsem-se-omlouvat-vypravihana-9393773
atzijedivadlo.cz	1/17/2025	Noc zlomených nehtů	Komedie Noc zlomených nehtů v Divadle pod Palmovkou	https://www.atzijedivadlo.cz/komedie-noc-zlomenych-nehtu-v-divadle-pod-palmovkou/
All4fun.cz	1/18/2025	Noc zlomených nehtů	Komedie Noc zlomených nehtů v Divadle pod Palmovkou	https://all4fun.cz/zabava/divadlo/komedie-noc-zlomenych-nehtu-v-divadle-pod-palmovkou/
Nová Večerní Praha	1/19/2025	Noc zlomených nehtů	Komedii Noc zlomených nehtů uvede Divadlo pod Palmovkou	https://www.vecerni-praha.cz/komedii-noc-zlomenych-nehtu-uvede-divadlo-pod-palmovkou/
moviezone.cz	1/21/2025	Moviezone Live Živě	MovieZone Live Živě v Divadle pod Palmovkou už 30. ledna	https://www.moviezone.cz/clanek/47861-moviezone-live-zive-v-divadle-pod-palmovkou-uz-30-ledna
dotyk.cz	1/21/2025	Jan Teplý a Michaela Badinková	Herec Jan Teplý žije s krásnou herečkou z Básníků. Víte, která to je? Moc se spolu neukazují	https://www.dotyk.cz/magazin/jan-teply-jr-manzelka/
magazininspirace.cz	1/25/2025	Noc zlomených nehtů	Divadelní tip: Komedie Noc zlomených nehtů v Divadle pod Palmovkou	https://magazininspirace.cz/divadelni-tip-komedie-noc-zlomenych-nehtu-v-divadle-pod-palmovkou
Čro Vltava	1/27/2025	Tereza Dočkalová	profilový rozhovor v pořadu Vizitka	https://vltava.rozhlas.cz/uz-dlouho-je-pro-me-herectvi-stav-mysli-rika-herecka-tereza-dockalova-9400442
Divadelní noviny	1/28/2025	Máma	Plus a minus: 5 doporučení a 5 varování	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/search/7541260/articles/431587976
Hospodářské noviny	1/31/2025	Tomáš Dianiška	Dramatik, režisér a herec Tomáš Dianiška	viz výstřižky
Medium.seznam.cz	2/3/2025	Bezruký Frantík	Stoletý generál Boček a Bezruký Frantík spolupracovali	https://medium.seznam.cz/clanek/hyneck-jurman-stolety-general-a-bezruky-frantik-spolupracovali-118153
pro-kulturu.cz	2/5/2025	Mimopražské inscenace v DpP	Divadlo pod Palmovkou zve na úspěšné mimopražské inscenace	https://www.pro-kulturu.cz/divadlo-pod-palmovkou-zve-na-uspesne-mimoprazske-inscenace/
Naše Praha 8	2/14/2025	Noc zlomených nehtů	Už jste viděli rapovou komedii?	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/search/7627500/articles/440844361
minutan.cz	2/13/2025	Ceny divadelní kritiky	Ceny divadelní kritiky vyhlásily nominace	tps://denikn.cz/minuta/1652267/
idnes.cz	2/13/2025	Ceny divadelní kritiky	Martin Pechlát či Denisa Barešová mají šanci v Cenách divadelní kritiky	https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/ceny-divadelni-kritiky-2024-nominace.A250213_153554_divadlo_ts
Respekt	2/17/2025	Ceny divadelní kritiky	Divadelní ceny	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/search/7627561/articles/442687948
Dílo	2/21/2025	Máma	Tolik tragických tváří mateřství / díl druhý	https://www.casopisdilo.cz/tolik-tragickych-tvari-materstvi-dil-druhy/
Seznam zprávy	2/26/2025	Ceny divadelní kritiky	Ceny divadelní kritiky mají nominace za loňské výkony	https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kultura-ceny-divadelni-kritiky-maji-nominace-za-lonske-vykony-270804
médium.cz	2/28/2025	U Kočičí bažiny	U Kočičí bažiny aneb Moderní Médeia v Divadle pod Palmovkou	https://medium.seznam.cz/clanek/martina-oplatkova-u-kocici-baziny-aneb-moderni-medeia-v-divadle-pod-palmovkou-125476
i-divadlo.cz	2/28/2025	Pygmalion	„Vynalézáme nové Lízy.“ Pygmalion míří na scénu Divadla pod Palmovkou	https://www.i-divadlo.cz/zpravy/vynalezame-nove-lizy-pygmalion-miri-na-scenu-divadla-pod-palmovkou
advojka.cz	3/1/2025	Pygmalion	zpráva v sekci Akce-Doporučujeme	https://www.advojka.cz/akce/525/pygmalion-divadlo-pod-palmovkou
Nová Večerní Praha	3/2/2025	Pygmalion	Pygmalion míří na scénu Divadla pod Palmovkou	https://www.vecerni-praha.cz/pygmalion-miri-na-scenu-divadla-pod-palmovkou/
divadlo.cz	3/3/2025	Pygmalion	„Vynalézáme nové Lízy.“ Pygmalion míří na scénu Divadla pod Palmovkou	https://www.divadlo.cz/clanky/vynalezame-nove-lizy-pygmalion-miri-na-scenu-divadla-pod-palmovkou/
scena.cz	3/3/2025	Pygmalion	Pygmalion míří na scénu Divadla pod Palmovkou	http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=1&c=47090&r=2
Čro Region / Středočeský kraj, Radiožurnál, Dvojka, Magazín Deníku N	3/7/2025	Pygmalion	zpráva o premiéře v denním proudu	
	3/7/2025	Pygmalion	zpráva + foto v rubrice Divadlo	viz výstřižky
O divadle	3/7/2025	Pygmalion	zpráva k premiéře	https://www.odivadle.cz/pygmalion-divadlo-pod-palmovkou/
Čro Vltava	3/7/2025	Pygmalion	repo ze zkoušky v ranní Mozaice (7:36)	viz výstřižky
Seznam zprávy	3/7/2025	Pygmalion	Pygmalion se severomoravským dialektem. Prodávačku květin hraje Gajdošíková	https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kultura-divadlo-pod-palmovkou-pygmalion-271368
tojesenzace.cz	3/6/2005	Pygmalion	„Grandiózní úkol: Vynalézáme nové Lízy.“ Pygmalion míří na scénu Divadla pod Palmovkou	https://tojesenzace.cz/2025/03/06/grandiozni-ukol-vynalezame-nove-lizy-pygmalion-miri-na-scenu-divadla-pod-palmovkou/
novinky.cz	3/13/2025	Pygmalion	Divadlo pod Palmovkou pojal Pygmaliona po svém. Tak trochu steampunkově	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-recenze-divadlo-pod-palmovkou-pojalo-pygmaliona-po-svem-tak-troucho-steampunkove-40512457
ČT Události	3/15/2025	Pygmalion	reportáž z generálky	viz výstřižky

ČT Události v kultuře	3/15/2025	Pygmalion	reportáž z generálky	viz výstřižky
All4fun.cz	3/16/2025	Pygmalion	Komorní scéna PalmOFF Divadla pod Palmovkou uvádí Přiliš krátká telomera	https://all4fun.cz/zabava/komorni-scena-palmo-off-divadla-pod-palmovkou-uvadi-prilis-kratka-telomera/
Vaše 8	3/17/2025	Pygmalion	"Kupite si kytku od chude děvuchy? Su kurevski fajne!"	viz výstřižky
Aha!	3/18/2025	Pygmalion	Igor Bareš v novém Pygmalionu. Kvůli roli vybíral popelnice!	viz výstřižky
aktualne.cz	3/19/2025	Pygmalion	Kupite si kytku od chude děvuchy? Palmovka inscenuje Pygmalion	https://magazin.aktualne.cz/kultura/divadlo/pygmalion-divadlo-recenze/r~d56c9f72041511f0a26cac1f6b220ee8/?utm_campaign=&utm_medium=z-boxiku&utm_source=www.seznam.cz
ČT24	3/19/2025	Pygmalion	Studio 24 - kulturní tipy (rozhovory Lang, Teplý, Gajdošiková)	viz výstřižky
CNN Prima news	3/20/2025	Pygmalion	rozhovor v pořadu Nový den	viz výstřižky
Deník N	3/22/2025	Přiliš krátká telomera	Nesmrtelnost na Palmovce, Manon u dálnice a Last of Us 2	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/75033dc7-85e5-41da-aed9-04162ac5eaff/search/4053140/articles/463967428
CNN Prima news	3/22/2025	Pygmalion	repo z premiéry	viz výstřižky
Respekt	3/24/2025	Přiliš krátká telomera	kulturní tipy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/746fb115-f183-45e9-8531-decf9ee4a38d/search/4062795/articles/465364809
revue.idnes.cz	3/24/2025	Denis Šafařík	Denis Šafařík šokoval v sexuálních scénách, rodiče nehnu brvou	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/746fb115-f183-45e9-8531-decf9ee4a38d/search/4062795/articles/46537929
Česko objektivem	3/24/2025	Pygmalion	Liza Doolittlová a Henry Higgins v divadle Pod Palmovkou	https://www.ceskoobjektivem.cz/liza-doolittlova-a-henry-higgins-v-divadle-pod-palmovkou/
Čro Vltava	3/25/2025	Pavla Gajdošiková	Také jsem si všechno musela vydířít sama, říká představitelka Lizy Doolittlové v Divadle pod Palmovkou Pavla Gajdošiková	https://vltava.rozhlas.cz/take-jsem-si-vsechno-musela-vydirt-sama-rika-predstavitelka-lizy-doolittlove-v-9438512
tojesenzace.cz	3/26/2025	Přiliš krátká telomera	Přiliš krátká telomera. Nová autorská inscenace Divadla pod Palmovkou v režii Jana Mikuláška zkoumá fenomén biohackingu	https://tojesenzace.cz/2025/03/26/prilis-kratka-telomera-nova-autorska-inscenace-divadla-pod-palmovkou-v-rezii-jana-mikulaska-zkouma-fenomen-biohackingu/
i-divadlo.cz	3/26/2025	Přiliš krátká telomera	Nová autorská inscenace Divadla pod Palmovkou v režii Jana Mikuláška zkoumá fenomén biohackingu	https://www.i-divadlo.cz/zpravy/nova-autorska-inscenace-divadla-pod-palmovkou--v-rezii-jana-mikulaska-zkouma-fenomen-biohackingu
Sedmíčka	3/27/2025	Divadlo pod Palmovkou	Pod Palmovkou to žije již téměř 80 let	viz výstřižky
Nová Večerní Praha	3/27/2025	Přiliš krátká telomera	Nová inscenace Divadla pod Palmovkou Přiliš krátká telomera zkoumá fenomén biohackingu	https://www.vecerni-praha.cz/nova-inscenace-divadla-pod-palmovkou-prilis-kratka-telomera-zkouma-fenomen-biohackingu/
Magazín Deníku N	3/28/2025	Přiliš krátká telomera	kulturní tipy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/a4fb7a32-ba65-4332-beef-7d70f2999e19/search/4110788/articles/467833973
Divadelní noviny	3/28/2025	Pygmalion	Gajdošiková a Teplý „kurevski fajne“ hrají. Ale o čem?	viz výstřižky
Čro Plus	3/28/2025	Přiliš krátká telomera	rozhovor s Lenkou Veverkovou v Odpoledním Plusu (16:55)	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/4d8910ed-32fb-4121-bc12-63e93530d81d/search/4118460/articles/468572038
Nadivadlo, blogspot.com	3/29/2025	Přiliš krátká telomera	recenze	https://nadivadlo.blogspot.com/2025/03/mikulaska-prilis-kratka-telomera-divadlo.html
CNN Prima news	3/30/2025	Jiří Havel	Zemřel herec, který v Simpsonových namluvil Flanderse. Havel zářil v Divadle pod Palmovkou	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/4d42de1f-b2ac-47d6-aad7-da9d1c5882c2/search/4127874/articles/470002163
novinky.cz	3/30/2025	Jiří Havel	Zemřel herec Jiří Havel	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/4d42de1f-b2ac-47d6-aad7-da9d1c5882c2/search/4127874/articles/469994267
tn.cz	3/31/2025	Jiří Havel	Zemřel herec Jiří Havel. Zazářil v Ulici, daboval legendární postavy	https://tn.nova.cz/zpravodajstvi/clanek/605214-zemrel-herec-jiri-havel-zazaril-v-ulici-daboval-legendarni-postavy
novinky.cz	3/31/2025	programy k inscenacím	Glosa: Pomalé sbohem papírovým divadelním programům	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-glosa-pomale-sbohem-papirovym-divadelnim-programum-40514571
Blesk	3/31/2025	Jiří Havel	Zemřel herec Jiří Havel	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/4d42de1f-b2ac-47d6-aad7-da9d1c5882c2/search/4127874/articles/470097897
Aha!	3/31/2025	Jiří Havel	Život mu vzala vážná nemoc	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/4d42de1f-b2ac-47d6-aad7-da9d1c5882c2/search/4127874/articles/470093818
Překvapení	3/31/2025	Pygmalion	Pavla Gajdošiková a Jan Teplý se hádají v PYGMALIONU	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/4d42de1f-b2ac-47d6-aad7-da9d1c5882c2/search/4127874/articles/470061814
divadelni-noviny.cz	3/31/2025	Přiliš krátká telomera	RECENZE: Nenaslouchali svým biorytmům a přece se dožili stovky	https://www.divadelni-noviny.cz/recenze-nenaslouchali-svym-biorytmum-a-prece-se-dozili-stovky
novinky.cz	3/31/2025	Přiliš krátká telomera	RECENZE: Novinka Divadla pod Palmovkou ličí stáří jako léčitelnou nemoc	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-recenze-novinka-divadla-pod-palmovkou-lici-stari-jako-lecitelnou-nemoc-40515209
ČT art	4/1/2025	Michal Lang	Artzóna - Fenomén: Dědictví jménem Shakespeare	https://www.ceskatelevize.cz/porady/12072033166-artzona/225542152010008/
Osmička	4/1/2025	Post Bellum, Wojtylová, Seidlová	Vzpomínky pamětníků opět ožily	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/71a629f1-17ca-45ae-a175-e15064b8e1a2/search/4150904/articles/471439026
Prima Zoom	4/1/2025	Pygmalion	Kam za kulturou	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/1a8043f4-0f40-4dfd-bac4-418057d93b0b/search/4139029/articles/470619433

Prima Zoom	4/1/2025	Přiliš krátká telomera	Kam za kulturou	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/1a8043f4-0f40-4dfd-bac4-418057d93b0b/search/4139029/articles/470619433
Seznam zprávy	4/2/2025	Přiliš krátká telomera	„Zaručený způsob na zlepšení zdraví.“ Divadlo varuje před falešnými proky	https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kultura-prilis-kratka-telomera-divadlo-pod-palmovkou-recenze-273075
designnews.cz	4/2/2025	Divadlo pod Palmovkou	Sázka na odvahu. Divadelní soubory chápou, že vizuální identita je součástí úspěchu, kdo patří k nejinspirativnějším?	https://www.designnews.cz/divadelni-vizualni-sazka-na-originalitu-a-spolupraci-s-umelci-naprictechnikami
Hospodářské noviny	4/4/2025	Pygmalion	Když muž učí mluvit Ženu, ale hovořit s ní nedokáže. Pygmalion na pražské Palmovce překvapí nejen severomoravským dialektem	https://vikend.hn.cz/c1-67690350-kdyz-muz-uci-mluvit-zenu-ale-hovorit-s-ni-nedokaze-pygmalion-na-prazske-palmovce-prekvapi-nejen-severomoravskym-dialektem
ct24.cz	4/4/2025	Pygmalion	Divadelní premiéry: Dvě Figarovy svatby, Sekyra i Eva Pilarová	https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/kultura/divadelni-premiery-dve-figarovy-svatby-sekyra-i-eva-pilarova-359736
novinky.cz	4/5/2025	Pavla Gajdošiková	Trocha punku nikdy neuškodí, říká herečka Pavla Gajdošiková	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-tv-streaming-trocha-punku-nykdy-neuskodi-rika-hericka-pavla-gajdosikova-40514049
CNN Prima news	4/6/2025	Přiliš krátká telomera	Showtime; repo z premiéry na prvním místě	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/f5f6eef2-27da-41a0-93a4-da6dd643902b/search/4191650/articles/474608639
Nadivadlo, blogspot.com	4/7/2025	Přiliš krátká telomera	Voska: Přiliš krátká telomera (Divadlo Pod Palmovkou)	https://nadivadlo.blogspot.com/2025/04/prominete-to-ma-byt-komedie-replika.html
Čro Vltava	4/9/2025	Přiliš krátká telomera	Trápí vás Přiliš krátká telomera? Jak na ni, radí autorská inscenace o fenoménu biohackingu	https://vltava.rozhlas.cz/trapi-vas-prilis-kratka-telomera-jak-na-ni-ni-rad-i-autorska-inscenace-0-fenomenu-9448927
Překvapení	4/14/2025	Přiliš krátká telomera	Hra PŘILÍŠ KRÁTKÁ TELOMERA zkoumá biohacking	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/2651da9b-7a2a-4c0a-8f63-eeb984ba2f9/search/4258147/articles/479596556
nafilmu.cz	4/16/2025	Tomáš Dianiška	Hádek se zamotá do vlastní lži. Na Netflix dorazila nová Česká komedie	https://nafilmu.cz/2025/04/lita-v-tom-netflix-hadek-online/
atzijedivadlo.cz	4/17/2025	Pygmalion	Liza Doolittlová a Henry Higgins v divadle Pod Palmovkou	https://www.atzijedivadlo.cz/liza-doolittlova-a-henry-higgins-v-divadle-pod-palmovkou/
klubknihomolu.cz	4/17/2025	Tereza Dočkalová	Vyhrajte nové dobrodružství Toničky Bolavé	https://www.klubknihomolu.cz/184841/vyhrajte-nove-dobrodruzstvi-tonicky-bolave/
novinky.cz	4/18/2025	Pavla Gajdošiková	Herečka Gajdošiková má novou kapelu. Přes minimum zkoušek zvládla první koncert bravurně	https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zpravy-hlavni-mesto-praha-hericka-gajdosikova-ma-novou-kapelu-pres-minimum-zkousek-zvladla-prvni-koncert-bravurne-40517792
A2	4/23/2025	Přiliš krátká telomera	Minirecenze	viz výstřižky
Divadelní noviny	4/29/2025	Přiliš krátká telomera	Plus a minus: 5 doporučení a 5 varování	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/540f9874-56bd-4ecf-9611-0a4b58d00ee2/search/4392352/articles/491727189
idnes.cz	5/4/2025	Přiliš krátká telomera	Biohacking. Co všechno by člověk pro své zdraví až nezdravě udělal	https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/prilis-kratka-telomera-divadlo-pod-palmovkou-recenze_A250504_004605_divadlo_ts?utm_source=rss&utm_medium=feed&utm_campaign=kultura&utm_content=main
divadelni-noviny.cz	5/7/2025	Máma	ZPRÁVY: Nominace na Cenu Marka Ravenhilla	https://www.divadelni-noviny.cz/zpravy-nominace-na-cenu-marka-ravenhilla
i-divadlo.cz	5/7/2025	Máma	Cena Marka Ravenhilla bude udělena již po čtrnácté!	https://www.i-divadlo.cz/zpravy/cena-marka-ravenhilla-bude-udelena-jiz-po-ctrnacte
novinky.cz	5/10/2025	Jakub Albrecht	Jakub Albrecht: Miluju divadelní prázdniny, shakespearovské slavnosti ale nešlo odmítnout	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-jakub-albrecht-miluju-divadelni-prazdniny-shakespearovske-slavnosti-ale-neslo-odmitnout-40518636
Respekt	5/12/2025	Projekt Manhattan	Divadlo - Typy na nejzajímavější kulturní akce v létě	https://www.respekt.cz/tydenik/2025/20/divadlo
Čro Vltava	5/13/2025	Bezruký Frantík /rozhlasová adaptace/	Bezruký Frantík. Příběh o silné vůli, boji s handicapem a snaze vydobýt si svoje místo na světě	https://vltava.rozhlas.cz/tomas-dianiska-igor-orozovic-bezruky-frantik-pribeh-o-silne-vuli-boji-s-9467302
Vlasta	5/15/2025	Tomáš Dianiška	Mám to víc pod palcem	viz výstřižky
kultura21.cz	5/30/2025	Pygmalion	Pygmalion pod Palmovkou, moderně zrežirovaná klasika	https://kultura21.cz/divadlo/28577-pygmalion-recenze
Čro Vltava	6/3/2025	Máma	Esther Bol: Máma. Monodrama o mateřství, smrti a hledání vlastního místa na světě	https://vltava.rozhlas.cz/eshter-bol-mama-zpoved-ruske-divky-kttera-rozechveje-i-ty-nejtrlejsi-natury-8715499
Forum24	6/7/2025	KATOLOGIE	Rapper Kato z Prago Union: Když si uvědomím, kdo vede největší mocnosti, přijde mi, že svět se zbláznil	https://www.forum24.cz/rapper-kato-z-prago-union-kdyz-si-uvedomim-kdo-vede-nejvetsi-mocnosti-prijde-mi-ze-svet-se-zblaznil
Rádio Praha	6/14/2025	Tereza Dočkalová	Herečka Tereza Dočkalová o nové výzvě: Učit na DAMU je ohromná zodpovědnost, ale i tvůrčí dobrodružství	https://praha.rozhlas.cz/herecka-tereza-dockalova-o-nove-vyzve-ucit-na-damu-je-ohromna-zodpovednost-ale-i-9494641
novinky.cz	6/20/2025	Stanislav Šárský	Zemfel herec Stanislav Šárský	https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zpravy-moravskoslezsky-kraj-zemfel-herec-stanislav-sarsky-40526804
Deník N	7/1/2025	Inscenace Máma na festivalu Regiony 2025	Třicáté Regiony svižně uzavřely divadelní sezonu	viz výstřižky
idnes.cz	7/17/2025	Ivana Wojtylová, Sbornistr	Vnitřně jsem pro ni hledala omluvu, říká představitelka matky Kulinského	https://www.idnes.cz/kultura/film-televize/ivana-wojtylova-sbornistr-serial-rozhovor-podcast_A250716_072639_filmvideo_ikui
naposlech.cz	7/29/2025	Tereza Dočkalová, audioknihy	U mikrofonu Tereza Dočkalová	https://naposlech.cz/temata/u-mikrofonu-tereza-dockalova/
divadlo.cz	8/20/2025	Inscenace Přiliš krátká telomera na festivalu Scéna bez hranic	Festival Scéna bez hranic / Scéna bez hranic propojí v Karviné kulturu a historii dolu Barbora	https://www.divadlo.cz/clanky/festival-scena-bez-hranic-scena-bez-granic-propoji-v-karvine-kulturu-a-historii-dolu-barbora/

divadlo.cz	8/21/2025	Výstavy ve foyer 2025/26	Divadlo pod Palmovkou bude hostit během nadcházející sezóny šest výstav	https://www.divadlo.cz/clanky/divadlo-pod-palmovkou-bude-hostit-behem-nadchazejici-sezony-sest-vystav/
tojesenzace.cz	8/28/2025	kino Svěpomoc	Libeňské kino Svěpomoc obnovuje od září Činnost. Divadlo pod Palmovkou se hlásí k tradici stálého biografu na své adrese	https://tojesenzace.cz/2025/08/28/libenske-kino-svepomoc-obnovuje-od-zari-cinnost-divadlo-pod-palmovkou-se-hlasi-k-tradici-staleho-biografu-na-sve-adrese/
ct24.cz	8/28/2025	kino Svěpomoc	ČT24 - rubrika Právě se děje: 13:52 Pražské Divadlo pod Palmovkou připomene svou historii oživením kina Svěpomoc	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/24acf92c-53a6-414f-92b4-26f3c06ba588/search/5499438/articles/574455814
Aha!	8/29/2025	kino Svěpomoc	Oživí biograf	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/24acf92c-53a6-414f-92b4-26f3c06ba588/search/5499438/articles/574665818
Pražský deník	8/30/2025	kino Svěpomoc	Divadlo pod Palmovkou oživí zaniklé kino Svěpomoc v pražské Libni	viz výstřihy
MČ Praha 8 - web a FB	8/29/2025	kino Svěpomoc	Libeňské kino Svěpomoc obnovuje od září Činnost	https://www.praha8.cz/Libenske-kino-Svepomoc-obnovuje-od-zari-cinnost.html
Právo	8/30/2025	kino Svěpomoc	Herci dají zaniklému kinu nový život	viz výstřihy
Náš Region - Vaše 8	8/31/2025	kino Svěpomoc	Předválečný biograf Svěpomoc znovu ožije filmy	https://nasregion.cz/predvalecny-biograf-svepomoc-znovu-ozije-filmy-414357/
reflex.cz	9/2/2025	kino Svěpomoc	Libeňské kino Svěpomoc obnovuje od září Činnost	https://www.reflex.cz/clanek/kultura/131811/libenske-kino-svepomoc-obnovuje-od-zari-cinnost-divadlo-pod-palmovkou-se-hlasi-k-tradici-staleho-biografu-na-sve-adrese.html
divadlo.cz	9/5/2025	Máma	Festival skutečných příběhů Stíny se vrací do Ostravy se silným a aktuálním programem	https://www.divadlo.cz/clanky/festival-skutecnych-pribehu-stiny-se-vraci-do-ostavy-se-silnym-a-aktualnim-programem/
tojesenzace.cz	9/9/2025	Projekt Manhattan	Příběh úsvitu atomového věku vyprávěný s humorem, ironií a poetickou nadsázkou. Divadlo pod Palmovkou uvede Projekt Manhattan	https://tojesenzace.cz/2025/09/09/pribeh-usvitu-atomoveho-veku-vypraveny-s-humorem-ironii-a-poetickou-nadsazkou-divadlo-pod-palmovkou-vede-projekt-manhattan/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=pribeh-usvitu-atomoveho-veku-vypraveny-s-humorem-ironii-a-poetickou-nadsazkou-divadlo-pod-palmovkou-vede-projekt-manhattan&utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=pribeh-usvitu-atomoveho-veku-vypraveny-s-humorem-ironii-a-poetickou-nadsazkou-divadlo-pod-palmovkou-vede-projekt-manhattan
divadlo.cz	9/9/2025	Projekt Manhattan	Příběh úsvitu atomového věku vyprávěný s humorem, ironií a poetickou nadsázkou. Divadlo pod Palmovkou uvede Projekt Manhattan	https://www.divadlo.cz/clanky/pribeh-usvitu-atomoveho-veku-vypraveny-s-humorem-ironii-a-poetickou-nadsazkou-divadlo-pod-palmovkou-vede-projekt-manhattan/
novinky.cz	9/11/2025	kino Svěpomoc	Libeňské kino Svěpomoc obnovuje činnost	https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zpravy-hlavni-mesto-praha-libenske-kino-svepomoc-obnovuje-cinnost-40538236
Týdeník Květy	9/11/2025	Projekt Manhattan	avízo v rubrice Kultura	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/b20d80f0-c301-43d1-8869-6e439ec91f49/search/5620917/articles/584964336
Deník N	9/12/2025	Projekt Manhattan	avízo v kulturních tiplech	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/742f45a6-8006-40e2-b8ce-201f9774460d/search/5632780/articles/585804073
Vaše 8	9/15/2025	kino Svěpomoc	Zaniklé kino Svěpomoc znovu ožije	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/8971c6aa-ab2c-4d9e-a1a1-4e95e2a6746b/search/5649972/articles/587839432
MF Dnes	9/15/2025	kino Svěpomoc	Pod Palmovkou hrají herci na jevišti i na plátně	viz výstřihy
i-divadlo.cz	9/17/2025	Projekt Manhattan	Příběh úsvitu atomového věku vyprávěný s humorem, ironií a poetickou nadsázkou. Divadlo pod Palmovkou uvede Projekt Manhattan	https://www.i-divadlo.cz/zpravy/pribeh-usvitu-atomoveho-veku-vypraveny-s-humorem-ironii-a-poetickou-nadsazkou-divadlo-pod-palmovkou
Čro Radiožurnál	9/19/2025	Projekt Manhattan	Ranní Radiožurnál, 07:55:33	viz výstřihy
Hospodářské noviny	9/19/2025	Projekt Manhattan	Kulturní servis	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/3802b47b-ec0e-46c9-acc4-80c4460d4dce/search/5699864/articles/591269237
Naše Praha 8	9/19/2025	kino Svěpomoc	Kino Svěpomoc obnovilo činnost	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/3802b47b-ec0e-46c9-acc4-80c4460d4dce/search/5699864/articles/591269729
odivadle.cz	9/19/2025	Projekt Manhattan	Projekt Manhattan (Divadlo pod Palmovkou)	https://www.odivadle.cz/projekt-manhattan-divadlo-pod-palmovkou/
Čro Vltava	9/22/2025	Projekt Manhattan	Jaderná fyzika s nadhledem a humorem. Divadlo pod Palmovkou spřádá nitky, které zrodily Projekt Manhattan	https://vltava.rozhlas.cz/jaderna-fyzika-s-nadhledem-a-humorem-divadlo-pod-palmovkou-sprada-nitky-ktere-9559747
Čro Plus	9/27/2025	Projekt Manhattan	Kultura Plus, 13:55:34	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/d3a4ca77-1c51-4329-9b31-dd3dff86237f/search/5783580/articles/598193034
TV Prima	9/27/2025	Projekt Manhattan	Showtime; repo z premiéry	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/d3a4ca77-1c51-4329-9b31-dd3dff86237f/search/5783580/articles/598358667
ČT Art	9/27/2025	Projekt Manhattan	reportáž v Událostech v kultuře - v headlinech na druhém místě	viz výstřihy
Forbes	9/28/2025	Projekt Manhattan	Mezi rovníci a apokalypsou. Inscenace Projekt Manhattan je jako jaderný reaktor	https://life.forbes.cz/mezi-rovnici-a-apokalypsou-inscenace-projekt-manhattan-je-jako-jaderny-reaktor/
Rádio 1	9/29/2025	Projekt Manhattan	Divadlo pod Palmovkou uvádí Projekt Manhattan	https://www.radio1.cz/divadlo-pod-palmovkou-uvadi-projekt-manhattan/
naposlech.cz	9/29/2025	Pygmalion	Od nabroušeného pera k Pygmalionu: Dramatik, který se nebal provokovat	https://naposlech.cz/temata/od-nabrouseneho-pera-k-pygmalionu-dramatik-ktery-se-nebal-provokovat/

ČT 24	9/29/2025	Projekt Manhattan	Odpolední vysílání - kulturní tipy	viz výstřižky
novinky.cz	9/30/2025	Projekt Manhattan	Nebezpečně aktuální. Divadlo pod Palmovkou představuje svého „Oppenheimera“	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-recenze-nebezpecne-aktualni-divadlo-pod-palmovkou-predstavuje-sveho-oppenheimera-40539948
ceskoobjektivem.cz	9/30/2025	Projekt Manhattan	Projekt Manhattan v Divadle pod Palmovkou	https://www.ceskoobjektivem.cz/projekt-manhattan-v-divadle-pod-palmovkou/
aktualne.cz	10/3/2025	Projekt Manhattan	Palmovku ovláda atomová bomba a fyzik Oppenheimer. Inscenace nemůže být aktuálnější	https://magazin.aktualne.cz/kultura/divadlo/hra-projekt-manhattan-v-divadle-na-palmovce-recenze/r-4e59a7209ea011f0a065ac1f6b220ee8/
kinotip2.cz	10/6/2025	Pavla Gajdošiková	Pavla Gajdošiková: Silná Žena se silným mužem po boku	https://www.kinotip2.cz/clanky/pavla-gajdosikova-majitelka-lva-20251006-14483.html?b=base
divadlo.cz	10/6/2025	Ostře sledované vlaky	Ostře sledované vlaky míří do Libně. Slavný tragikomický příběh lásky a hrdinství v nelehké době ožívá v Divadle pod Palmovkou	https://www.divadlo.cz/clanky/ostre-sledovane-vlak-y-miri-do-libne-slavny-tragikomicky-pribeh-lasky-a-hrdinstvi-v-nelehke-dobe-oziva-v-divadle-pod-palmovkou/
atzijedivadlo.cz	10/7/2025	Projekt Manhattan	Projekt Manhattan v Divadle pod Palmovkou	https://www.atzijedivadlo.cz/projekt-manhattan-v-divadle-pod-palmovkou/
Nová Večerní Praha	10/8/2025	Ostře sledované vlaky	Divadlo pod Palmovkou uvede novou inscenaci tragikomického příběhu lásky a hrdinství Ostře sledované vlaky	https://www.vecerni-praha.cz/divadlo-pod-palmovkou-uvede-novou-inscenaci-tragikomického-pribehu-lasky-a-hrdinstvi-ostre-sledovane-vlak-y/
praha1.cz	10/8/2025	BONA tramvaj	Tramvajová linka pro duševní zdraví	https://www.praha1.cz/tramvajova-linka-pro-dusevni-zdravi/
scena.cz	10/8/2025	Ostře sledované vlaky	Ostře sledované vlaky míří do Libně	http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=1&c=47993&r=2
MF Dnes	10/11/2025	Ostře sledované vlaky	Magazín Víkend, rubrika Scéna	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/869f09f6-647d-4f53-83b5-79503998b667/search/5930112/articles/608326948
Čro Vltava	10/15/2025	Ostře sledované vlaky	Hudba, která léčí, a vlaky, které nezastaví čas. MDP a Divadlo pod Palmovkou uvádí říjnové premiéry	https://vltava.rozhlas.cz/hudba-kttera-leci-a-vlak-y-kttere-nezastavi-cas-mdp-a-divadlo-pod-palmovkou-uvadi-9569166
Divadelní noviny	10/15/2025	Projekt Manhattan	Ono to bouchne	viz výstřižky
i-divadlo.cz	10/15/2025	Tereza Dočkalová	Ceny Thálie 2025 - nominace	https://www.i-divadlo.cz/zpravy/ceny-thalie-2025---nominace
divadlo.cz	10/15/2025	Tereza Dočkalová	Přehled nominovaných umělců na divadelní Ceny Thálie 2025	https://www.divadlo.cz/clanky/seznam-nominovanych-na-divadelni-ceny-thalie-2025/
aktualne.cz	10/15/2025	Tereza Dočkalová	Kdo letos získá Cenu Thálie? Nominováni jsou Barešová, Elsnerová nebo Rošetzký	https://magazin.aktualne.cz/kultura/divadlo/kdo-letos-ziska-cenu-thalie/r-81983016a9db11f0beca0cc47ab5f122/
Glanc	10/16/2025	Ostře sledované vlaky	divadelní tipy	viz výstřižky
hn.cz	10/16/2025	Ostře sledované vlaky	Kulturní tipy: Sbornísta na Netflixu, Popelčina sestra v kinech či návrat Ostře sledovaných vlaků	https://art.hn.cz/c1-67802290-kulturni-tipy-sbornista-na-netflixu-popelcina-sestra-v-kinech-ci-navrat-ostre-sledovanych-vlak-u
Čro Plus	10/17/2025	Ostře sledované vlaky	Ranní Plus, 06:27	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/8443b042-9cc5-462f-b597-2f29270f6dc4/search/5999263/articles/613010162
aktualne.cz	10/17/2025	Ostře sledované vlaky	Nenechte si ujít: Hrabalova klasika na divadelních prknech i hororová verze Popelky	https://magazin.aktualne.cz/kultura/film/kultura-film-serial-hudba-divadlo-vystava/r-8624c534a9b511f0ae9c0cc47ab5f122/
Čro Radiožurnál	10/17/2025	Ostře sledované vlaky	Ranní Radiožurnál, 07:00	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/8443b042-9cc5-462f-b597-2f29270f6dc4/search/5999263/articles/613065362
Deník N	10/17/2025	Ostře sledované vlaky	tipy Divadlo	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/8443b042-9cc5-462f-b597-2f29270f6dc4/search/5999263/articles/612805470
ČT24	10/18/2025	Ostře sledované vlaky	Večerní vysílání	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/ea31c2a1-045f-44b5-8432-c5eef9762bc5/search/6013141/articles/614181240
Metro.cz	10/18/2025	Divadlo pod Palmovkou	I při blackoutu si Praha poradí. Slunce vyrábí elektřinu pro městské organizace	https://www.metro.cz/kraje/stredocesky-kraj/praha-fotovoltaika-elektrarny-elektrina.A251018_120221_metro-praha-zpravy_air
Seznam zprávy	10/18/2025	Ostře sledované vlaky	Dospívání na Železniční stanici. Na Palmovce hrají Ostře sledované vlaky	https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kultura-ostre-sledovane-vlak-y-divadlo-pod-palmovkou-289587
Čro Plus	10/18/2025	Ostře sledované vlaky	Kultura Plus, 19:46:00	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/ea31c2a1-045f-44b5-8432-c5eef9762bc5/search/6013141/articles/614146768
ČT24	10/19/2025	Ostře sledované vlaky	Týden v kultuře	viz výstřižky
ČT24	10/19/2025	Ostře sledované vlaky	Zprávy 16:00	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/33389dde-7577-4699-a4d9-81a0cf345eb8/search/6020986/articles/614655619
ČT24	10/19/2025	Ostře sledované vlaky	Zprávy 18:00	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/33389dde-7577-4699-a4d9-81a0cf345eb8/search/6020986/articles/614738658
ČT1	10/19/2025	Ostře sledované vlaky	Události	viz výstřižky
ČTart	10/19/2025	Ostře sledované vlaky	Události v kultuře	viz výstřižky
A2	10/22/2025	Projekt Manhattan	Výbuch, který změnil svět	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/69ff9240-81d9-414d-8650-5d4daf34b00d/search/6048953/articles/616348457
Deník N	10/23/2025	Ostře sledované vlaky	Ostře sledované vlaky bez přehozené výhybky: nová inscenace v Hrabalově	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/f4d0993f-6d0e-4168-a63d-2af01ee2de14/search/6063426/articles/617200442
Reflex	10/23/2025	Projekt Manhattan	Kulturní mixér	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/f4d0993f-6d0e-4168-a63d-2af01ee2de14/search/6063426/articles/617152302
aktualne.cz	10/24/2025	Ostře sledované vlaky	Ostře sledované vlaky na správné koleji. Na Palmovku se vrací Bohumil Hrabal	https://magazin.aktualne.cz/kultura/divadlo/ostre-sledovane-vlak-y-divadlo-pod-palmovkou-recenze/r-d4a030cb01911f09af20cc47ab5f122/

ceskeobzory.cz	10/25/2025	Den otevřených dveří	Den otevřených dveří v Divadle pod Palmovkou	https://www.ceskeobzory.cz/den-otevrenych-dveri-v-divadle-pod-palmovkou/
kudyznudy.cz	10/27/2025	Den otevřených dveří	Den otevřených dveří Divadla pod Palmovkou 2025	https://www.kudyznudy.cz/akce/den-otevrenych-dveri-divadla-pod-palmovkou
scena.cz	10/27/2025	Ostře sledované vlaky	Ostře sledované vlaky: Dvě éry, jeden příjezd	http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=1&c=48091&r=10
denik.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Herci Syslová a Frej dostali Cenu Thálie za celoživotní mistrovství	https://www.denik.cz/divadlo/ceny-thalie-2025-oceneni-herci.html
seznamzpravy.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Dočkalová, Panzenberger či Absolonová. Letošní Thálie mají své držitele	https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kultura-ceny-thalie-za-cinohru-si-odnesli-tereza-dockalova-a-petr-panzenberger-290571
marianne.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Nejkrásnější róby z předávání cen Thálie: Elegance a noblesa na červeném koberci	https://www.marianne.cz/moda/nejkrasnejsi-roby-z-predavani-cen-thalie-elegance-noblesa-na-cervenem-koberci
Čro Radiožurnál	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/6c1c2542-ec86-4e31-bd37-9f42467ea830/search/6157812/articles/624630659
irozhlaz.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Ceny Thálie za činohru zamíří do pražské Palmovky a Ostravy. Sošky si odnáší Dočkalová a Panzenberger	https://www.irozhlaz.cz/kultura/divadlo/ceny-thalie-za-cinohru-zamiri-do-prazske-palmovky-a-ostravy-sosky-si-odnasi_2511012057_jho
idnes.cz, lidovky.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Znovu si Cenu Thálie odnesly Tereza Dočkalová a Monika Absolonová	https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/thalie-ceny-vysledky-frej-syslova.A251101_114937_divadlo_ts
echo24.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Ceny Thálie za činohru získali Tereza Dočkalová a Petr Panzenberger	https://www.echo24.cz/a/HAFwu/zpravy-domov-ceny-thalie-za-cinohru-ziskali-tereza-dockalova-a-petr-panzenberger
novinky.cz	11/1/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Ceny Thálie získaly nové majitele	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-ceny-thalie-ziskaji-nove-majitele-40546366
Čro HK, Plzeň, Pardubice, SČ, Liberec, Sever, KV, Brno, Vysočina, ČB	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Ranní zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/6c1c2542-ec86-4e31-bd37-9f42467ea830/search/6157812/articles/624742176
Rádio Blaník	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Ranní zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/6c1c2542-ec86-4e31-bd37-9f42467ea830/search/6157812/articles/624742193
ČT24	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/6c1c2542-ec86-4e31-bd37-9f42467ea830/search/6157812/articles/624709637
Čro Dvojka, Plus	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/6c1c2542-ec86-4e31-bd37-9f42467ea830/search/6157812/articles/624708351
Čro Radiožurnál	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/6c1c2542-ec86-4e31-bd37-9f42467ea830/search/6157812/articles/624707760
irozhlaz.cz	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Postava Olji je mi blízká. Asi je to způsobem, jakým ji Esther Bol napsala, říká Dočkalová oceněná Thálií	https://www.irozhlaz.cz/kultura/divadlo/postava-olji-je-mi-blizka-asi-je-zpusobem-jakym-ji-esther-bol-napsala-rika_2511021913_elev
ČT, Čt art	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Události, Události v kultuře	viz výstřižky
CNN Prima news	11/2/2025	Ostře sledované vlaky	Zprávy	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/9aaa0194-64b0-4afb-ba54-4d991f9b00df/search/6166356/articles/625103757
aplusin.cz	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Fotožurnál: Ceny Thálie - umělci, kteří ovládli letošní divadelní scénu	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/9aaa0194-64b0-4afb-ba54-4d991f9b00df/search/6166356/articles/624905877
scena.cz	11/2/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Ceny Thálie 2025 rozdány	http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=1&c=48096&r=29
maomai.cz	11/2/2025	Pygmalion	Pygmalion jak cyp!	https://maomai.cz/2025/11/02/recenze-pygmalion/
Metro	11/3/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Dočkalová má třetí Thálii, Absolonová brala druhou	viz výstřižky
Pražský deník	11/3/2025	Thálie pro Terezu Dočkalovou	Bouřlivý potlesk	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/9aaa0194-64b0-4afb-ba54-4d991f9b00df/search/6166356/articles/625345640
Blesk.cz	11/3/2025	Ostře sledované vlaky	Nejmladší dcera Karla Vágnera večer před premiérou v divadle: Ostře sledovaný sumec!	https://www.blesk.cz/clanek/celebrity-ceske-celebrity/825723/nejmladsi-dcera-karla-vagnera-vecer-pred-premierou-v-divadle-ostre-sledovany-sumec.html
Blesk	11/5/2025	Ostře sledované vlaky	Vágner dostal obřích sumce!	viz výstřižky
Čro Vltava	11/4/2025	Máma	Esther Bol: Máma. Oceněná Tereza Dočkalová ve hře o mateřství, smrti a hledání vlastního místa na světě	https://vltava.rozhlas.cz/esther-bol-mama-ocenena-tereza-dockalova-ve-hre-o-materstvi-smrti-a-hledani-8715499
kafe.cz	11/5/2025	Tereza Dočkalová	Tereza Dočkalová: Distingovaná dáma na Cenách Thálie, přítom k ní patří Branky, body, kokoti	https://www.kafe.cz/celebrity/tereza-dockalova-thalie-branky-body-kokoti-materstvi/
kvety.cz	11/5/2025	Václav Lohniský	Václav Lohniský: Legendární představitel padouchů, podrazáků a nohsledů byl dřič, který neznal odpočinek	https://www.kvety.cz/lide/vaclav-lohnisky-predstavitel-zapornych-rol-knez-smrt-pri-natacen/
MF Dnes	11/6/2025	Projekt Manhattan	Oppenheimer už zase nese tíhu lidstva na svých bedrech	viz výstřižky
idnes.cz	11/6/2025	Projekt Manhattan	Otec bomby Oppenheimer už zase nese tíhu lidstva na svých bedrech	https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/projekt-manhattan-palmovka-oppenheimer-recenze.A251106_100108_divadlo_ts?utm_campaign=&utm_medium=z-boxiku&utm_source=www.seznam.cz
novinky.cz	11/9/2025	Jan Teplý	Jan Teplý: Je vzrušující hrát tak významnou postavu, jako je Oppenheimer	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-jan-teply-je-vzrusujici-hrat-tak-znamnou-postavu-jako-je-oppenheimer-40543464
divadelni.net	11/10/2025	Tereza Dočkalová	Tereza Dočkalová: Když od tří do šesti někomu vykládáte, jak se věci mají, nemůžete pak přijít do divadla a od sedmi do deseti to zrazovat	https://divadelni.net/tereza-dockalova-kdyz-od-tri-do-ستي-nekomu-vykladate-jak-se-veci-maji-nemuzete-pak-prijit-do-divadla-a-od-sedmi-do-deseti-to-zrazovat/

extra.cz	11/10/2025	Tereza Dočkalová	Vítězka Thálie zuří. Podmínky pro Ženy stále nejsou rovné, rozčiluje se Dočkalová	https://www.extra.cz/vitezka-thalie-zuri-podminky-pro-zeny-stale-nejso-rovne-rozciluje-se-dockalova-38518
novinky.cz	11/10/2025	Ostře sledované vlaky	Pražské Divadlo pod Palmovkou uvedlo Hrabalovo dílo se skvělým Igorem Barešem v Čele	https://www.novinky.cz/clanek/kultura-divadlo-recenze-prazske-divadlo-pod-palmovkou-uvvedlo-hrabalovo-dilo-se-skvelym-igorem-baresem-v-cele-40546997
ceskoobjektivem.cz	11/11/2025	Ostře sledované vlaky	Ostře sledované vlaky v Divadle na Palmovce	https://www.ceskoobjektivem.cz/ostre-sledovane-vlak-y-v-divadle-na-palmovce/
seznamzpravy.cz	11/16/2025	Pražský divadelní festival německého jazyka	Co hýbe německým divadlem. Festival přiváží to nejlepší z Hamburku i Basileje	https://www.seznamzpravy.cz/clanek/kultura-prazsky-divadelni-festival-nemeckeho-jazyka-2025-program-291666
Divadelní noviny	11/18/2025	Ostře sledované vlaky	Vlaky s nebezpečným nákladem	viz výstižky
ČT art	11/25/2025	Tereza Dočkalová	Artzóna - rozhovor s hlavním hostem Terezou Dočkalovou	viz výstižky
Reflex	11/27/2025	Ostře sledované vlaky	tipy na dárky	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/a3f017be-1166-4492-b941-72b1a5e2bfde/search/6464207/articles/643876053
praha.eu	12/9/2025	Tereza Dočkalová - Ceny Thálie	Na Nové radnici jsou vystavena prestižní ocenění Thálie, která získala herečka Divadla pod Palmovkou	https://praha.eu/w/na-nove-radnici-jsou-vystavena-prestizni-oceneni-thalie-kttera-ziskala-herecka-divadla-pod-palmovkou
divadelni.net	12/10/2025	Michal Lang - Jan Dušek	Vzpomínka na Jana Duška	https://divadelni.net/vzpominka-na-scenografa-jana-duska/
Náš Region - Vaše 8	12/11/2025	Ostře sledované vlaky	Divadlo pod Palmovkou uvedlo Hrabalovy Ostře sledované vlaky	https://nasregion.cz/divadlo-pod-palmovkou-uvvedlo-hrabalovy-ostre-sledovane-vlak-y-422349/
romea.cz	12/12/2025	Roma Spirit 2025	Ceny Roma Spirit 2025 jsou rozdány. Ocenění získali Irena Eliášová, Ivan Langr, Jan Cverčko, Marian Dansco, ROMEA, ARA ART i seminář romistiky FF UK	https://romea.cz/cz/domaci/ceny-roma-spirit-2025-jsou-rozdany-oceneni-ziskali-irena-eliasova-ivan-langr-jan-cvercko-marian-dansco-romea-ara-art-i-seminar-romistiky-ff-uk
maomai.cz	12/14/2025	Projekt Manhattan	Budapešť v New Yorku a Manhattan na Palmovce	https://maomai.cz/2025/12/14/recenze-projekt-manhattan/
Country rádio	12/16/2025	Tereza Dočkalová - Ceny Thálie	Zprávy v 10:00, Ceny Thálie na Nové radnici	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/255adbb5-0297-4cc5-8fda-ec55dd03d93a/search/6703568/articles/659576333
Vlasta	12/17/2025	Ostře sledované vlaky	Kritička Helena Grégrová zve do divadla: Ostře sledované vlaky	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/255adbb5-0297-4cc5-8fda-ec55dd03d93a/search/6703568/articles/660134891
ČT 1	12/20/2025	Ostře sledované vlaky	Z metropole	https://app.newtonmedia.eu/cs-cz/monitoring/OP-24-1571/5c44b98a-418a-4f85-81cb-bc6ce960261b/search/6744666/articles/662862206

OCENĚNÍ, ÚSPĚCHY V ROCE 2025

Ocenění pro Divadlo pod Palmovkou 2025

Rok 2025 se pro Divadlo pod Palmovkou stal mimořádným i díky výjimečnému individuálnímu úspěchu členky souboru **Terezy Dočkalové**. Na slavnostním večeru Cen Thálie v historické budově Národního divadla převzala dne **1. listopadu 2025** ocenění za nejlepší ženský výkon v činohře, a získala tak již svou třetí **Cenu Thálie**. Tímto výsledkem se zapsala do historie udílení cen jako první osobnost, která dosáhla na tři sošky, což představuje zcela výjimečný milník v rámci české činohry a současně potvrzení dlouhodobé kvality a konzistence její práce.

Ocenění získala za roli Oljy v inscenaci *Máma* (autorka Bol Esther), kterou Divadlo pod Palmovkou uvedlo ve Studiu PALM OFF. České premiéry inscenace proběhly 6. a 7. června 2024 a titul se následně stal jedním z výrazných repertoárových počínů, který v roce 2025 zřetelně rezonoval u publika i odborné veřejnosti. Vítězství Terezy Dočkalové tak nevnímáme pouze jako osobní úspěch, ale také jako prestižní potvrzení umělecké úrovně divadla a síly souborové práce, z níž může vyrůst výkon s celostátním dopadem.

Divadlo pod Palmovkou získalo dne **26. února 2025 Cenu Klubu mladého diváka za nejoblíbenější inscenaci** a toto ocenění bylo uděleno titulu *294 statečných*. Slavnostní předání se uskutečnilo bezprostředně po odehraném představení, přímo v atmosféře živého setkání s publikem, které k divadlu neodmyslitelně patří. O to silnější byl moment, že ocenění přichází od mladých diváků, jejichž zpětná vazba je pro soubor i tvůrčí týmy mimořádně cenným potvrzením smysluplnosti inscenační práce.

Předání ceny se osobně zúčastnil také autor a režisér hry **Tomáš Dianiška**, který se v krátkém projevu obracel přímo k publiku. Vyjádřil vděčnost za to, že mladí lidé do divadel aktivně přicházejí a že si jako svůj oblíbený titul vybrali právě inscenaci, která tematicky ani výpovědí nepatří k „oddechovým“ kusům. Ocenění podle jeho slov o to více zavazuje, protože dokládá, že i náročnější látky mohou mezi mladými diváky silně rezonovat.

Tomáš Dianiška zároveň připomněl význam divadelních her s historickým podtextem a jejich schopnost otevírat dialog o minulosti i o hodnotách, které se v čase proměňují, ale neztrácejí na naléhavosti. Ve svém vyjádření zdůraznil, že právě návrat k příběhům a událostem, jež formovaly společnost, může být důležitým kompasem pro současnost. Tento apel podtrhl citátem: „Národ, který nezná svou minulost, je odsouzen k tomu ji opakovat.“ Ocenění Klubu mladého diváka tak vnímáme nejen jako výraz popularity konkrétní inscenace, ale také jako potvrzení, že Divadlo pod Palmovkou dokáže oslovit mladé publikum tituly, které mají obsahovou váhu, společenský přesah a dlouhodobý smysl.

MIMOREPERTOÁROVÉ A DOPROVODNÉ AKTIVITY

Akce pro diváky a rozvoj vztahu s publikem

Obchodní oddělení v roce 2025 stálo také za realizací tří velkých akcí pro diváky, kterými byly Noc divadel, Svět knihy a Den otevřených dveří. U všech těchto událostí byly zaznamenány rekordní tržby i rekordní návštěvnost, což potvrzuje, že diváci vnímají Divadlo pod Palmovkou jako živé místo setkávání a rádi se do něj vrací i mimo běžný repertoár.

Noc divadel – 29. 3. 2025

Populární celorepubliková akce Noc divadel se tentokrát nesla v tématu sousedství a nabízela pestrý večerní program ve všech dostupných prostorách Divadla pod Palmovkou. Ve Velkém sále se za zlevněné vstupné odehrála inscenace U Kočičí bažiny, která byla zcela vyprodaná. Na Studiové scéně proběhl live podcast MovieZone, rovněž vyprodaný, a na zkušebně divadla se hrála hra Městečko Palmovka umírá! inspirovaná populární televizní hrou Zrádci. V kavárně byl součástí programu také již tradiční a divácky oblíbený PUB kvíz na téma sousedství. Akce přinesla rekordní návštěvnost i tržby a potvrdila zájem diváků vracet se do divadla i mimo běžný repertoár.

Svět knihy – 15. – 18. 5. 2025

Divadlo pod Palmovkou se prezentovalo na mezinárodním veletrhu Svět knihy, který v roce 2025 oslavil své 30. výročí a probíhal po dobu čtyř dnů. Návštěvníkům jsme představili nejen aktuální repertoár, ale zároveň jsme jim nabídli možnost exkluzivního předprodeje vstupenek na podzimní novinku Projekt Manhattan. Součástí prezentace byl také prodej drobných dárkových předmětů a možnost vyzkoušet si online hru Palmovka pátrá. Důležitým přínosem byla i přímá komunikace se zaměstnanci divadla, která posilovala vztah publika k Divadlu pod Palmovkou jako k otevřenému a živému místu setkávání.

Den otevřených dveří – 1. 11. 2025

Den otevřených dveří se konal 1. listopadu 2025 a celý program byl tematicky zasazen do dušičkové atmosféry. Během dne probíhaly prohlídky divadla, jejichž kapacitu jsme museli kvůli velkému zájmu navyšovat, přičemž všech osm bloků bylo vyprodaných. Ve velkém foyer zároveň po celý den probíhal dobročinný bazar pro organizaci Paměť národa, se kterou divadlo dlouhodobě spolupracuje. Návštěvníci si tak mohli příjemně zkrátit čekání na prohlídku, přispět na dobrou věc a vybrat si z nabídky oblečení, knih nebo hraček. Po obědě se návštěvníci mohli zdarma zúčastnit hereckého kurzu na Studiové scéně se zkušenou pedagožkou a herečkou Ivanou Wojtylovou. Večer se na Studiu promítal kultovní severský film Vozka smrti a na zkušebně se znovu hrála hra Městečko Palmovka umírá!, která byla opět zcela vyprodaná. Do kavárny se vrátil populární PUB kvíz, tentokrát s dušičkovým tématem, a i tento program byl beznadějně vyprodán. Také tato událost zaznamenala rekordní návštěvnost i tržby a potvrdila, že diváci vnímají divadlo jako prostor, kam se rádi vrací i při mimořádných akcích.

Palmovka pátrá – online hra v měsíci květnu a prosinci

Online hra „Palmovka pátrá“ vznikla jako nový formát, kterým Divadlo pod Palmovkou rozšiřuje kontakt s publikem i mimo hlediště. Jejím cílem je budovat silnou komunitu kolem divadla a dlouhodobě posilovat vztah s našimi diváky. Tím, že divadlo zdarma nabízí „něco navíc“ v podobě pravidelné interaktivní hry, oslovuje také nové podporovatele a zároveň posiluje loajalitu těch stávajících. Zároveň jsme prvním divadlem, které tento typ soutěžní online aktivity v českém prostředí přináší.

„Poznej Palmovku“ – nový formát videí pro sociální sítě

V roce 2025 jsme zároveň spustili nový formát krátkých videí na sociálních sítích s názvem „Poznej Palmovku“, jehož cílem je přiblížit divákům divadlo z perspektivy běžně skryté „za oponou“. Průvodkyní série se stala naše herečka **Kateřina Hrdinová**, která publikum systematicky uvádí do zákulisí jednotlivých inscenací a mapuje klíčové etapy jejich vzniku – od příprav na premiéry, přes kostýmní zkoušky a první čtené zkoušky až po vznik vizuálů a fotografování. Několik epizod zaznamenalo výrazný organický dosah a šířilo se virálně, což potvrdilo vysoký divácký zájem o autentický a srozumitelný obsah tohoto typu. Formát se tak stal významným nástrojem komunikace Divadla pod Palmovkou, který prohlubuje vztah s publikem, posiluje identitu značky a zároveň otevírá tvorbu divadla i těm, kteří ji dosud znali pouze z hlediště.

KINO SVĚPOMOC

Výraznou novinkou byl návrat kina Svěpomoc. Na adrese dnešního Divadla pod Palmovkou se filmy promítaly už v divadelním sále tehdejšího Hotelu u Deutschů, jehož budova vyrostla na místě původního zájezdního hostince. Stálý biograf zde vznikl roku 1910 a po desetiletí patřil k výrazným kulturním místům Žižkova.

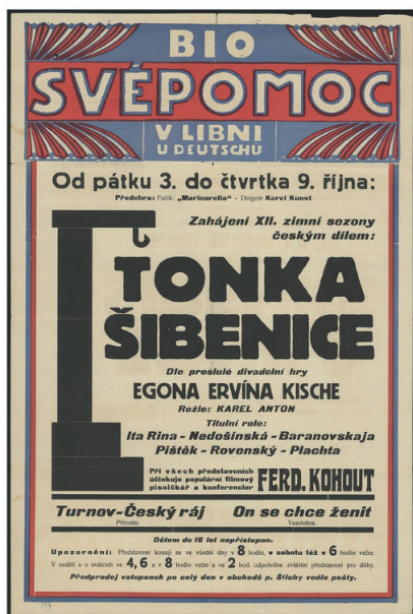
Po 115 letech od jeho založení jsme tuto tradici znovu obnovili a s novou sezonou přinesli nový formát projekcí. Ten nám umožňuje oslovit nové diváky a zároveň rozšířit doplňkové aktivity pro publikum stávající. Program nabízí jak nostalgické návraty k počátkům kinematografie, tak tituly klasické i současné artové tvorby, které tematicky navazují na dramaturgii Divadla pod Palmovkou, a příležitostně i filmy s hereckými osobnostmi našeho souboru.

V roce 2025 jsme divákům v rámci cyklu Kino Svěpomoc nabídli projekce filmů Moderní doba, Vozka smrti, Sbormistr a Anora.

- Kino Svěpomoc: Moderní doba - 18. 09. 2025
- Kino Svěpomoc: Vozka smrti - 01. 11. 2025
- Kino Svěpomoc: Sbormistr - 20. 11. 2025
- Kino Svěpomoc: Anora - 18. 12. 2025

KINO SVĚPOMOC

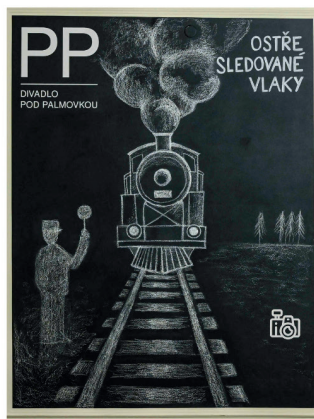

Doplňkové příjmy a zlepšování diváckého zázemí

V oblasti doplňkových příjmů a zkvalitňování diváckého zázemí podniklo Divadlo pod Palmovkou v roce 2025 několik konkrétních kroků, které posílily jak ekonomickou stabilitu, tak celkový komfort a zážitek návštěvníků. Výraznou novinkou se stal **vznik nového merchandisingu**, jenž rozšířil nabídku doprovodných produktů spojených s divadlem. Merchandising byl koncipován tak, aby navazoval na vizuální identitu Divadla pod Palmovkou a zároveň nabídl divákům přirozený způsob, jak si z návštěvy odnést hmatatelnou vzpomínku nebo divadlo podpořit i mimo nákup vstupenek. Tato oblast se tak stala nejen doplňkovým zdrojem příjmů, ale také komunikačním nástrojem, který prohlubuje vztah publika k značce divadla.

Současně byla ve foyer **instalována nová fotostěna**, která zřetelně podpořila vizuální jednotu prostoru a posílila divácký komfort v době příchodu i přestávek. Fotostěna se stala funkčním prvkem pro pořizování fotografií, sdílení na sociálních sítích a přirozené šíření povědomí o Divadle pod Palmovkou prostřednictvím návštěvníků. V praxi tak přispěla nejen k estetickému zpřehlednění foyer, ale také k moderním formám propagace, které dnes zásadně ovlivňují způsob, jakým diváci kulturní zážitky zaznamenávají a dále předávají.

Další významnou oblastí zůstává výstavní program ve foyer, který se v roce 2025 dále rozšířil. Během roku vzniklo **sedm nových výstav**, jež přinášely návštěvníkům další kulturní vrstvu a proměňovaly foyer v živý veřejný prostor, který nabízí podnět i mimo samotné představení. Výstavy rozšiřují dobu a způsob, jakým diváci divadlo prožívají, a posilují jeho roli jako místa setkávání, inspirace a kulturního dialogu. V souhrnu tak kroky realizované v roce 2025 přispěly k tomu, aby Divadlo pod Palmovkou bylo pro návštěvníky nejen scénou pro inscenace, ale také atraktivním a funkčním prostředím, které podporuje zážitek před představením, během přestávek i po jeho skončení.

Edukativní činnost Divadla pod Palmovkou

Divadlo pod Palmovkou dlouhodobě rozvíjí svou roli nejen jako producent a hostitel divadelních inscenací, ale také jako otevřený prostor pro vzdělávání, setkávání a rozvoj hereckých dovedností napříč věkovými skupinami. V roce 2025 poskytlo divadlo své zázemí dvěma partnerským iniciativám, které významně rozšířily kulturní a vzdělávací aktivity spojené s našimi prostory: divadelním dílnám pro děti organizace Paměť národa a veřejným hereckým kurzům vedeným herečkou Ivanou Wojtylovou, členkou souboru Divadla pod Palmovkou.

Organizace **Paměť národa**, známá svou dlouhodobou dokumentační a osvětovou činností zaměřenou na moderní historii, realizovala v prostorách Divadla pod Palmovkou divadelní dílny pro děti. Tyto dílny propojovaly rozvoj základních hereckých dovedností s prací s autentickými historickými příběhy vycházejícími z archivu Paměti národa. Účastníci se tak seznamovali s principy dramatické tvorby a současně získávali hlubší porozumění moderním dějinám prostřednictvím konkrétních lidských osudů, které byly kreativně zpracovávány do divadelního tvaru.

Paralelně probíhaly v roce 2025 také **herecké kurzy Ivany Wojtylové**, zkušené herečky a členky našeho souboru. Kurzy byly otevřené široké veřejnosti a zaměřovaly se na rozvoj hereckého projevu, práci s emocemi, jevištní pohyb, improvizaci a posilování jistoty v projevu před publikem. Důraz byl kladen na praktickou práci a individuální přístup, díky němuž si účastníci mohli bezpečně vyzkoušet různé herecké techniky a rozvíjet vlastní přirozený talent. Kurzy se těšily stabilnímu zájmu a potvrdily poptávku po systematickém vzdělávání vedeném aktivními profesionály z divadelní praxe.

Součástí vzdělávacích aktivit realizovaných v našich prostorách byla také **Letní herecká škola**, intenzivní kurz pořádaný ve studiu PalmOFF v termínu od 28. června do 6. července. Program nabídl účastníkům vhled do základů hereckých, jevištních i filmových technik, včetně práce s dechem, hlasem a rezonancí, jevištní mluvy, jevištního pohybu, hereckého jednání a improvizace. Kurz vedli herci ze souboru Divadla pod Palmovkou spolu s dalšími profesionály z oboru. Letní herecká škola byla koncipována jako otevřená pro začátečníky, pokročilé i absolventy předchozích kurzů a zdůrazňovala přenositelnost získaných dovedností do běžného života, například v oblasti komunikace, sebedůvěry a prezentačních schopností.

Díky uvedeným aktivitám se Divadlo pod Palmovkou v roce 2025 dále profilovalo jako živé kulturní centrum, které vedle vlastní umělecké tvorby systematicky podporuje vzdělávání, kreativní rozvoj a propojení profesionálních umělců s veřejností. Vnímáme jako důležité, že naše prostory slouží nejen inscenační činnosti, ale také dlouhodobým vzdělávacím projektům s přesahem do oblasti občanského vzdělávání, práce s pamětí a rozvoje talentu. Věříme, že tyto spolupráce budou pokračovat i v dalších letech a budou nadále přispívat k rozšiřování kulturních a vzdělávacích příležitostí pro různé skupiny účastníků.

- Herecké kurzy Ivany Wojtylové (opakující se)
- Paměť národa (opakující se)
- Letní herecká škola 28. 06. - 06. 07. 2025

HOSTÉ DIVADLA

Pronájmy a externí akce

V oblasti pronájmů a externích akcí se v roce 2025 podařilo udržet pestrý mix komerčních i společensky významných událostí, které rozšířily kontakt Divadla pod Palmovkou s různými typy publika i partnerů. Vedle firemních a produkčních pronájmů se u nás uskutečnily také výrazné akce neziskového sektoru a veřejně prospěšných projektů, čímž divadlo dlouhodobě potvrzuje svou otevřenost vůči iniciativám s kulturním a společenským přesahem.

Dne **13. května 2025** hostilo Divadlo pod Palmovkou již **14. benefiční večer DEJME DĚTEM ŠANCI**, tradiční událost zaměřenou na podporu dětí z dětských domovů a na poděkování dárcům i partnerům, kteří se na pomoci dlouhodobě podílejí. Program večera měl slavnostní i lidsky silnou atmosféru, součástí bylo mimo jiné předávání podpory, vystoupení dětí z dětských domovů a charitativní dražba. Večerem provázel **Miloš Knor**, který podpořil jeho důstojný, ale současně přístupný formát.

Dne **27. listopadu 2025** se divadlo stalo dějištěm slavnostního vyhlášení ankety **Křišťálová Lupa 2025 – Cena českého Internetu**, a to u příležitosti **jubilejního 20. ročníku** této významné oborové události. Večer přivedl do Divadla pod Palmovkou reprezentativní průřez českou internetovou scénou a ocenil projekty, služby i osobnosti, které v uplynulém roce výrazně ovlivnily dění v digitálním prostoru. Pro divadlo šlo o prestižní pronájem, který zviditelňuje naše prostory i jako kvalitní zázemí pro velké společenské a mediální akce.

Výraznou událostí s veřejným dopadem bylo také udílení cen **Roma Spirit 2025**, které se konalo v Divadle pod Palmovkou dne **10. prosince 2025** a proběhlo **formou přímého přenosu České televize na ČT2**. Galavečer je prestižním oceněním vyzdvihujícím osobnosti, organizace a projekty přispívající k posílení postavení Romů, rozvoji romské kultury a budování porozumění ve společnosti, a jeho umístění do našeho divadla posílilo vnímání Palmovky jako prostoru otevřeného důležitým společenským tématům.

- Dejme dětem šanci – 13. 5. 2025
- Křišťálová lupa – 27. 11. 2025
- Roma spirit (přímý přenos ČT) – 10. 12. 2025

Vedle těchto velkých akcí divadlo poskytlo prostory také pronájmům podporujícím doplňkovou činnost škol a dětských organizací, například pro závěrečné školní akademie a pro vystoupení tanečních studií. Tyto pronájmy doplnily celkovou skladbu externích aktivit o komunitní a vzdělávací rozměr a dále rozšířily okruh návštěvníků, kteří se s Divadlem pod Palmovkou v roce 2025 setkali.

- Česko - německá škola: závěrečná školní akademie - 19. 06. 2025
- Libeňské gymnázium: závěrečná školní akademie - 20. 06. 2025
- ARTHOME: vystoupení tanečního studia – 01. 12. 2025
- Ground one: vystoupení tanečního studia - 07. 12. 2025

Hostující soubory

Hostování a spolupráce s externími soubory zůstaly důležitým nástrojem pro rozšiřování programové nabídky a oslovování různých diváckých skupin. Pokračovali stálí a opakující se hosté, mezi nimi Improvizální jednotka TLAK, Cabaret Calembour a Divadlo Letí s inscenací 8GB tvrdýho porna. Z jednorázových hostování se u diváků nejvýrazněji prosadila inscenace Marie Antoinetta z Divadla F. X. Šaldy Liberec, která byla v rámci hostování vyhodnocena jako nejúspěšnější.

V průběhu roku se představilo také Jihočeské divadlo s inscenací Beckham, Východočeské divadlo Pardubice s titulem Atomová kočička a opakovaně se vracel projekt Encyklopedie ničeho v provedení Herecké družiny a Tinky Avramové z DAMU. V závěru roku se v programu objevily i představení akce Festival německého jazyka, který má silný mezinárodní přesah.

- Improvizální jednotka TLAK – Soundtrack tvého života (opakující se)
- Cabaret Calembour (opakující se)
- Divadlo letí – 8GB tvrdýho porna (opakující se)
- Jihočeské divadlo Beckham 7. 2. 2025
- Herecká družina Tinky Avramové (DAMU) - Encyklopedie ničeho (opakující se)
- Východočeské divadlo Pardubice – Atomová kočička – 2. 4. 2025
- Divadlo F. X. Šaldy Liberec – Marie Antoinetta – 28. 4. 2025
- Festival německého jazyka – Verrückt nach Trost - 19. 11. a 20. 11. 2025
- Festival německého jazyka – **Verbranntes Land (Salty Irina)** – 5. 12. 2025

Koncerty

Hudební program si udržel vysokou atraktivitu a v roce 2025 se uskutečnilo celkem deset koncertů. Sezónu otevřel Michal Prokop se svým triem, následovali koncerty Michala Pavlíčka a Karla Plíhala. Dvojí uvedení měli Bratři Ebenové a také Igor Orozovič, s již tradičním předvánočním vystoupením. V programu se dále objevila skupina Fleret, Vlasta Redl a Druhá tráva. Koncerty byly z hlediska návštěvnosti a tržeb úspěšné všechny, což potvrzuje stabilní zájem publika o hudební dramaturgii v prostoru divadla.

- Michal Prokop trio – 31. 1. 2025
- Michal Pavlíček – 19. 3. 2025
- Karel Plíhal – 10. 4. 2025
- Bratři Ebenové – 22. 5. a 23. 5. 2025
- Fleret – 9. 10. 2025
- Vlasta Redl – 13. 11. 2025
- Igor Orozovič – 13. 12. a 14. 12. 2025
- Druhá tráva – 22. 12. 2025

Talkshow a doprovodné formáty

Vedle divadla a koncertů jsme rozvíjeli také talkshow a komunitní formáty. Proběhla talkshow V rytmu tance, v níž vystoupili faráři Martina Viktorie Kopecká a Zbigniew Czendlik, a během roku se opakovaně konala i live verze podcastu MovieZone. Za nejúspěšnější talkshow roku byla vyhodnocena přednáška Martina Hliského s tématem Fenomén Shakespeare, která potvrdila, že odborně vedené setkání s výraznou osobností dokáže oslovit velmi široké publikum.

- V rytmu tance: Martina Viktorie Kopecká a Zbigniew Czendlik – 17. 3. 2025
- MovieZone live (opakující se)
- Martin Hliský: Fénomén Shakespeare - 02. 12. 2025

VÝKONOVÉ UKAZATELE

skutečnost r. 2025

ukazatel	měrná jednotka	plán 2025	skutečnost k 31. 12. 2025	procento plnění k plánu roku 2025
Představení na vlastní scéně	počet	230	255	110,9%
z toho : vlastním souborem	počet	200	211	105,5%
spolupřádatelství-hostování	počet	30	44	146,7%
Představení na zájezdech	počet	20	23	115,0%
Představení hostujících souborů				
tj. pronájem divadla cizím subjektům	počet	50	61	122,0%
Návštěvníci na vl. scéně celkem :	počet	42 000	39 351	93,7%
z toho : vlastním souborem	počet	36 000	33 966	94,4%
spolupřádatelství-hostování	počet	6 000	5 385	89,8%
z toho: počet diváků - děti	počet	0	0	0,0%
počet diváků - studenti	počet	7 000	6 058	86,5%
počet diváků - senioři	počet	2 000	1 057	52,9%
počet diváků - dospělí	počet	33 000	32 236	97,7%
Tržby - výnosy z hl. činnosti celkem lúčtně	tis. Kč	14 900	15 610	104,8%
z toho : ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	11 500	10 382	90,3%
ze spolupřádatelství	tis. Kč	1 600	2 876	179,7%
ze zájezdů	tis. Kč	1 300	1 637	125,9%
ostatní výnosy /bez čerpání fondu odměn/	tis. Kč	500	715	143,0%
Tržby - výnosy z doplň. činnosti celkem :	tis. Kč	2 100	2 230	106,2%
z toho : za pronájem divadel. sálu	tis. Kč	700	790	112,8%
za pronájem ostatních prostor	tis. Kč	850	930	109,4%
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	550	510	92,7%
Doplatek hl.m.Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	160 000	152 600	95,4%
Doplatek hl.m.Prahy na 1 představení na vl. Představení	v Kč	200 000	184 422	92,2%
Doplatek hl.m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	1 000	989	98,9%
Doplatek hl.m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. představení	v Kč	1 200	1 146	95,5%
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	45 000	47046	104,5%
Návštěvnost na vl. scéně	%	82,0%	83,6%	102,0%
Tržebnost na vl. scéně	%	72,0%	72,3%	100,5%
Průměrná cena vstupenky	Kč	355	336,9	94,9%
Počet premiér	počet	4	4	100,0%

Komentář k výkonovým ukazatelům roku 2025

V průběhu roku 2025 se podařilo potvrdit pozitivní vývoj v oblasti návštěvnosti i ekonomických ukazatelů provozu divadla. Dosažené výsledky svědčí o stabilizovaném diváckém zájmu a zároveň o efektivně nastavené marketingové a obchodní strategii, která dokáže reagovat na proměňující se strukturu publika i na širší společenské podmínky.

Návštěvnost na vlastní scéně zaznamenala v roce 2025 výrazně příznivý vývoj. V porovnání s plánem i s rokem 2024 došlo k jejímu zvýšení na úroveň 83,6 % kapacity, přičemž meziročně navštívilo divadlo o více než dva tisíce diváků více. Tento nárůst lze interpretovat jako potvrzení dlouhodobého trendu stabilního zájmu publika o dramaturgickou nabídku divadla. Zvláště pozitivním jevem je pokračující a zřetelně se prohlubující účast mladých diváků, kteří tvoří důležitou součást budoucí divadelní komunity. Současně se v druhé polovině roku začal projevovat také zvýšený zájem starší generace. Od září 2025 bylo ve velkém sále upraveno nastavení systému slev, což se promítlo do citelného nárůstu návštěvnosti mezi seniory. Tento vývoj naznačuje, že zvolená strategie cílené cenové dostupnosti dokáže účinně oslovovat různé skupiny publika.

Positivní vývoj se projevil také v oblasti tržebnosti na vlastní scéně. Ukazatel tržebnosti, vztahený k ideálnímu potenciálu tržeb divadla v roce 2025, dosáhl hodnoty 72,3 %, což představuje výsledek nad plánovanou úroveň. Tento údaj dokládá, že obchodní a marketingová strategie divadla byla nastavena adekvátně jak z hlediska cenové politiky, tak z hlediska komunikace s publikem. Kombinace promyšlené propagace, cílených marketingových aktivit a kontinuální práce s diváckou komunitou se promítla do stabilního růstu tržebnosti. Lze tedy konstatovat, že současný směr obchodní činnosti je funkční a vytváří dobrý základ pro další rozvoj divadelního provozu i v následujících letech.

Průměrná cena vstupenky se oproti plánu roku 2025 mírně snížila na 336,90 Kč, a to také v mírně nižší hodnotě ve srovnání s rokem 2024. Tento vývoj je však přímým důsledkem vědomě nastavené marketingové a cenové strategie. Divadlo dlouhodobě usiluje o rovnováhu mezi ekonomickou udržitelností provozu a naplňováním své veřejné kulturní služby. Z tohoto důvodu byly i v roce 2025 systematicky využívány různé formy slev a motivačních cenových pobídek, jejichž cílem je na jedné straně přivádět nové diváky a na straně druhé zachovávat dostupnost divadelního umění pro široké spektrum publika, včetně studentů a seniorů. Pozitivním signálem je především meziroční nárůst počtu seniorů v hledišti, který potvrzuje správnost této strategie.

Významnou roli nadále sehrává také spolupráce se vzdělávacími institucemi a programy zaměřenými na mladé publikum, zejména prostřednictvím Klubu mladého diváka. V rámci rozšiřování nabídky byly nově zavedeny pravidelné dopolední reprízy, které se konají každý měsíc za jednotnou cenu 240 Kč. Tento formát umožňuje přístup k divadelnímu představení zejména školním kolektivům, mladým divákům a seniorům. Současně byla u nových premiér uplatněna strategie zvýhodněného vstupného na první dvě reprízy, rovněž ve výši 240 Kč. Tento krok se ukázal jako efektivní nástroj pro rychlé uvedení nových titulů do širšího diváckého povědomí a pro podporu jejich počáteční návštěvnosti.

Celkově lze shrnout, že výsledky roku 2025 potvrzují stabilní a pozitivní vývoj v oblasti návštěvnosti i ekonomických ukazatelů. Kombinace promyšlené dramaturgie, systematické práce s publikem a flexibilní marketingové strategie přispívá k tomu, že divadlo dokáže oslovovat jak stálé diváky, tak nové skupiny publika a zároveň udržovat vyvážený vztah mezi ekonomickou efektivitou a veřejnou kulturní službou.

ZPRÁVA O VÝSLEDKU HOSPODAŘENÍ

Úvod

V roce 2025 hospodařilo divadlo v rámci **hlavní činnosti** s celkovými náklady ve výši **70 884,5 tis. Kč**. Výnosy z vlastních výkonů dosáhly částky **15 108,3 tis. Kč** a ostatní provozní výnosy v hlavní činnosti, zejména finanční výnosy a úroky, činily **501,4 tis. Kč**. V průběhu roku bylo současně **schváleno čerpání fondu odměn v konečné výši 400 tis. Kč**.

Ve vztahu ke schválenému rozpočtu na rok 2025 dosáhly výnosy z vlastních výkonů plnění na úrovni **107,2 %**, zatímco náklady byly čerpány ve výši **107,5 %**. Celkový upravený neinvestiční příspěvek byl divadlem čerpán ve výši **52 905,7 tis. Kč**.

K mírně nižšímu čerpání NIP došlo především v důsledku nedočerpání plánovaných odpisů dlouhodobého hmotného majetku ve výši **235 tis. Kč**. Důvodem byla skutečnost, že v roce 2025 nebyla realizována plánovaná rekonstrukce hlavního sálu Divadla pod Palmovkou. Tyto prostředky budou vráceny zřizovateli v rámci finančního vypořádání.

Na základě podané žádosti divadlo rovněž obdrželo finanční prostředky z fondu FV PO ve výši **1 000 tis. Kč**, které byly v průběhu roku plně využity.

Hospodaření divadla v hlavní činnosti za rok 2025 skončilo ztrátou ve výši **969 tis. Kč**. Tento výsledek je však v kontextu celkového hospodaření divadla stabilizován výrazně pozitivním výsledkem doplňkové činnosti. Ta dosáhla výnosů ve výši **2 230 tis. Kč** při nákladech **768,7 tis. Kč** a její výsledek hospodaření po zdanění činil **1 461,3 tis. Kč**. Celkové hospodaření divadla tak zůstává vyrovnané a potvrzuje stabilitu ekonomického fungování organizace.

Hlavní činnost

Výnosy:

Celkové výnosy divadla v hlavní činnosti překročily schválený rozpočet především díky rozšíření umělecké produkce a aktivnímu rozvoji dalších oblastí činnosti divadla. V průběhu roku byly uvedeny nové inscenace a současně se výrazně rozvíjely aktivity v oblasti spoluřadatelství a zájezdové činnosti.

Celková výše výnosů na vlastní scéně sice nepřekonalala úroveň roku 2024, což souviselo s plánovanou, avšak nakonec nerealizovanou rekonstrukcí hlavního sálu v měsíci červnu, nicméně tento výpadek byl úspěšně kompenzován zvýšenou aktivitou v ostatních oblastech hlavní činnosti. V rámci devítiměsíčního období provozu na vlastní scéně je zároveň patrný pokračující růstový trend tržeb i divácké návštěvnosti.

Velmi pozitivního výsledku bylo dosaženo zejména ve spoluřadatelstevských aktivitách, kde plánované tržby byly překročeny přibližně o 80 %. Výrazný růst zaznamenala také zájezdová činnost, kde výnosy vzrostly přibližně o 26 %. Tento vývoj je výsledkem zvýšené aktivity obchodního úseku a postupné implementace nové obchodní strategie divadla zaměřené na širší využití produkčního potenciálu divadla.

Pozitivním trendem je rovněž meziroční růst průměrné návštěvnosti představení na vlastní scéně a celkové zvýšení počtu diváků.

Celkové výnosy hlavní činnosti byly vůči schválenému plánu naplněny na 107,2 %. Tržby ze vstupného na vlastní scéně dosáhly 103,6 % plánované hodnoty a tržby ze zájezdové činnosti 126 % schváleného rozpočtu. Významným faktorem naplnění výnosů byly také rozšířené spoluřadatelstevské aktivity.

Náklady:

Celkové náklady divadla v hlavní činnosti dosáhly v roce 2025 částky **70 884,5 tis. Kč**. Jejich meziroční nárůst oproti roku 2024 souvisí především s valorizací mezd realizovanou na jaře roku 2025, změnami tarifního zařazení souvisejícími s personální obměnou na vedoucích pozicích a navýšením pracovních úvazků. Současně došlo ke zvýšení objemu ostatních osobních nákladů přibližně o 10 %, což se promítlo do celkového růstu mzdových nákladů.

Dalším faktorem ovlivňujícím nákladovou strukturu byl růst cen vstupů, zejména v oblasti spotřebovaných nákupů. V průběhu roku byla pořízena významná část materiálu určeného pro nové inscenace, který nebyl v daném období ještě plně zpracován. V oblasti energií se projevil meziroční nárůst nákladů na teplo v důsledku ukončení fixace cen plynu.

V oblasti služeb se zvýšily zejména náklady na honoráře externích umělců a tantiémy. Významný nárůst byl zaznamenán také u nákladů spojených se spolupořadatelskými aktivitami, zejména v souvislosti se smlouvami o dílo. Tyto aktivity jsou charakteristické nižší marží, a proto růst tržeb v této oblasti přirozeně generuje i odpovídající růst nákladů.

V roce 2025 divadlo rovněž posílilo investice do marketingu, public relations a rozvoje digitálních komunikačních kanálů, včetně tvorby nových webových stránek. Tyto kroky jsou součástí nové obchodní strategie zaměřené na podporu prodeje a posílení komunikace s diváky.

Navzdory průběžným optimalizačním opatřením zůstává růst nákladů v současných ekonomických podmínkách přirozeným trendem, zejména v důsledku inflace a rostoucích provozních nákladů. Současně přetrvává dlouhodobá výzva v podobě nedostatečného krytí nákladů na provoz budovy.

Za rok 2025 byla v hlavní činnosti vykázána ztráta ve výši **969 tis. Kč (včetně nedočerpaných odpisů)**. Tento výsledek je však plně kompenzován pozitivním hospodařením doplňkové činnosti.

Náklady byly po celý rok řízeny s důrazem na hospodárnost a efektivní využívání prostředků při zachování rozsahu a kvality umělecké produkce. Přijatá opatření umožnila stabilizovat ekonomické fungování divadla při současném zachování jeho umělecké a produkční dynamiky.

Závazný ukazatel prostředky na platy na UZ91 a UZ0 nebyl překročen a dosáhl **99,8 %**. Skutečné překročení částky limitů na platy je způsobeno čerpáním fondu odměn ve výši 400 tis. Kč na UZ510. Spotřeba materiálu účet **501**, zde je navýšení proti SR. Důvodem je pomocný účet pro kostýmy na nové hry, kde zůstal pořízený materiál. Spotřeby energií účet **502** vzrostl meziročně o 113 tis. Kč, což představuje nárůst o 6,3% a to i přes úsporná opatření. Hlavní podíl je v navýšení cen tepla díky ukončení fixace cen plynu. Náklady na opravy a udržování účet **511**, zde byl UR zvýšen, protože v roce 2025 proběhaly další nutné opravy a udržování majetku a domu vzhledem ke stáří domu a době uplynulé od rekonstrukce. Vzhledem k inflaci však vzrostly také náklady na běžné opravy, meziročně ca o 16 %. Dále se zvýšily náklady na reprezentaci účet **513** o ca 70%, což bylo způsobeno občerstvením při spolupořadatelství, tedy náklady spojené s růstem tržeb. Naopak na cestovním se podařilo ušetřit.

U SU **518** došlo oproti roku 2024 k růstu celkových nákladů za služby o 6,2 %. Důvodem nárůstu nákladů díky inflaci, zejména u externích honorářů. Současně došlo k významnému růstu nákladů spojených s tržbou ve spolupořadatelství. Za nárůstem nákladů marketingu a propagace, stojí posílení podpory prodeje a nutná strategie propagace divadla. Dále jsou zde promítnuty náklady na nové inscenace, které divadlo v roce 2025 vyprodukovalo. Závazné ukazatele prostředky na platy **521** dle UZ91 a UZ0 a počty úvazků nebyly překročeny vzhledem ke schválenému i upravenému rozpočtu na platy – úprava pro rok 2025. Vyšší hodnota je dána součtem s čerpáním fondu odměn, jenž se do limitu nezapočítává. Odpisy na účtu **551** byly nedočerpany o 235 tis. Kč z důvodu nerealizace rekonstrukce. Prostředky budou vráceny zpět. Účet **558 DDHM byl proti SR přečerpan o 16,1 %**. Důvodem bylo zvýšení odpisů předmětů do nových her v roce 2025.

Rozbor hospodaření PO za rok 2025:

Hlavní činnost

v tis. Kč

	Schv. rozp. 2025	Uprav. rozp. k 31.12 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025	% plnění k UR	Skutečnost k 31. 12. 2024
VÝNOSY celkem (mimo účet 672)	14 500,0	16 470,0	16 009,7	97,2%	18 349,1
z toho : ze vstupného na vl. scéně	11 200,0	10 385,0	10 382,2	100,0%	11 929,7
ze spolupořadatelství	1 600,0	2 880,0	2 875,8	99,9%	737,6
ze zájezdů	1 300,0	1 640,0	1 636,8	99,8%	1 299,5
ostatní výnosy	400,0	1 565,0	1 114,9	71,2%	4 382,3
NÁKLADY celkem	65 912,6	70 610,7	70 884,4	100,4%	70 726,3
z toho vybrané položky					
Spotřebované nákupy - z toho:	3 000,0	2 381,0	3 426,0	143,9%	2 998,6
spotřeba materiálu (501)	1 180,0	1 051,0	2 855,8	271,7%	2 952,2
spotřeba energie (502)	1 800,0	1 924,0	1 917,4	99,7%	1 804,7
Služby - z toho:	10 800,0	13 343,1	13 255,6	99,3%	16 483,8
opravy a udržování (511)	350,0	588,0	553,6	94,1%	4 406,9
cestovné (512)	200,0	126,0	119,3	94,7%	164,8
náklady na reprezentaci (513)	80,0	128,0	124,5	97,3%	70,2
nájemné a služby (nebyt.prost.) (518)	200,0	218,0	217,0	99,5%	206,3
úklid (518)	200,0	258,0	258,0	100,0%	252,6
výkony spojů (518)	29,0	13,0	11,7	90,2%	83,9
honoráře exter. umělců (518)	2 600,0	3 698,0	3 685,6	99,7%	3 367,1
tantiémy (518)	900,0	1 115,0	1 113,5	99,9%	1 202,1
propagace (518)	500,0	498,0	497,4	99,9%	826,2
Osobní náklady - z toho:	44 100,5	46 737,5	46 255,7	99,0%	43 168,1
prostředky na platy (521 030x)	31 257,0	33 339,0	32 866,2	98,6%	30 574,3
ostatní osobní náklady (521 031x)	1 000,0	1 108,0	1 107,8	100,0%	991,9
zákonně soc. pojištění (524)	10 800,5	11 184,5	11 183,8	100,0%	10 456,5
zák. soc. náklady - FKSP(527 030x)	320,0	330,0	328,7	99,6%	306,6
Daně a poplatky (53x)	300,0	236,0	235,5	99,8%	273,8
Ostatní náklady - z toho:	200,0	168,0	202,2	120,4%	149,8
sml.pokuty a úroky z prodlení (541)	10,0	2,0	0,5	0,0%	0,0
jiné pokuty a penále (542)	10,0	6,0	5,9	98,3%	4,8
manka a škody (547)	10,0	14,0	13,3	95,0%	4,4
Odpisy dlouhodobého majetku	6 002,1	6 002,1	5 767,1	96,1%	5 640,9
z dotace hl.m.P.-zdroj 416 (551 03xx-08xx)	6 002,1	6 002,1	5 767,1	96,1%	5 640,9
ze stát.dotace a zahraničí (551 09xx)	0,0	0,0	0,0	0,0%	0,0
Drobný dlouhod. majetek (558)	1 500,0	1 743,0	1 742,4	100,0%	1 994,0
Daň z příjmů (591)	0,0	0,0	0,0	0,0%	0,0
Hospodářský výsledek	-51 412,6	-54 140,7	-54 874,7	101,4%	-52 377,2
			*)		
Neinvestiční příspěvek	51 412,6	53 140,7	52 905,7	99,6%	50 917,4
Státní dotace	0,0		0,0	0,0%	0,0
Ostatní (672)	0,0	1 000,0	1 000,0	0,0%	0,0
Celkový výsledek hospodaření	0,0	0,0	-969,0		-1 459,7

Doplňková činnost:

V rámci doplňkové činnosti bylo velmi vysokou aktivitou dosaženo tržeb **2 230 tis. Kč** a byl dosažen přebytek z činnosti ve výši **1 461,3 tis. Kč**. Hospodářský výsledek však byl vyšší než v předchozím období, protože vzrostl počet pronájmů a marketingových aktivit. **Tímto výnosem budeme krýt ztrátu roku 2025 ve výši 969 tis. Kč.**

Doplňková činnost

v tis. Kč

	Schválený rozpočet 2025	Skutečnost k 31.12 2025	% plnění
VÝNOSY celkem	2 100,0	2 230,0	106,2%
NÁKLADY celkem	774,0	768,7	99,3%
z toho vybrané položky			
Spotřebované nákupy	390,0	359,4	92,2%
z toho: spotřeba materiálu	5,0	0,0	0,0%
spotřeba energie	385,0	359,4	93,4%
Služby	150,0	0,0	0,0%
z toho: opravy a udržování	79,0	0,0	0,0%
cestovné	0,0	0,0	0,0%
osvětlovací služby	0,0	0,0	0,0%
úklid	50,0	0,0	0,0%
ostatní služby	0,0	0,0	0,0%
Osobní náklady - z toho:	0,0	0,0	0,0%
mzdové náklady (521 003x)	0,0	0,0	0,0%
ostatní osobní náklady	0,0	0,0	0,0%
zákonné soc. pojištění	0,0	0,0	0,0%
zák. soc. náklady - FKSP	0,0	0,0	0,0%
Daně a poplatky (53x)	0,0	0,0	0,0%
Ostatní náklady - z toho:	21,0	21,0	0,0%
smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,0%
jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,0%
manka a škody	0,0	0,0	0,0%
Odpisy dlouhodobého majetku	0,0	0,0	0,0%
z toho: z budov a staveb (551)	0,0	0,0	0,0%
zařízení (551)	0,0	0,0	0,0%
Drobný dlouhod. majetek (558)	0,0	0,0	0,0%
Daň z příjmů (591 a 595)	234,0	388,3	165,9%
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	1 326,0	1 461,3	110,2%
(+ zisk, - ztráta)			

Fondy Divadla v roce 2025:

a) Fond odměn DpP

Stav fondu odměn k 31. 12. 2024	1 325 100,00 Kč
Zůstatek fondu odměn po finančním vypořádání k 31. 12. 2025	925 100,00 Kč
Návrh na příděl do fondu odměn ze zisku doplňkové činnosti z roku 2025	74 900,00 Kč
Stav fondu odměn k 31. 12. 2025	1 000 000,00 Kč

Z fondu odměn bylo v roce 2025 čerpáno ve výši 400 000 Kč. Na základě výsledku hospodaření v doplňkové činnosti bude fond mírně doplněn a ve fondu zůstane částka za rok 2025 po finančním vyrovnání celkem 1 000 000 Kč.

b) Rezervní fond DpP DpP

Stav rezervního fondu k 31. 12. 2024	2 302 297,18 Kč
Zůstatek rezervního fondu k 31. 12. 2025	2 078 562,16 Kč
Návrh na příděl do rezervního fondu ze zisku doplňkové činnosti z roku 2025	417 361,41 Kč
Stav rezervního fondu po finančním vypořádání k 31. 12. 2025	2 495 923,57 Kč

Z rezervního fondu nebylo v roce 2025 potřeba čerpat. Divadlo však skončilo za rok v mínusu ve výši 969 tis. Kč, který bude kryt výnosy z vedlejší činnosti v plné výši a rozdíl částek mezi celkovým ziskem, krytím ztráty a schváleného příspěvku do fondu odměn ve výši 417 361,41 Kč bude přidělen do Rezervního fondu. Aktuální hodnota fondu k 31. 12. 2025 po finančním vypořádání roku 2025 bude pak 2 495 923,57 Kč.

c) Fond kulturních potřeb FKSP, DpP

Stav fondu k 31. 12. 2024	969 382,99 Kč
Zůstatek fondu k 31. 12. 2025	457 428,38 Kč
Stav fondu po finančním vypořádání k 31. 12. 2025	457 428,38 Kč

Z fondu FKSP bylo v průběhu roku čerpáno na stravné, na příspěvek penzijního připojištění pro zaměstnance divadla, na bezúročnou půjčku a byly zakoupeny věci v souladu s vyhláškou o FKSP. Závěrečným součtem hospodaření byl fond FKSP ponížen na částku 457 428,38 Kč.

d) Fond investic DpP

Stav fondu FI k 31. 12. 2024	15 572 571,60 Kč
Vytvořené odpisy k 31. 12. 2025	5 767 136,42 Kč
Použité finance z fondu - čerpání	2 385 318,40 Kč
Stav fondu FI k 31. 12. 2025	18 954 389,62 Kč

Do fondu investic byla připsána částka za odpisy divadla za rok 2025. V roce 2025 bylo vyčerpáno z fondu investic celkem 2 385 318,40 Kč. Konečná výše FI za rok 2025 je 18 954 389,62 Kč. Čerpání z FI je popsáno v následující tabulce Investičních akcí.

Investiční akce z Fondu investic DpP

Akce/ celkové náklady	Vlastní zdroje	Investiční transfer
Stanovisko radního MHMP 14287/2025 ze dne 06. 01.2025 – Komunikační zařízení pro hlavní sál		
1	1 328 931,89	1 328 931,89 0,00
Stanovisko radního MHMP č. 14442 /2025 ze dne 06. 01. 2025 – Projekt. dokumentace hlavní sál		
2	748 990,00	748 990,00 0,00
Stanovisko radního MHMP č. 469412 /2025 ze dne 05. 05. 2025 – Realizace rekonstr. hlavního sálu Nerealizováno		
3	0,00	0,00 0,00
Stanovisko radního MHMP č.960160/2025 ze dne 22. 09. 2025 – Pořízení Art – net převodníku, světla		
4	98 567,00	98 567,00 0,00
Stanovisko radního MHMP č. 1105199 /2025 ze dne 06. 11. 2025 – CBS systém + baterie UPS		
5	138 887,51	138 887,51 0,00
Stanovisko radního MHMP č. 1291462/2025 ze dne 03. 12. 2025 – Pořízení nových PC + příslušenství Nerealizováno		
6	0,00	0,00 0,00
Stanovisko radního MHMP bez čísla- Havarijní pořízení nových lišt /nůžek/ pro pohyb opony		
7	69 942,00	69 942,00 0,00

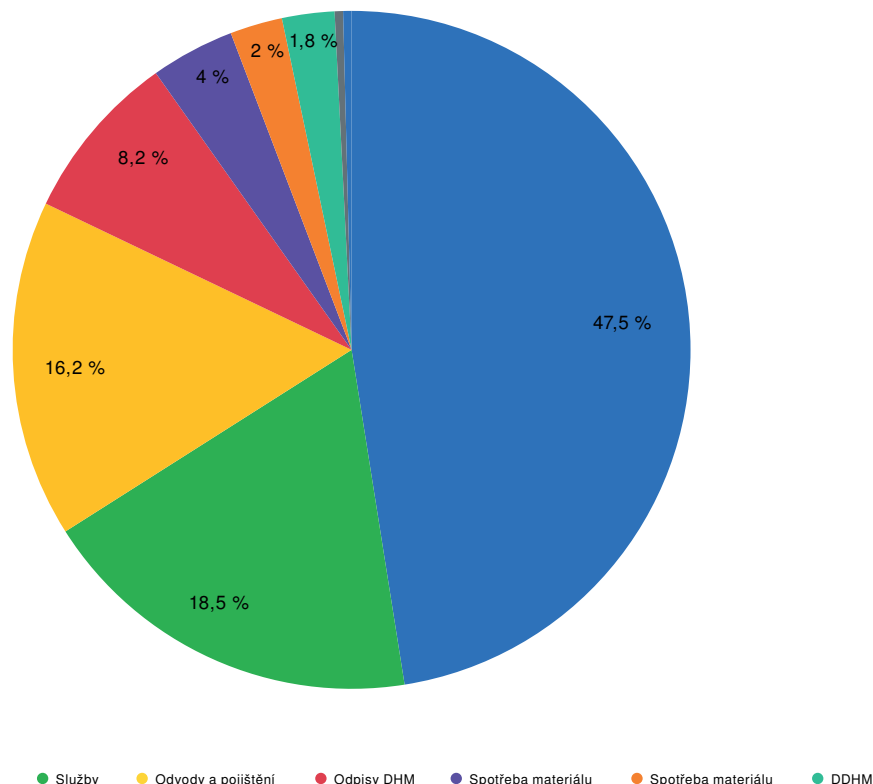
Zdroje

Celkové finanční prostředky obdržené v roce 2025 činily **53 140,7 tis. Kč**. Dále divadlo čerpalo z Fondu finančního vyrovnání PO ve výši **1 000 tis. Kč**. Vlastní tržby činily celkem **16 009,7 tis. Kč**. Oproti celkovým nákladům potřebuje divadlo k pokrytí ztráty využít výnosy z hospodářské činnosti ve výši **969 tis. Kč**.

Oproti SR došlo k navýšení o 1 728 tis. Kč v UZ 91 na prostředky na platy vzhledem k vládní valorizaci. V konečném zůstatku bylo vše vyčerpáno až na částku **234,96 tis. Kč**. Ta byla nedočerpána v odpisech a bude se na základě vypořádání roku 2025 vracet.

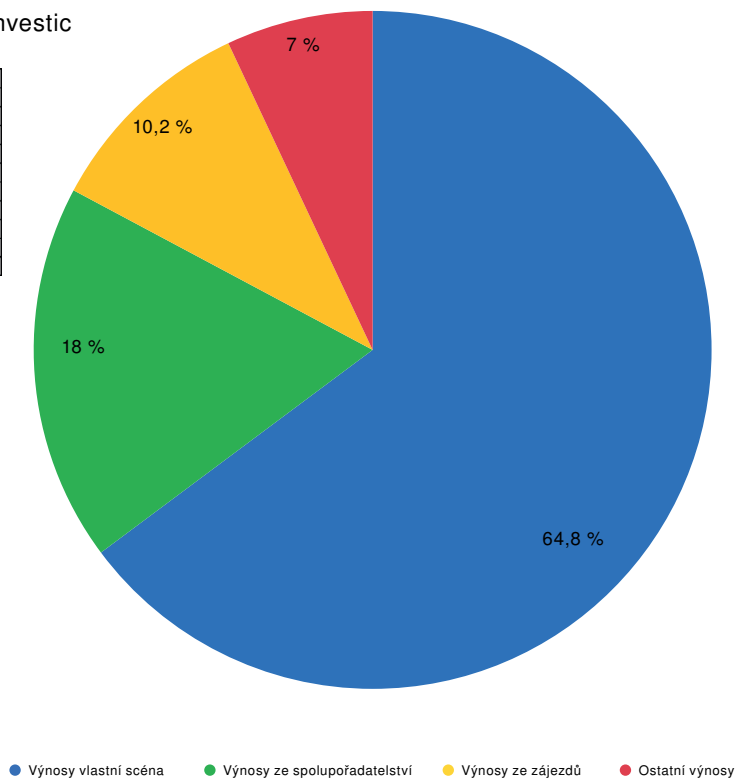
Náklady DPP 2025 bez investic

Spotřeba materiálu	2 855 814 Kč
Spotřeba energie	1 917 351 Kč
Služby	13 250 600 Kč
Mzdové náklady + OON	33 974 000 Kč
Odvody a pojištění	11 512 400 Kč
Daně a poplatky	235 500 Kč
Ostatní náklady	202 200 Kč
Odpisy DHM	5 767 100 Kč
DDHM	1 742 383 Kč
Daň z příjmu	0 Kč
Celkem	71 457 347 Kč

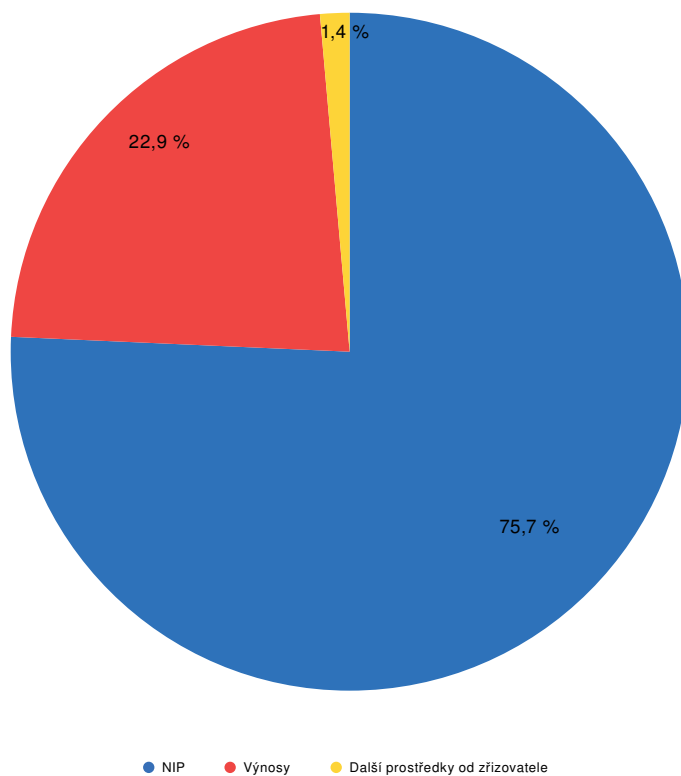
Výnosy DPP 2025 bez investic

Spotřeba materiálu	2 855 814 Kč
Spotřeba energie	1 917 351 Kč
Služby	13 250 600 Kč
Mzdové náklady + OON	33 974 000 Kč
Odvody a pojistění	11 512 400 Kč
Daně a poplatky	235 500 Kč
Ostatní náklady	202 200 Kč
Odpisy DHM	5 767 100 Kč
DDHM	1 742 383 Kč
Daň z příjmu	0 Kč
Celkem	71 457 347 Kč

Zdroje financování 2025

NIP	52 905 650 Kč
Výnosy	16 009 688 Kč
Rezervy FV	0 Kč
Další prostředky od zřizovatele	1 000 000 Kč
Dotace mimo zřizovatele	0 Kč
Celkem	69 915 338 Kč

Rozklad konečného zůstatku vybraných účtů

SU	AU	ÚZ	Konečný zůstatek v Kč	Popis konečného zůstatku - k 31. 12. 2025
349	0030	-	0,00	
374	0000-04xx	34070	0,00	
	05xx-07xx		234 963,58	Vratka účelových prostředků z nevyčerpaných odpisů schváleného plánu za rok 2025. Z důvodu nerealizace rekonstrukce sálu.
	08xx		0,00	
	09xx	-	0,00	
346	0xxx	xxxxx	0,00	
472	0xxx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-07xx	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	09xx	-	0,00	
541	0300-999	xxxxx	500,00	Pokuta za parkování - předepsáno zaměstnanci
542	0300-999	xxxxx	5 927,80	Pokuty za parkování a za rychlost - vše předepsáno řádně zaměstnanci
547	0416	xxxxx	0,00	
	0417	xxxxx	0,00	
	0300-0999	xxxxx	13 262,63	Odpisy vyřazených roušek, starého nepoužitelného merch, staré vstupenky a vyřazené staré nevyužitelné programy
672	03xx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-06xx	91	53 905 736,42	Vyčerpané neinvestiční prostředky za rok 2025. Bez nedočerpaných odpisů v částce 234 963,58 Kč, které budeme vracet zpět zřizovateli.
	075x-079x	xxxxx	0,00	
	08xx	0	0,00	
	091x-093x		0,00	
	094x-097x		0,00	

Rozpis zaměstnanců a prostředků na platy 2025

U k a z a t e l	Měrná jedn.	R o k 2025 x)	Skutečnost k 31.12 2025	% plnění	Skutečnost k 31.12 2024
a	b	1	2	3	4
Hlavní činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	70,0	69,1	98,7	67,9
Prostředky na platy (521,030x)	tis. Kč	32 826,0	32 866,2	100,1	30 574,3
z toho: čerpání fondu odměn xx)	tis. Kč	0,0	0,0	x	0,0
platové tarify	tis. Kč	21 264,0	21 239,3	99,9	20 046,2
osobní příplatky	tis. Kč	4 768,0	4 723,6	99,1	3 971,0
odměny	tis. Kč	2 535,0	2 134,5	84,2	2 182,2
příplatky za vedení	tis. Kč	691,0	690,6	99,9	661,3
zvláštní příplatky	tis. Kč	0,0	0,0	0,0	0,0
Průměrný plat	Kč	39 079	39 636	101,4	37 524
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	1 108,0	1107,8	100,0	991,9

Divadlo mělo stanovený limit v roce 2025 na počet úvazků 70, dle statistiky byl reálný stav v roce 2025 na počtu 69,1 pracovních úvazků. Toto bylo způsobeno zejména obměnami některých pracovních pozic a navyšování pracovníků v UTP.

Náklady na inscenace v roce 2025

Titul:	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře			Náklady celkem
		věcné	inscenátoři	hosté/1 repríza	tantiém y %	tantiémy	
<u>Pygmalion</u>	07. 03. 2025	628,71	420,00	21,00	7,00	4,00	1 074,00
<u>Příliš krátká teloméra</u>	28. 03. 2025	106,77	152,00	0,00	0,00	0,00	259,00
<u>Projekt Manhattan</u>	19. 09. 2025	914,07	495,00	5,00	17,50	11,50	1 426,00
<u>Ostře sledované vlaky</u>	17. 10. 2025	460,97	440,00	11,00	13,00	10,00	922,00

Odpisy

Plnění odpisového plánu v roce 2025. V daném roce byla schválena částka na odpisy nedočerpaná o částku 234,96 tis. Kč z důvodu nerealizace rekonstrukce opravy hlavního sálu v létě 2025. Nedočerpané prostředky budou vráceny zpět zřizovateli ve finančním vypořádání.

Shrnutí

Celkové finanční prostředky obdržené v roce 2025 činily **53 140,7 tis. Kč**. Oproti SR došlo k navýšení o 1 728 tis. Kč v UZ 91 na prostředky na platy vzhledem k vládní valorizaci. V konečném zůstatku bylo vše vyčerpáno až na částku **234,96 tis. Kč**. Ta byla nedočerpaná v odpisech a bude se na základě vypořádání roku 2025 vracet. **Překročené náklady přes krytí obdrženími prostředky a tržbami (ztrátu 2025) navrhujeme kryt výnosem z hospodářské činnosti ve výši 1 461, 3 tis. Kč.**

Tímto bude celková ztráta za rok 2025 ve výši 969 tis. Kč vypořádána a zbylé prostředky budou rozděleny do fondu odměn ve výši 74,9 tis. Kč a do fondu rezerv ve výši 417,4 tis. Kč.

Rok 2025 byl opět velmi náročný jak nákladově, administrativně, tak personálně, protože se nutně vracíme do „růstového“ normálu. Zároveň stále na nás dopadají důsledky vysoké inflace, nárůsty cen služeb a růstů mzdových i honorářových nákladů. Z hlediska energie zde došlo nárůstu ceny za teplo díky konci fixace ceny plynu našeho dodavatele, což nám neřekl včas. Nicméně již od následujícího roku máme smlouvu s levnějším dodavatelem.

Podářilo se navýšit meziročně počet diváků a také průměrnou návštěvnost na představení. Zlepšila se výrazně také tržebnost. V doplňkové činnosti se pak podařilo dosáhnout dobrých tržeb z důvodu usilovné práce obchodního úseku.

Na základě výsledků hospodaření v doplňkové činnosti navrhujeme přebytkem pokrytí ztráty roku 2025. Zbývající část zisku pak navrhujeme převést do Fondu odměn a do Rezervního fondu.

Rok 2025 potvrdil pokračující vývoj růstu cen vstupů a služeb, přesto se nám podařilo v mnoha položkách udržet zdražování na uzdě. Ceny rostly mírně jak v součtu za energie, opravy a udržování, tak v ostatních osobních nákladech. V oblasti služeb pak je nárůst především honorářích externích umělců ca 3 % a v nákladech na úpravu webu, což je součástí marketingové strategie. Ostatní růst nákladů ve službách je způsoben aktivitou ve spolupořadatelství.

Z hlediska výnosů stav rostoucí jak ve spolupořadatelství, tak v zájezdech. Stagnovalo jen na vlastní scéně vzhledem k měsíci červnu, nicméně spolupořadatelstvím a zájezdy byly tržby nahrazeny. Z pohledu zisku tak pokleslou část z prodeje vlastních vstupenek nahradil za 2/3 nárůst ve spolupořadatelství a z 1/3 nárůst ze zájezdů. Za navýšením celkového zisku jsou pak zisky z úroků.

Divadlo však z daného zisku kryje také fixní provoz budovy /náklady nezávislé na provozu a proto nemá dostatečné prostředky na novou tvorbu, kterou aktuálně potřebuje, aby vytvořilo stabilní a především umělecky kvalitní repertoár, jenž bude generovat zisk. Z tohoto pohledu měl vývoj roku 2025 stejnou linii jako v roce 2024, ale s rozdílem většího nárůstu nákladů vlivem zdražování a zatím menšího růstu zisku. Důvodem nižšího růstu zisku je zatím nezbytná marketingová strategie slev. Navíc naše zaměření je především jako veřejná instituce, kde nelze zisk upřednostňovat před službou.

Z těchto důvodů divadlo za rok 2025 generovalo záporný výsledek, který bude však plně krytý ze zisku v hospodářské činnosti. Daný výsledek byl při stávající výši NIP nezbytný pro další chod divadla a započatý rozvoj, jehož pozitivní trend je patrný ve výkonných ukazatelích a v mírném růstu zisku.

PODPOROVATELÉ, DĀRCI, MECENÁŠI, SPONZOŘI DIVADLA

Mecenášský klub:

V září 2025 zřídilo Divadlo pod Palmovkou Mecenášský klub, jehož cílem je rozvíjet individuální dárcovství a posilovat vztah mezi divadlem a jeho podporovateli. Klub nabízí několik úrovní podpory a s nimi spojené benefity, které umožňují mecenášům nahlédnout do zákulisí divadelního provozu a blíže poznat tvůrčí proces vzniku inscenací. Mezi ně patří například pozvání na premiéry a veřejné generální zkoušky, účast na besedách s tvůrci, komentované prohlídky divadla či uvedení jména mecenáše na webu a v komunikačních materiálech divadla. Divadlo vnímá vznik klubu jako první krok k systematickému rozvoji individuální podpory své činnosti.

Podporovatelé a fanoušci divadla:

Vedle finanční podpory, která je soustředěna především v rámci Mecenášského klubu, stojí za zmínku také okruh příznivců a partnerů, kteří divadlo podporují jinými, neméně cennými způsoby. Jejich přínos nespočívá primárně ve finančním daru, ale v dlouhodobé spolupráci, vstřícnosti a osobním vztahu k divadlu, který se promítá do každodenního fungování instituce i do života její divácké komunity. Mezi tyto podporovatele patří například kavárna Pauza, která dlouhodobě spolupracuje s Divadlem pod Palmovkou a při přípravě nových inscenací zajišťuje kávu pro zkoušky před premiérami. Tato zdánlivě drobná, avšak praktická forma podpory je významným gestem vstřícnosti vůči tvůrčímu týmu a přispívá k příjemnému a inspirativnímu pracovnímu prostředí během intenzivního zkouškového procesu. Významnou roli v životě divadla hraje také komunita věrných diváků a fanoušků, kteří se pravidelně zapojují do doprovodných aktivit a veřejných programů Divadla pod Palmovkou. Patří mezi ně zejména účastníci Letní herecké školy, návštěvníci akcí pro veřejnost, jako jsou Noc divadel, Den otevřených dveří či projekt Palmovka pátrá, a rovněž diváci, kteří se aktivně hlásí k divadlu prostřednictvím jeho propagačních předmetů a dlouhodobé divácké podpory. Tito příznivci vytvářejí živou komunitu kolem divadla a významně přispívají k tomu, že Divadlo pod Palmovkou není pouze místem divadelních představení, ale také otevřeným kulturním prostorem, který spojuje tvůrce a publikum.

PARTNEŘI

